

ผลงานวิชาการ
เรื่อง การประเมินผลการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรม
ทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ของ
ชื่อ นายธีรพงษ์ คำพุ่ม

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ระดับชำนาญการ
ตำแหน่งเลขที่ ๒๐๑
กลุ่มงาน/ฝ่าย พัฒนาเทคโนโลยีกิจกรรมทางกายแม่และเด็ก
สำนัก/กอง/ศูนย์ กิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ
กรมอนามัย

เพื่อแต่งตั้งให้ดำรง

ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับชำนาญการพิเศษ
ตำแหน่งเลขที่ ๑๒๖
กลุ่มงาน/ฝ่าย นโยบายและแผน
สำนัก/กอง/ศูนย์ แผนงาน
กรมอนามัย

บทคัดย่อ

การศึกษาการประเมินผลการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 13 แห่งให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่ดี ตลอดจนศึกษาปัจจัยเสริมและอุปสรรคในการดำเนินการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยคัดเลือกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้เข้าร่วมโครงการ และสมัครใจในการนำร่องพัฒนาการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่ดีจำนวนศูนย์อนามัยละ 1 แห่ง (ยกเว้นเขตกรุงเทพมหานคร) จำนวน 12 แห่ง (สมัครใจ จำนวน 13 แห่ง โดยมีศูนย์อนามัย 1 แห่งที่มีอปท.สมัครใจ 2 แห่ง) การรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสัมภาษณ์ การนำเสนอ ข้อมูลเอกสาร การสังเกต และการถ่ายภาพ วิเคราะห์ข้อมูลตามการจัดหมวดหมู่และ สาระของข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล สำหรับการประเมินความพึงพอใจฯ ใช้สถิติโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ผลการประเมินการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายของอปท. ตามรูปแบบ CIPP Model พบว่า การประเมินผลสภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ในด้านความเข้าใจในความหมายและประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย ในความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ และในด้านการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ผลการประเมินพบว่าเทศบาล 12 แห่งมีความพร้อมในการดำเนินงาน เทศบาลอีก 1 แห่ง ไม่พร้อมดำเนินงาน การประเมินปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ผลการประเมินพบว่า เทศบาล 12 แห่งมีความพร้อมในการดำเนินงาน เทศบาลอีก 1 แห่ง ไม่พร้อมดำเนินงานเช่นกัน การประเมินผลกระบวนการ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่ การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน และ การควบคุมกำกับกับการดำเนินงานผลการประเมินพบว่า เทศบาลทั้ง 12 แห่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนการประเมินผลผลิต ประกอบด้วยการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย และความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย และการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย ผลการประเมินพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 12 แห่งผ่านการประเมินตามเกณฑ์เช่นกัน

สำหรับการศึกษาปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคการดำเนินงานพบว่า ปัจจัยส่งเสริมการดำเนินงาน ได้แก่ 1) สร้างนโยบายสาธารณะ 2)งบประมาณที่เพียงพอ 3)ความพร้อมและความเข้มแข็งของชุมชน 4)กระแสความนิยมของสังคมในการดูแลสุขภาพ 5)ภาคีเครือข่ายสนับสนุน 6)ใช้หลักการของ PIRAB ในการดำเนินงาน 7)ความเข้มแข็งของทีมงานเทศบาล 8)การร่วมกลุ่มและมีส่วน

ร่วมของประชาชน 9)มีสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับ**อุปสรรคการดำเนินงาน** ได้แก่ 1)การดำเนินงานยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ 2)ผู้นำชุมชนหรือแกนนำในชุมชนไม่เข้มแข็ง 3)สถานที่ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ 4)ความเชื่อทางศาสนา 5)งบประมาณสนับสนุนมีไม่เพียงพอและต่อเนื่อง 6)บุคลากรไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน 7)ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือขาดความรู้ 8)ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญหรือสนับสนุน 9)บริบทของพื้นที่มีความแตกต่างกันการส่งเสริมกิจกรรมทางกายต้องให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต 10) ขาดข้อมูลวิชาการ องค์ความรู้ การประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย

สรุปข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) การประเมินผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมควรมีการประเมินอย่างน้อย 2 ครั้ง ช่วงเริ่มต้นการดำเนินงานเพื่อให้ข้อเสนอแนะหรือการปรึกษาหารือในทางแนวทางที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่และครั้งที่สุดประเมินในช่วงปลายของโครงการ 2) การประเมินองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งควรศึกษาข้อมูลพื้นฐานของแต่ละที่ให้มากที่สุด 3)ควรมีการพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในกรมอนามัย ให้มีความสามารถในการวิเคราะห์สภาพของชุมชนในแต่ละพื้นที่ 4)หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายควรให้ความสำคัญต่อการสร้างเครือข่ายการดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5)หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย เพื่อนำมาวางแผน การจัดกิจกรรม ให้คำแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสร้างนวัตกรรมที่มีความเหมาะสมกับวิถีชีวิตและตรงกับความต้องการของประชาชนแต่ละพื้นที่ 6) กรมอนามัยโดยกองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพจัดทำข้อมูลกิจกรรมทางกายในภาพรวมของประเทศเพื่อใช้ในการตัดสินใจวางแผน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสานงานกิจกรรมทางกายให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ 7)องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญและสนับสนุนการส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับชุมชนเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน แกนนำชมรมกิจกรรมทางกาย กลุ่มส่งเสริมอาชีพ ให้มีความเข้มแข็ง และดูแลชุมชนของตนเองได้ 8. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาผลลัพธ์ของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านอื่น ๆ ที่เป็นในเชิงสุขภาพหรือทางด้านสังคม 9.ในการศึกษาค้างนี้มีข้อจำกัดกลุ่มตัวอย่างควรศึกษาเพิ่มเติมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานคร และพัทยา) การศึกษารูปแบบการส่งเสริมกิจกรรมทางกายใน SMART CITY ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจทั้งในการออกแบบสถานที่ กิจกรรม และการสร้างนวัตกรรม

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะประสบผลสำเร็จไม่ได้ หากไม่ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากหน่วยงาน ต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ที่สนับสนุนเชิงนโยบายและงบประมาณในจัดทำโครงการ เทศบาลทั้ง 13 แห่งที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานและให้ข้อมูลในการประเมินผล นอกจากนี้ในระดับบุคคลที่ให้การสนับสนุนได้แก่ ผู้อำนวยการกองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพที่สนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการ นายแพทย์ฐิติกร โตโพธิ์ไทย ที่สนับสนุนในการจัดทำงบประมาณ และกำกับการดำเนินงานโครงการจนแล้วเสร็จ นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณ ดร.บุญเกิด หงวดบุญมาก ที่ให้คำแนะนำและข้อมูลในด้านการประเมินผล ทีมงานกลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีกิจกรรมทางกายแม่และเด็ก กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ ที่ช่วยเก็บข้อมูลจากการลงพื้นที่ 13 แห่ง และต้องขอบคุณเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานในพื้นที่ และเครือข่ายแกนนำผู้สูงอายุ แกนนำชุมชน แกนนำชมรมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพจากเทศบาลทั้ง 13 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนครเชียงราย เทศบาลนครพิษณุโลก เทศบาลนครนครสวรรค์ เทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู เทศบาลเมืองชัยภูมิ เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว เทศบาลเมืองอ่างทอง เทศบาลเมืองสตูล เทศบาลตำบลน้ำปึก จังหวัดอำนาจเจริญ เทศบาลตำบลแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น เทศบาลตำบลท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรี ที่ให้ข้อมูล การประสานงานลงดูกิจกรรม สถานที่เพื่อใช้ประกอบในการศึกษาครั้งนี้

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อพัฒนางานทั้งในเชิงนโยบายระดับชาติ ในการประเมินผลโดยยึดพื้นที่เป็นหลักต้องมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ให้รอบด้านและตรงกับความต้องการของประชาชน โดยสามารถนำไปใช้กับการประเมินโครงการอื่นๆ ที่มีการดำเนินงานในพื้นที่ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่ตอบสนองกับความต้องการและตรงกับบริบทของพื้นที่ที่แตกต่างกัน โดยการดำเนินงานต้องเกิดความร่วมมือของชุมชน โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้สนับสนุน จึงจะทำให้กิจกรรมนั้นเกิดความยั่งยืน

ธีรพงษ์ คำพุด

กันยายน 2561

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตของการประเมินผล	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
นิยามศัพท์	4
กรอบแนวคิดในการประเมิน	4
 บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	 6
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผล	6
โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	20
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	23
แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย (Physical activity)	31
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
 บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	 48
ขั้นตอนและวิธีการประเมินผล	48
- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
- เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ตามรูปแบบการประเมิน CIPP Model	49
- การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
- การวิเคราะห์ข้อมูล	51
 บทที่ 4 ผลการศึกษาและอภิปรายผล	 56
ตอนที่ 1 การประเมินผลสภาพแวดล้อม	56
ตอนที่ 2 การประเมินปัจจัยนำเข้า	59
ตอนที่ 3 การประเมินผลกระบวนการ	63
ตอนที่ 4 การประเมินผลผลิต	72

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ตอนที่ 5 ปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	77
ตอนที่ 6 การอภิปรายผล	79
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	84
สรุปผลการศึกษา	84
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	96
ภาคผนวก ก เครื่องมือในการศึกษา	97
1. แบบสัมภาษณ์ประเมิน สภาพแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า	98
2. แบบสัมภาษณ์ประเมิน กระบวนการ	100
3. แบบบันทึกข้อมูลประเมินผลผลิต (การดำเนินงานตามรูปแบบการบริการจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ	102
4. แบบสอบถามประเมินผลผลิต (ความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย)	105
ภาคผนวก ข ข้อมูลการประเมินผลผลิต	106
1. ผลสรุปการดำเนินงานตามรูปแบบการบริการจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	107
2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย	123

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณพลังงาน (แคลอรี) ที่ใช้ไปต่อสัปดาห์ และ ความเสี่ยงจากการตายทุกสาเหตุ	35
3.1	กรอบการประเมินองค์ประกอบ CIPP Model ในการบริหารจัดการส่งเสริม กิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	52
4.1	การประเมินผลสภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	57
4.2	การประเมินปัจจัยนำเข้าของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	60
4.3	การประเมินผลกระบวนการของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	65
4.4	การประเมินผลผลิตของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	73
4.5	การประเมินผลผลิตด้านความพึงพอใจการใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อกิจกรรม ทางกายและการเข้าร่วมชมรมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	75
ผ.1	การบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย ในด้านสิ่งนำเข้า (Input) และ การจัดการ (Process)	107
ผ.2	แสดงผลลัพธ์จากการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	116
ผ.3	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อ ต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของ เทศบาลนครเชียงราย	123
ผ.4	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการ สถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรม ทางกายของเทศบาลนครเชียงราย	123
ผ.5	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อ ต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของ เทศบาลนครพิษณุโลก	124

สารบัญตาราง (ต่อ)

[illegible]

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ผ.16	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองวังน้ำเย็น	129
ผ.17	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองอ่างทอง	130
ผ.18	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองอ่างทอง	130
ผ.19	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองสตูล	131
ผ.20	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองสตูล	131
ผ.21	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลน้ำปึก จังหวัดอำนาจเจริญ	132
ผ.22	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลน้ำปึก จังหวัดอำนาจเจริญ	132
ผ.23	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น	133
ผ.24	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น	133

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ผ.25	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี	134
ผ.26	ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี	134

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพที่		หน้า
2.1	แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการประเมินผล	9
2.2	ขั้นตอนการประเมิน	10
2.3	ความสัมพันธ์ของการตัดสินใจ และประเภทของการประเมินแบบ CIPP Model	19
2.4	องค์ประกอบการบริหารจัดการองค์การ	30
2.5	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณและความแรงของการเคลื่อนไหวและประโยชน์ที่ได้รับต่อสุขภาพและสมรรถภาพ	34

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ประชาคมโลกรับรู้ความหมาย “กิจกรรมทางกาย (Physical Activity)” ในความหมายการเคลื่อนไหวร่างกายในอิริยาบถต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งก่อให้เกิดการใช้และเผาผลาญพลังงานโดยกล้ามเนื้อ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การเดินทาง โดยการเดินหรือขี่จักรยาน และกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ การออกกำลังกาย การท่องเที่ยว ซึ่งควรได้รับการส่งเสริมให้กับประชาชน ในทางกลับกัน “พฤติกรรมเนือยนิ่ง (Sedentary Behavior)” อันหมายถึงกิจกรรมที่ใช้พลังงานต่ำ เช่น การนั่งเล่นโทรศัพท์มือถือ การใช้คอมพิวเตอร์ ประชาชนควรลดมีให้น้อยลง (World Health Organization, 2010) การส่งเสริมกิจกรรมทางกายและลดพฤติกรรมเนือยนิ่ง ให้ประโยชน์ ต่อสุขภาพ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม นำไปสู่การเติบโต พัฒนาการ การเรียนรู้และสมรรถภาพที่ดีของเด็ก (Center for Chronic Disease Prevention (CDC), 2013.) ลดความเสี่ยงจากโรคเรื้อรัง (Non-Communicable Diseases: NCDs) ได้แก่ เบาหวาน หัวใจและหลอดเลือด และกลุ่มโรคเมตาบอลิกของผู้ใหญ่ ((World Health Organization, 2013) การส่งเสริมวิธีการเดินทางที่ต้องออกแรง ได้แก่ การเดิน การปั่นจักรยาน การใช้ระบบขนส่งสาธารณะ เป็นการลดมลพิษทางอากาศ ประหยัดพลังงาน ลดเวลาการเดินทาง สร้างความเท่าเทียมด้านขนส่งมวลชน (Lindsay, G., Macmillan, A. and Woodward, A, 2011.) นอกจากนี้ กิจกรรมทางกายยังนำไปสู่การสร้างสังคมที่ดี ผ่านการเชื่อมโยงบุคคล ในสังคม ให้มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างสม่ำเสมอและยั่งยืน (กระทรวงสาธารณสุข, มปป.)

การส่งเสริมกิจกรรมทางกายและลดพฤติกรรมเนือยนิ่ง มีความเกี่ยวข้องกับ “วิถีชีวิต” ของประชาชน จำเป็นต้องมีการประสานการทำงานจากหลากหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง อาทิ ภาคการศึกษา การทำงาน การคมนาคม การบริหารจัดการเมือง การกีฬาและนันทนาการ การท่องเที่ยว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชน ที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนทุกกลุ่มวัยมากที่สุด (คณะกรรมการพัฒนาร่างแผนแม่บทการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย (พ.ศ. 2561 - 2573), 2561) โครงสร้างการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอื้อต่อการบริหารจัดการการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับประชาชนในพื้นที่ชุมชนของตน โดยประเทศไทยมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (Royal Thai Government Gazette, 1999) ซึ่งกำหนดให้มีการกระจายอำนาจการปกครองแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนทั้งสิ้น 7,852 แห่ง (Department of Local Administration, 2018) ครอบคลุมประชากรไทยทั่วประเทศจำนวน 65,931,550 คน (Department Of Provincial Administration, 2018) โดยในหมวด 2 ของพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ ใน มาตรา 16, 17, 18, 19 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง อันได้แก่ การสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพ และการจัดการสภาพสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีทั้งอำนาจและหน้าที่ในการบริหารจัดการการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในพื้นที่ได้อย่างครอบคลุมและครบถ้วน ซึ่งในแต่ละชุมชนมีความแตกต่างทั้งในด้านวิถีชีวิต ปัญหาและความต้องการ การส่งเสริมกิจกรรมทางกายของประชาชนนั้นต้องดำเนินงานให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ การมีระบบให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ให้มากที่สุด แต่ที่ผ่านมายังเน้นการส่งเสริมการออกกำลังกาย หรือกีฬา

เป็นหลัก และมีความแตกต่างกันในการดำเนินการ การติดตามปัญหา รวมถึงบริบทพื้นที่ ทั้งความเจริญ จำนวนประชากร ขนาดของพื้นที่ของแต่ละชุมชน และความต้องการของประชาชนในชุมชนที่ต่างกัน แม้จะมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากที่มีนโยบายการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย แต่ไม่ใช่ทุกองค์กรจะมีศักยภาพเพียงพอในการบริหารจัดการเพื่อให้ในแต่ละชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย และประชาชนมีพฤติกรรมกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมต่อตามวิถีชีวิตของตนเอง ในขณะเดียวกันข้อมูลและองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการการส่งเสริมกิจกรรมทางกายโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการศึกษาอย่างจำกัด (กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2561)

ดังนั้นกองกิจกรรมทางกายจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมการบริหารจัดการด้านส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างศักยภาพการบริหารจัดการให้ในแต่ละชุมชนได้มีกิจกรรมทางกายที่ประชาชนสามารถเลือกตามความเหมาะสมของตนเอง และมีสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย ซึ่งในการดำเนินโครงการดังกล่าวได้ดำเนินงานใน 2 ระยะเวลาคือ ในช่วงช่วงแรก พ.ศ.2555-2556 (กองออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ, 2556) ได้ดำเนินการศึกษาสภาพการบริหารจัดการการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดและความพร้อมแตกต่างกัน ด้วยวิธีการศึกษาเอกสาร การระดมความคิดเห็นจากการประชุม การสำรวจข้อมูล การสัมภาษณ์ และการสังเกต โดยทางศูนย์อนามัย กรมอนามัยได้คัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย การส่งเสริมชมรมออกกำลังกาย การจัดสถานที่ในการออกกำลังกาย ที่ได้ดำเนินงานนานกว่า 2 ปี เข้าร่วมโครงการและเข้าประชุมเพื่อระดมความคิดเห็น 76 แห่ง โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครใจและมีความพร้อมให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการบริหารจัดการการส่งเสริมกิจกรรมทางกายจำนวน 21 แห่ง ปี 2555 สำรวจข้อมูลจำนวน 9 แห่ง ปี 2556 สำรวจข้อมูลจำนวน 14 แห่ง ในการสำรวจข้อมูลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย นายกเทศมนตรีหรือผู้แทน ผู้อำนวยการหรือเจ้าหน้าที่กอง/สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการหรือเจ้าหน้าที่กอง/สำนักการศึกษา เจ้าหน้าที่ที่ประสานงานการส่งเสริมการออกกำลังกาย แกนนำชุมชนหรือแกนนำชมรมออกกำลังกาย โดยใช้การสังเกต ถ่ายรูป ข้อมูลจากการนำเสนอรายงานต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจากแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดการบริหารจัดการของ รศ.ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545) ซึ่งได้ระดมความคิดเห็นในที่ประชุมได้รูปแบบที่มีองค์ประกอบของการบริหารจัดการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ดังนี้ 1. สิ่งนำเข้า ได้แก่ (1) ทรัพยากรบุคคล (2) งบประมาณ (3) วัสดุ อุปกรณ์ 2. กระบวนการบริหาร ได้แก่ (1) การวางแผน (2) การจัดการองค์การ (3) การนำและการสั่งการ (4) การควบคุม 3. ผลลัพธ์ ได้แก่ (1) สถานที่ที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย (2) การจัดกิจกรรมออกกำลังกาย

ในการศึกษานี้เป็นการศึกษาในช่วงที่สองคือ พ.ศ. 2559 – 2560 ซึ่งได้นำรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย ไปส่งเสริมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมจำนวน 13 แห่ง โดยมีการปรับเนื้อหาให้เป็นกิจกรรมทางกายเนื่องจากกองออกกำลังกายเพื่อสุขภาพได้ปรับภาระหน้าที่เป็นกองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ และได้มีการประเมินผลโดยใช้ CIPP Model ไปใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว เพื่อให้ได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบในการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่ดีและนำไปขยายผลต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินผลการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 13 แห่ง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเสริมและอุปสรรคในการดำเนินงานการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขอบเขตของการประเมิน

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการฯ และสมัครเป็นองค์กรต้นแบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย จำนวน 13 แห่ง ดังนี้
 - 1) เทศบาลนครเชียงราย
 - 2) เทศบาลนครนครพิบูลโลก
 - 3) เทศบาลนครนครสวรรค์
 - 4) เทศบาลนครภูเก็ต
 - 5) เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู
 - 6) เทศบาลเมืองชัยภูมิ
 - 7) เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว
 - 8) เทศบาลเมืองชลบุรี
 - 9) เทศบาลเมืองอ่างทอง
 - 10) เทศบาลเมืองสตูล
 - 11) เทศบาลตำบลน้ำปึก จังหวัดอำนาจเจริญ
 - 12) เทศบาลตำบลเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น
 - 13) เทศบาลตำบลท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
2. เนื้อหาในการประเมิน การศึกษาครั้งนี้เป็นการประเมินผลการดำเนินโครงการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 13 แห่ง ตามประเด็น 4 ด้านตามรูปแบบ CIPP Model ได้แก่
 - 1) การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation)
 - 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)
 - 3) การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation)
 - 4) การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation) ประกอบด้วย ดังนี้ (1) การดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ (2) ความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การพัฒนาแนวทางการการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) นำไปถ่ายทอดให้กับอปท. ที่สนใจนำแนวทางไปพัฒนาการบริหารจัดการด้านส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกาย ทำให้เกิดกิจกรรมส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายในชุมชนที่รับผิดชอบ ทำให้ประชาชนมีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายเพิ่มขึ้น และส่งผลดีต่อสุขภาพของประชาชน

2.สามารถนำรูปแบบการประเมินผลไปใช้ในการประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อให้ได้เป็นองค์กรที่มีการพัฒนาการบริหารจัดการด้านส่งเสริมกิจกรรมทางกายอย่างมีประสิทธิภาพ

นิยามศัพท์

การประเมินผล หมายถึง กระบวนการวัดผลการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตัวอย่าง โดยมีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบโดยการนำรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ซึ่งเป็นการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาวะแวดล้อม (context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (input) ด้านกระบวนการดำเนินงาน (process) และด้านการผลิต (product)

การส่งเสริมกิจกรรมทางกาย หมายถึง การเสริมสร้างศักยภาพทางความรู้ทักษะ สนับสนุนผ่านทางกิจกรรมต่างๆ และสถานที่ จนทำให้ประชาชนได้เกิดการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ทำให้เกิดการเผาผลาญพลังงานในวิถีชีวิตประจำวันที่ส่งผลต่อสุขภาพ ซึ่งสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตประจำวันในทุกช่วงชีวิตของมนุษย์ ตัวอย่างกิจกรรมทางกาย เช่น การเดิน การขี่จักรยาน การเต้นรำ การทำสวน และการออกกำลังกาย เป็นต้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการบริการสาธารณะตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์สุขของชุมชนในท้องถิ่นปัจจุบัน ราชการส่วนท้องถิ่น มีอยู่ 5 รูปแบบ คือ กรุงเทพมหานคร (กทม.) เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) สำหรับการศึกษาครั้งนี้ไม่รวม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนจังหวัด

กรอบแนวคิดในการประเมิน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะประเมินการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีกรอบแนวคิดการประเมิน ดังนี้

โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใน 13 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนครเชียงราย เทศบาลนครพิษณุโลก เทศบาลเมืองชัยภูมิ เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู เทศบาลตำบลแวงน้อย เทศบาลตำบลน้ำปึก เทศบาลนครนครสวรรค์ เทศบาลเมืองอ่างทอง เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น เทศบาลเมืองชลบุรี เทศบาลตำบลท่าช้าง เทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลเมืองสตูล

ผู้ศึกษาประเมินการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam D.L .2002) เพื่อให้ได้สารสนเทศที่สำคัญ 4 ด้าน ได้แก่

1. การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation) หมายถึง การพิจารณาการรับรู้ การตีความเข้าใจถึงความหมายและประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย ความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่

2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) หมายถึง การพิจารณาความพร้อมของวิธีการดำเนินการกับทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ในการสนับสนุนการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

3. การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) หมายถึง การพิจารณาในการสร้างความมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่ การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน และการควบคุมกำกับ การดำเนินงาน

4. การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation) หมายถึง การพิจารณาความสำเร็จของการดำเนินงานบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

4.1 การดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ

4.2 การประเมินความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการประเมินผลการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และได้ดำเนินการตามแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อมาเป็นแนวทางประกอบการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผล
- 2.2 โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผลแบ่งการศึกษาออกเป็น 5 หัวข้อ คือ ความเป็นมาของการประเมิน ความหมายของการประเมินผล วัตถุประสงค์การประเมินผล ขั้นตอนของการประเมินผล ประเภทของการประเมินผล โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความเป็นมาของการประเมิน

การประเมินผลแบ่งได้เป็น 5 ยุค (Guba and Lincoln, 1989 อ้างถึงในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, มปป.)

ยุคแรก ยุคการประเมินที่เน้นการวัด ยุคแรกนี้ได้ให้ความสำคัญกับการวัดและการประเมินควบคู่กัน แต่เน้นความสำคัญของการวัดโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน นักประเมินมีบทบาททางการวัด ทำหน้าที่พัฒนาแบบทดสอบและเครื่องมือวัด การนำผลการวัดส่วนใหญ่เป็นการใช้เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การประเมินประสิทธิภาพของโครงการและคัดเลือกคนเข้าทำงาน

ยุคที่สอง ยุคการประเมินอิงวัตถุประสงค์ ยุคนี้เริ่มต้นช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ให้ความสำคัญกับการประเมินอิงวัตถุประสงค์ โดยเน้นผลการประเมินว่าโครงการมีจุดอ่อนจุดแข็งอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ นักประเมินมีบทบาทเป็นทั้งนักวัดและผู้บรรยายโครงการ

ยุคที่สาม ยุคการประเมินเพื่อตัดสินคุณค่า การประเมินช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 1960 – 1980 ได้มีการพัฒนาให้เป็นวิชาชีพ มีการพัฒนาโมเดลการประเมินหลากหลาย เน้นการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเพื่อตัดสินคุณค่า นักประเมินมีบทบาทเพิ่มในฐานะผู้ตัดสินคุณค่าโครงการ

ยุคที่สี่ ยุคการประเมินตามปรัชญาโครงสร้างนิยม ซึ่ง Guba and Lincoln เรียกว่ายุคการประเมินรุ่นที่สี่ (Fourth Generation Evaluation) ช่วงท้ายของศตวรรษที่ 20 เป็นยุคที่นักประเมินเห็นจุดอ่อนของการประเมินแบบเดิม จึงพัฒนาการประเมินที่ใช้กระบวนการทัศน์โครงสร้างนิยมตอบสนองความต้องการ(Re4sponsive Constructivist Evaluation) ที่คำนึงถึงประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(Stakeholders) เน้นการใช้ประโยชน์ผลการประเมินเพื่อพัฒนางาน นักประเมินมีบทบาทเพิ่มในฐานะผู้ร่วมงาน ผู้ร่วมเรียนรู้และผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ยุคที่ห้า ยุคการประเมินเชิงปฏิบัติการ การประเมินในยุคปัจจุบันถือว่าเป็นยุคที่คนทั่วไปใช้สิทธิของตนในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการประเมิน และในฐานะนักประเมินทำการประเมินตนเอง เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนางาน กล่าวได้ว่าการประเมินในปัจจุบันเป็นการวิจัยเชิงประเมินแบบปฏิบัติการ (Action Evaluative Research) ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนทุกระดับมีส่วนร่วมในการประเมิน และใช้ประโยชน์ในการประเมินเพื่อการพัฒนาตนเอง

ความหมาย

ความหมายของการประเมินผล ได้มีนักวิชาการต่างประเทศและในประเทศไทยให้คำจำกัด ความของการประเมินผลไว้ดังต่อไปนี้

روبินส์ (Robbins, S. P, 1973) เสนอความเห็นไว้ว่า การประเมินผล เป็นกระบวนการของการดูแล ติดตามเพื่อที่จะดูว่าองค์กรหรือหน่วยงานได้รับ และใช้ทรัพยากรเพื่อการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเพียงใด

แอลคิน (Alkin, 1969 อ้างถึงใน วรรณภา ทองแดง, 2551) ได้กล่าวไว้ว่าการประเมินเป็นกระบวนการของการทำให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินใจด้วยการคัดเลือกข้อมูลที่เหมาะสมรวบรวมและวิเคราะห์เพื่อจัดทำรายงานสรุปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม

รอสซีและฟรีแมน (Rossi, P.H. & Freeman H.E., 1982) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ว่าเป็นการประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยทางสังคมศาสตร์อย่างเป็นระบบ เพื่อประเมินกรอบความคิด รูปแบบการดำเนินงาน และประโยชน์ของแผนงานในการเข้าแทรกแซงทางสังคม กล่าวคือ การวิจัยประเมินผล เกี่ยวข้องกับการใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อวินิจฉัยและปรับปรุงการวางแผน ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของแผนงาน

ซัชแมน (Suchman, อ้างถึงใน ญัฐธยาน์ จิตรม้นการ, 2556) กล่าวว่า การประเมินผลนโยบายเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการ การเปรียบเทียบผลของการแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติกับสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจกรรมนี้ต้องเป็นกิจกรรมที่กระทำอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ในทุกขั้นตอนของกระบวนการนโยบาย ในการประเมินผลนโยบายนั้นผู้ประเมินจะต้องทราบว่าในประเด็นต่อไปนี้ คือ การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดำเนินการอย่างไร และผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการทั้งหมดเป็นอย่างไร

สุรพล กาญจนจิตรา (2527) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นเครื่องมือที่ใช้ตัดสินใจในการ ปฏิบัติงานว่าโครงการที่ดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามเป้าหมายโครงการหรือไม่ และการ ประเมินผลก็เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานของโครงการต่าง ๆ ต่อไป

นิตา ชูโต (2536) สรุปไว้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กิจกรรมที่เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ความหมายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความต้องการ การหาแนวทาง วิธีการปรับปรุง วิธีการจัดการเกี่ยวกับโครงการ และหาผลที่แน่ใจว่าเกิดจากโครงการ เพื่อเป็นการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงการให้ดียิ่งขึ้น

สมคิด พรหมจ้อย (2542) เสนอไว้ว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศ เพื่อช่วยในการบริหาร ซึ่งผู้บริหารสามารถใช้ในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการตรวจสอบ

ความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือแผนงานนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544) กล่าวถึงความหมายของการประเมินผลไว้ว่า หมายถึงกระบวนการให้ได้มาซึ่งสารสนเทศเกี่ยวกับความก้าวหน้าของโครงการ และความสำเร็จของโครงการอันเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงคุณค่าของโครงการ กล่าวคือ เป็นเครื่องแสดงว่าโครงการได้ดำเนินไปแล้วได้ผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการมากน้อยเพียงใด ตลอดจนในอนาคตควรจะดำเนินการอย่างไร

จำลอง โพธิ์บุญ (2547) ได้ให้ความหมายของการประเมินโครงการไว้ว่าเป็นกระบวนการที่ทำอย่างเป็นระบบระเบียบเพื่อพิจารณาถึงควมมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพความเป็นไปได้ และผลกระทบของโครงการก่อนการตัดสินใจดำเนินโครงการ

จากการรวบรวมความหมายของนักวิชาการจึงสามารถสรุปได้ว่า การประเมินผลหมายถึงกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่มีการกำหนดเกณฑ์ชี้วัดที่ก่อให้เกิดสารสนเทศ โดยผ่านกระบวนการพิจารณาตัดสินใจเลือกแนวทางการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและตัดสินใจประเมินโครงการในครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์การประเมินผล

ในการบริหารแนวใหม่หรือการบริหารในระบบเปิด (Open System) นั้นถือว่าการประเมินผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากซึ่งจุดมุ่งหมายของการประเมินผลมีดังนี้ (วรเดช จันทรศร และไพโรจน์ ภัทรนรากุล, 2541)

1. เพื่อสนับสนุนหรือยกเลิก การประเมินผลจะเป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจว่าควรยกเลิกโครงการหรือสนับสนุนให้มีการขยายผลต่อไป โดยเฉพาะการมีโครงการใหม่ ๆ ยังมิได้จัดทำในรูปของโครงการทดลอง (Experimental) มีโอกาสจะผิดพลาดหรือล้มเหลวได้ง่าย ความล้มเหลวของโครงการจึงมิใช่ความล้มเหลวของผู้บริหารเสมอไป ดังนั้นถ้าเราประเมินผลแล้วโครงการนั้นสำเร็จตามที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ก็ควรดำเนินการต่อไป แต่ถ้าประเมินผลแล้วโครงการนั้นมีปัญหาหรือมีผลกระทบเชิงลบมากกว่าเราก็ควรยกเลิกไป

2. เพื่อทราบถึงความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามโครงการ ว่าเป็นไปตามที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย หรือกฎเกณฑ์ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้เพียงใด

3. เพื่อปรับปรุงงาน ถ้าเรานำโครงการไปปฏิบัติแล้ว พบว่าบางโครงการไม่ได้เสียทั้งหมด แต่ก็ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ เราควรนำโครงการนั้นมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น โดยพิจารณาว่าโครงการนั้นบกพร่องในเรื่องใด เช่น ขาดความร่วมมือของประชาชน ขัดต่อค่านิยมของประชาชน ขาดการประชาสัมพันธ์ หรือสมรรถนะขององค์การที่รับผิดชอบต่ำ เมื่อเราทราบผลของการประเมินผล เราก็จะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงประเด็น

4. เพื่อศึกษาทางเลือก (Alternative) โดยปกติในการนำโครงการไปปฏิบัตินั้น ผู้บริหารโครงการจะพยายามแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด จากทางเลือกอย่างน้อย 2 ทางเลือก ดังนั้นการประเมินผลจะเป็นการเปรียบเทียบทางเลือกก่อนที่จะตัดสินใจเลือกทางเลือกใดปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อลดความเสี่ยงให้น้อยลง

5. เพื่อขยายผลในการนำโครงการไปปฏิบัติ ถ้าเราไม่มีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องอาจจะไม่ทราบถึงความสำเร็จของโครงการ แต่ถ้าเราประเมินผลโครงการเป็นระยะสม่ำเสมอ ผลปรากฏว่าโครงการนั้นบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ เราก็ควรจะขยายผลโครงการนั้นต่อไป

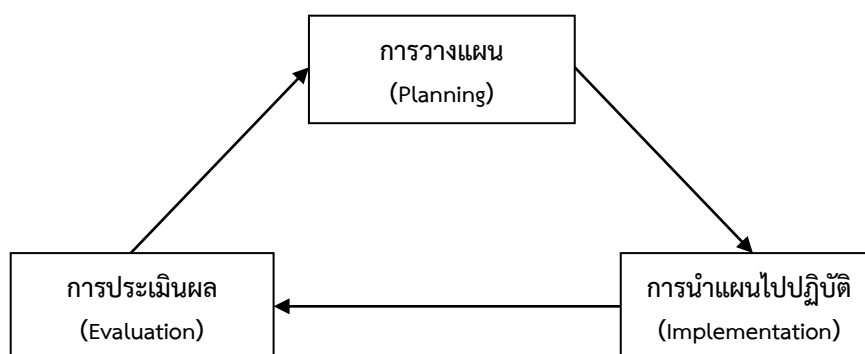
แต่การขยายผลนั้นมิได้หมายความว่าขยายไปได้ทุกพื้นที่ การขยายผลต้องคำนึงถึงมิติของประชากร เวลา สถานที่ สถานการณ์ต่าง ๆ เช่น โครงการปลูกพืชเมืองหนาวจะประสบความสำเร็จในพื้นที่ภาคเหนือ แต่ถ้าขยายผลไปยังภูมิภาคอื่นอาจไม่ได้ผลดีเสมอไป เพราะต้องคำนึงถึงลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ เชื้อชาติ ค่านิยม ฯลฯ ดังนั้นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ สิ่งที่น่าไปในพื้นที่หนึ่งอาจได้ผลดี แต่นำไปขยายผลในพื้นที่หนึ่ง อาจไม่ได้ผล หรือ สิ่งที่เคยทำได้ผลดีในช่วงเวลาหนึ่ง อาจจะไม่ได้อีกในเวลาหนึ่ง

ขั้นตอนของการประเมินผล

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2545) กล่าวถึงขั้นตอนของการประเมินผลซึ่งมี 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การระบุเหตุผลของการประเมิน เพื่อให้ได้วัตถุประสงค์ของการประเมินที่แท้จริง
2. การระบุผู้มีส่วนได้เสียกับโครงการ เพราะข้อมูลทุกกลุ่มนี้มีประโยชน์มากกับการประเมิน
3. การกำหนดวัตถุประสงค์และคำถามการประเมิน เพื่อจัดลำดับความสำคัญของโครงการ
4. การวิเคราะห์หรือการบรรยายโครงการ หมายถึงการศึกษารายละเอียดทั้ง ทฤษฎีต่างๆ เช่น (ก) เป้าหมายโครงการ (ข) หลักการ/ทฤษฎีพื้นฐานโครงการ (ค) กระบวนการดำเนินโครงการ (ง) ทรัพยากรโครงการ (จ) การบริหารจัดการโครงการ (ฉ) การประเมินโครงการ
5. การออกแบบการประเมิน เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ของโครงการ
6. การสร้างเครื่องมือและการรวบรวมข้อมูล เพื่อให้มีความเหมาะสมกับคำถาม และวัตถุประสงค์การประเมินที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างภายใต้เงื่อนไขเวลาและงบประมาณที่กำหนดไว้
7. การกำหนดเกณฑ์การประเมินและการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อตัดสินคุณค่าของโครงการ และการอธิบายหาสาเหตุต่างๆ
- 8) การรายงานผลและการใช้ประโยชน์ รายงานเสนอในที่ประชุมทางวิชาการเพื่อ ปรับปรุงและพัฒนาโครงการโดยผู้รับผิดชอบโครงการ

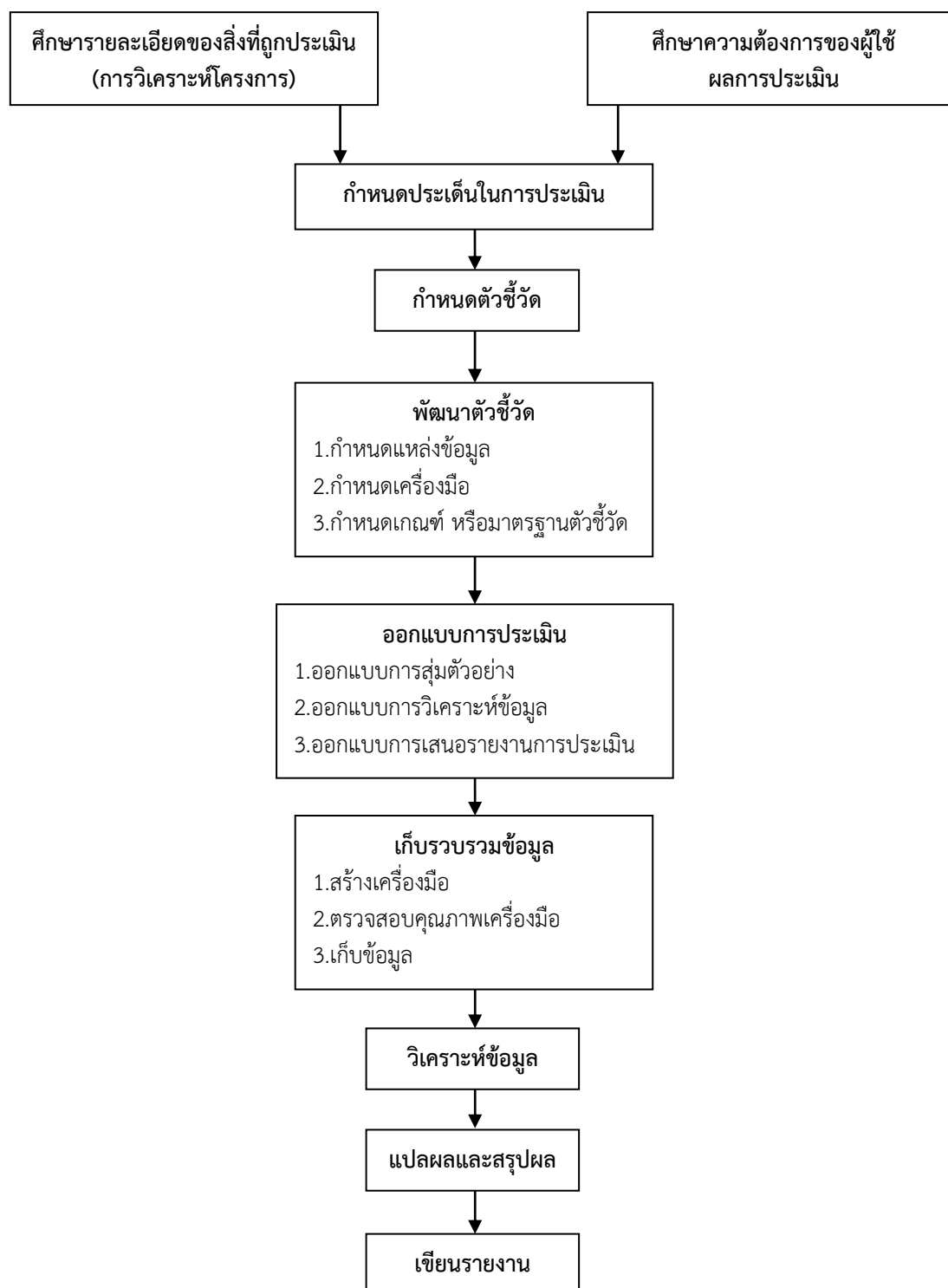
ดังที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ย่อมแสดงให้เห็นว่าการประเมินผลนับว่าเป็นแนวความคิดที่มีความสำคัญมาก ในการทำกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เพื่อจะได้ติดตามและเฝ้าดูผลดำเนินงานว่าบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ หรือไม่ มีปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้ข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงที หรือจะ ได้ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจ หรือให้คำปรึกษาแนะนำ รวมทั้งเพื่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมหรือโครงการ

รูปภาพที่ 2.1 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการประเมินผล

แหล่งที่มา: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, มปป.)

ในการประเมิน ขั้นตอนของการประเมินโดยละเอียดจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่ประเมิน แต่โดยทั่วไปสามารถแบ่งคร่าว ๆ ได้ดังนี้ (สุวิมล ติรกานันท์, 2550)

รูปภาพที่ 2.2 ขั้นตอนการประเมิน
แหล่งที่มา: สุวิมล ติรกานันท์, 2550

ชาร์ลส์ โจนส์ (อ้างถึงใน ตรินธร ตรินมิตร, 2556) กำหนดไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการกำหนดรายละเอียด จะต้องดูว่าจะประเมินอะไร เหตุที่ต้องกำหนดรายละเอียดเพราะ เป้าหมายนโยบายบางนโยบายมีความชัดเจนครบถ้วน แต่บางนโยบายกำหนดไว้ ไม่ชัดเจน ดังนั้นหากมีการกำหนดรายละเอียดของนโยบายที่จะทำการประเมินจะช่วยให้ทำให้ทราบ เป้าหมายในการประเมินที่ชัดเจน พร้อมทั้งทราบประเด็นปัญหาที่สำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินนโยบาย

2. ขั้นตอนการวัดผล โดยการวัดผลจะทำให้ต้องอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ทำการ ประเมิน อย่างไรก็ตามการวัดผลจำเป็นต้องมีเครื่องมือและสิ่งที่ทำการวัด การเก็บข้อมูลถ้ามี หลักเกณฑ์มากเพียงไร ย่อมทำให้ได้ข้อมูลที่มีถูกต้อง เทียบตรงและเชื่อถือได้มากขึ้น

3. ขั้นตอนการวิเคราะห์ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ที่มีความแน่นอนสูง เช่น การวิเคราะห์ต้นทุน ผลประโยชน์ ไปจนกระทั่งการใช้ความประทับใจ หรือใช้ประสบการณ์ จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์ก็คือ เพื่อให้สามารถจัดทำข้อสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของนโยบายเป็น อย่างไร เพื่อจะได้ตัดสินคุณค่าของนโยบาย ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของการประเมินนโยบาย การประเมินโครงการอย่างเป็นระบบ เป็นการประเมินโครงการที่อาศัยระเบียบวิธีการ ทางวิทยาศาสตร์มาช่วยในการประเมิน เพื่อความเข้าใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติเป็นไปตามโครงการ และ เพื่อช่วยในการเตรียมโครงการในอนาคตมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุป แต่ละทฤษฎีก็อาจมีกล่าวไว้หลายด้านหลายขั้นตอนแต่ในภาพรวมแล้วการประเมิน ขั้นตอนหรือกระบวนการทำงานของโครงการ เป็นการวิเคราะห์ที่ลึกลงไปในรายละเอียดของแต่ละโครงการซึ่งมีกิจกรรมดำเนินงานแต่ละขั้นตอนมากมายแตกต่างกัน ซึ่งกิจกรรมของโครงการนั้นมีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร สามารถแก้ไขได้หรือไม่ มีอุปสรรค ปัญหาอย่างไร เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขหรือส่งเสริมสนับสนุนของแต่ละขั้นตอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้มากยิ่งขึ้น การประเมินผลทุกขั้นตอนเป็น การพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

ประเภทของการประเมินผล

ได้มีนักวิชาการให้รายละเอียดเกี่ยวกับประเภทการประเมินผลไว้หลายท่าน ดังนี้

แนวความคิดและแบบจำลองของคอมราดและวิลสัน (Comrad and Wilson. 1985 อ้างถึงใน ไชยศ เรืองสุวรรณ. 2533) กล่าวว่าถ้าพิจารณาแนวการประเมินที่หน่วยงานต่างๆ ในการประเมินโครงการทั้งหลาย จะพบว่ามีรูปแบบการ ประเมินนิยมใช้กัน 5 รูปแบบ ดังนี้คือ

1. รูปแบบการประเมินตามวัตถุประสงค์ (Goal –based Model) พื้นฐานการประเมินรูปแบบนี้ คือ ไทเลอร์ (Tyler) รูปแบบการประเมินตามวัตถุประสงค์เป็นรูปแบบการประเมินที่เก่าแก่ที่ใช้กันอย่างกว้างขวางที่สุดในการประเมินโครงการต่างๆ

2. รูปแบบการประเมินแบบการตอบสนอง (Responsive Model) รูปแบบการประเมินโครงการนี้พัฒนามาจากรูปแบบการประเมินของสคริเวน (Scriven) ซึ่งประเมินยึดจุดมุ่งหมายและผลข้างเคียง (Side Effect) เป็นหลักสเตค (Stake) ได้พัฒนารูปแบบการประเมินโครงการหลายคนได้รับการสนับสนุนตามแนวคิดนี้ เช่น กุบา (Guba) ลินคอล์น (Lincoln) การประเมินโครงการตามลักษณะนี้ เน้นที่กิจกรรมมากกว่าจุดมุ่งหมายของโครงการ

3. รูปแบบการประเมินโดยผู้ชำนาญ (Conniosseurship Model) การประเมินโครงการตามรูปแบบนี้ มีความแตกต่างจากรูปการประเมินทั้งสอง รูปแบบที่กล่าว มาแล้ว ไอส์เนอร์ (Eisner) ได้เสนอแนวคิดของการประเมินตามรูปแบบนี้ซึ่งมีสถาบันการศึกษาต่างๆ นิยมนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

4. รูปแบบการประเมินเพื่อการตัดสินใจ (Decision- Making Model) การประเมินโดยพิจารณาอย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นจุดมุ่งหมายของโครงการ หรือปัญหาข้อโต้แย้งต่างๆ ในการประเมินโครงการต้นแบบของการประเมินตามรูปแบบ การประเมินเพื่อตัดสินใจ (Decision- Making Model) มีอยู่ 2 แบบ คือ รูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) และ CSE Model ของอัลคิน (Alkin) ทั้งสอง รูปแบบนี้มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกันมาก

5. การประเมินตามกรอบตรรกของโครงการ(Log – frame) โดยพิจารณาถึงองค์ประกอบ 3 ส่วน ดังนี้

5.1 จุดมุ่งหมายของโครงการ (Objectives) ซึ่งประกอบด้วย (1) เป้าหมายสูงสุด (Goal) หรือเป้าประสงค์ หมายถึง จุดมุ่งหมายของแผนงานหรือผลกระทบของ โครงการที่เราคาดหวังว่าจะเกิดขึ้น (Planned impact) ซึ่งจะส่งผลกระทบประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประเทศ ในระดับที่สูงกว่าระดับวัตถุประสงค์ของโครงการ (2) วัตถุประสงค์ (Purpose) หรือ Immediate objective คือผลงานหรือผลลัพธ์ของแผนงาน หรือ โครงการที่เราหวังว่าจะเกิดขึ้นวัตถุประสงค์ จะแตกต่างจากเป้าประสงค์ตรงที่มีขอบเขตของระยะเวลา สั้นกว่า และมีขอบเขตความหมายแคบกว่า (3) ผลผลิต (Outputs) คือผลที่ได้รับ (Results) จากการที่ใช้จ่าย (Inputs) ในโครงการนั้นและ เป็นผลที่ผู้ดำเนินงานโครงการประสงค์ ที่จะให้เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรและการบริหารโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ (4) กิจกรรม (Activities) คือ กระบวนการ (Process) หรือการกระทำ (Actions) ที่จำเป็นในการเปลี่ยนแปลงสภาพทรัพยากรและปัจจัยการผลิตให้บังเกิดผลผลิต (output) ในขั้นต้น (5) ปัจจัย (Inputs) คือทรัพยากรในโครงการเพื่อให้เกิดผลผลิต

5.2 สิ่งบ่งบอกความก้าวหน้าตามเป้าหมาย (Objectively verifiable indicators) หมายถึง สภาพการณ์ที่ชี้ให้เห็นว่าโครงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งในระดับผลผลิต (output) วัตถุประสงค์ (purpose) และเป้าหมายระดับสูง (goal) ซึ่งอาจจะมีทั้งลักษณะที่แสดงในเชิงปริมาณ (quantitative) และคุณภาพ (qualitative)

5.3 ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับความสำเร็จของโครงการ เพื่อให้สามารถกำหนดความรับผิดชอบของผู้บริหารโครงการได้อย่างชัดเจน หากโครงการมีความล้มเหลวเนื่องจากปัจจัยภายนอกหรือสถานการณ์ที่นอกเหนือการควบคุม

รูปแบบการประเมินมีอย่างหลากหลาย เกือบทั้งหมดพัฒนามาจากต่างประเทศ ซึ่งใน ประเทศไทยได้มีผู้รวบรวมและจำแนกไว้หลายท่าน ซึ่งศิริชัย กาญจนวาสี (อ้างถึงในพิสนุ พงศรี, 2553) ได้รวบรวมรูปแบบการประเมิน 28 รูปแบบ แบ่งเป็นกลุ่ม ได้ 4 กลุ่ม แต่ละรูปแบบในกลุ่มต่างๆ มีดังนี้

กลุ่ม 1. กลุ่มที่เน้นการตัดสินใจด้วยวิธีเชิงระบบ รูปแบบนี้เน้นการใช้วิธีเชิงระบบเพื่อ การเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องสำหรับการตัดสินใจในเชิงบริหาร มี 9 รูปแบบดังนี้

- 1.1 รูปแบบการวิเคราะห์ระบบ (System Analysis Model)
- 1.2 รูปแบบวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย (Cost Related Analysis Model)
- 1.3 รูปแบบ PERT (Program Evaluation and Review Techniques Model: PERT)
- 1.4 รูปแบบ (Rossi, Freeman and Wright)
- 1.5 รูปแบบทดลอง (Experimental Model)
- 1.6 รูปแบบยึดจุดมุ่งหมาย (Goal – Based Model)
- 1.7 รูปแบบการตรวจสอบความไม่สอดคล้อง (Discrepancy Model)
- 1.8 รูปแบบ CIPO (Context – Input – Process – Output Model: CIPP)

1.9 รูปแบบการเรียนรู้ด้านการประเมิน (Center for the Study of Evaluation Model: CSE)

กลุ่ม 2. กลุ่มที่เน้นการตัดสินใจด้วยวิธีเชิงธรรมชาติ รูปแบบการประเมินในกลุ่มนี้เน้น การใช้วิธีเชิงธรรมชาติ เพื่อการนำเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง สำหรับการตัดสินใจ เชิงบริหาร มี 7 รูปแบบดังนี้

- 2.1 รูปแบบการนำผลไปใช้ประโยชน์ (Utilization Focused Approach Model: UFA)
- 2.2 รูปแบบยึดผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders Based Model)
- 2.3 รูปแบบสนองความต้องการ (Responsive Model)
- 2.4 รูปแบบที่เน้นการสร้างสรรค์ของนักประเมิน (Creative Model)
- 2.5 รูปแบบทรานแซคชันแนล (Transactional Model)
- 2.6 รูปแบบอิลลูมินีเฟฟ (Illuminative Model)
- 2.7 รูปแบบประชาธิปไตย (Democratic Model)

กลุ่ม 3. กลุ่มที่เน้นตัดสินคุณค่าด้วยวิธีเชิงระบบ รูปแบบการประเมินในกลุ่มนี้เน้นการ ใช้วิธีเชิงระบบ เพื่อให้ให้นักประเมินตัดสินคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน มี 7 รูปแบบ ดังนี้

- 3.1 รูปแบบที่เน้นการบริโภค (Consumer- Oriented Model)
- 3.2 รูปแบบพิพากษา (Judicial Model)
- 3.3 รูปแบบรับรองวิทยฐานะ (Accreditation Model)
- 3.4 รูปแบบอิสระจากจุดมุ่งหมาย (Goal – Free Model)
- 3.5 รูปแบบประเมินประสิทธิภาพการฝึกอบรม (Training Model)
- 3.6 รูปแบบที่ยึดทฤษฎี (Theory – Based Model)
- 3.7 รูปแบบมูลค่าเพิ่ม (Value – Added Model)

กลุ่ม 4. กลุ่มที่เน้นการตัดสินคุณค่าด้วยวิธีเชิงธรรมชาติ รูปแบบการประเมินในกลุ่มนี้ เน้นการใช้วิธีเชิงธรรมชาติ เพื่อให้ให้นักประเมินตัดสินคุณค่าสิ่งที่ประเมิน มี 5 รูปแบบ ดังนี้

- 4.1 รูปแบบเอฟเฟกทีฟ (Effective Model)
- 4.2 รูปแบบศิลปะวิจารณ์ (Criticism Model)
- 4.3 รูปแบบยึดสภาพจริง (Authentic Model)
- 4.4 รูปแบบครอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Model)
- 4.5 รูปแบบเสริมพลังอำนาจ (Empowerment Model)

ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นรูปแบบทั่วไปทั้งหมด แต่การประเมินทางการศึกษาพบว่า รูปแบบการประเมินที่มีอิทธิพลและได้รับความนิยมกันมาก มี 4 รูปแบบ ที่ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2553) ได้สรุปไว้ ดังนี้

- 1) รูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายของ Teyler
- 2) รูปแบบสนองความต้องการของ Stake
- 3) รูปแบบที่ช่วยในการตัดสินใจแบบ CIPP ของ Stufflebeam
- 4) รูปแบบประเมินประสิทธิภาพการอบรมของ Patrick

สรุปจากข้อมูลดังกล่าวมาในการเลือกความเหมาะสมรูปแบบของการประเมินโครงการ ที่จะนำมาใช้ประเมินผลการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ศึกษาเห็นว่า รูปแบบการประเมินเพื่อการตัดสินใจ (Decision – Making Model) ของสตัฟเฟิลบีม

(Stufflebeam) เข้าใจง่าย ในการอธิบาย และครอบคลุมทุกขั้นตอนของการประเมินผลการดำเนินงาน จึงได้ใช้รูปแบบการประเมิน โครงการแบบจำลอง (CIPP Model) ซึ่งจะได้อธิบายข้อมูล ดังต่อไปนี้

แบบจำลองการประเมินผลตาม CIPP Model

รูปแบบการประเมิน CIPP เป็นการนำตัวอักษรตัวแรกของมิติการประเมิน 4 ด้านมาประกอบกัน ได้แก่ การประเมินบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) ซึ่งสตีฟเฟิลบีมพัฒนานำเสนอขึ้นโดยมีพื้นฐานมาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์การทำการประเมินโครงการทางการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่กลางปี 1960 โดยต้องการที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดหรือข้อจำกัดของรูปแบบการประเมินแบบดั้งเดิม อาทิ การออกแบบการทดลองการประเมินอิงวัตถุประสงค์ และการทดสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รูปแบบหรือวิธีการประเมินแบบดั้งเดิมมีข้อจำกัดในการศึกษาหาคำตอบเกี่ยวกับโครงการทางการศึกษาในสมัยนั้น จึงทำให้เกิดการพัฒนา รูปแบบการประเมินใหม่ๆ เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับโครงการทางการศึกษาอย่างรอบด้านหลายแง่มุมมากขึ้น ซึ่งรูปแบบการประเมิน CIPP ก็เป็นหนึ่งในรูปแบบการประเมินอื่นๆ ที่นักประเมินในยุคนี้พัฒนาเสนอไว้ รูปแบบการประเมิน CIPP ปรากฏขึ้นเป็นลายลักษณ์ชัดเจนในหนังสือชื่อ Educational Evaluation and Decision Making ซึ่งตีพิมพ์ในปี 1971 และปรับปรุงอีกครั้งในปี 2007 ในหนังสือ Evaluation Theory Models and Applications โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2561)

1.การประเมินบริบท : Context Evaluation หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น (Need) ปัญหา (Problem) คุณสมบัติที่มีค่า (Assets) และโอกาส (Opportunities) ที่จะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขแวดล้อมหนึ่งที่กำหนดการประเมินบริบท 4 ส่วนนี้มีความสำคัญที่จะนำไปสู่การออกแบบโครงการ แผนงาน และการให้บริการที่มีความเหมาะสมเป็นไปได้ ทั้งนี้การประเมินบริบทมีวัตถุประสงค์ที่จะ

- 1) กำหนดขอบเขตและบรรยายเกี่ยวกับความตั้งใจให้บริการ
- 2) จำแนกผู้รับผลประโยชน์ที่ตั้งใจให้บริการ(หรือกลุ่มเป้าหมาย) และประเมินความต้องการจำเป็นของกลุ่มบุคคลดังกล่าว
- 3) จำแนกปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เป็นบ่อเกิดของความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับประโยชน์หรือกลุ่มเป้าหมายนั้น
- 4) จำแนกความเกี่ยวข้องระหว่างคุณสมบัติที่มีค่าและโอกาสการได้รับทุนอุดหนุนที่สามารถนำไปใช้กำหนดเป้าหมายความต้องการจำเป็นนั้น
- 5) จัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานสำหรับการกำหนดเป้าหมายมุ่งการปรับปรุง
- 6) ประเมินความชัดเจนและความเหมาะสมเป็นไปได้ของเป้าหมายมุ่งการปรับปรุง
- 7) จัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานสำหรับการตัดสินผลลัพธ์ของเป้าหมายมุ่งการปรับปรุงหรือความพยายามในการให้บริการ

การประเมินบริบทอาจจะประเมินได้ทั้งก่อน ระหว่างหรือแม้กระทั่งหลังการดำเนินโครงการ แผนงานหรือสิ่งแทรกแซง (Intervention) อื่นๆ ในกรณีประเมินบริบทก่อนการดำเนินโครงการองค์กรหรือหน่วยงานจะใช้ผลจากการประเมินบริบทเพื่อช่วยจัดลำดับความสำคัญและกำหนดเป้าหมายสำหรับโครงการนั้น แต่ถ้าเป็นการประเมินบริบทระหว่างหรือหลังดำเนินโครงการหรือสิ่งแทรกแซงอื่นๆ องค์กรและหน่วยงาน มักจะดำเนินการและจัดทำรายงานการประเมินบริบทควบรวมไปกับการประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต กรณีนี้การประเมินบริบทจึงมีประโยชน์สำหรับการตัดสินใจกำหนด

เป้าหมายของโครงการและช่วยให้ผู้รับบริการได้ประเมินว่าโครงการหรือสิ่งแทรกแซงดังกล่าวมีคุณประโยชน์ตอบสนองหรือเป็นไปตามความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์หรือไม่เพียงไร

เทคนิควิธีการที่ใช้ในการประเมินบริบทควรใช้วิธีการเก็บรวบรวมสารสนเทศอย่างหลากหลายครอบคลุมสมาชิกที่เป็นประชากรเป้าหมายรวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่างๆ ของโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ซึ่งโดยปกติมักเริ่มจากการซักถามผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อช่วยระบุขอบข่ายการศึกษา หลังจากนั้นนักประเมินอาจจะทำการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการรับบริการหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการให้บริการ ซึ่งอาจทำได้โดยการทบทวนเอกสารการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังและการปฏิบัติงานของบุคคล การจัดเวทีรับฟังจากชุมชน การทดสอบและการสัมภาษณ์ผู้รับประโยชน์รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนอื่นๆ ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดจนผู้รับบริการจากโครงการหรือสิ่งแทรกแซงเป็นประชากรที่มีจำนวนมาก นักประเมินอาจใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแล้วสร้างแบบสอบถามหรือแบบสำรวจความต้องการจำเป็นและทำการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นจำแนกตามกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น

ผลการประเมินบริบทสามารถนำมาใช้ได้อย่างกว้างขวางยกตัวอย่างเช่น ผู้บริหารสามารถนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้สื่อสารกับสมาชิกในองค์กรเพื่อแลกเปลี่ยนระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน ความต้องการจำเป็น คุณสมบัติที่มีค่า โอกาส และการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาขององค์กร แต่สำหรับนักพัฒนาโครงการก็สามารถที่จะนำผลการประเมินบริบทไปใช้เพื่อสนับสนุนขอรับทุนหรือจัดทำสัญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการดังกล่าว ในขณะที่องค์กรให้บริการทางสังคมหรือองค์กรการกุศลอาจใช้สารสนเทศจากผลประเมินบริบทเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคณะทำงานหรือเพื่อจำแนกจัดลำดับให้ความช่วยเหลือประชากรเป้าหมาย ในส่วนของนักประเมินก็ต้องใช้ผลการประเมินบริบทเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสมและมีความสัมพันธ์กับแผนงานโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้นๆ

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า : Input Evaluation จุดมุ่งเน้นหลักของการประเมินปัจจัยนำเข้าก็เพื่อช่วยจัดลำดับโครงการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความต้องการจำเป็น โดยการศึกษาและตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับแนวทางต่าง ๆ ที่มีศักยภาพหรือมีความเป็นไปได้มากที่สุดในอันที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การประเมินปัจจัยนำเข้าจะเป็นตัวบ่งบอกล่วงหน้าถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวหรือประสิทธิผลของความพยายามเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่โครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ๆ ต้องการให้เกิดจุดมุ่งเน้นประการที่สองของการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางที่เป็นทางเลือกต่าง ๆ และเพราะเหตุใดจึงเลือกแนวทางนั้น ในกรณีเช่นนี้สารสนเทศที่ได้จากการประเมินปัจจัยนำเข้าจะมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับบ่งบอกให้เห็นถึงความรับผิดชอบ (Accountability) ใด ๆ ของผู้พัฒนาโครงการที่พยายามออกแบบและปรับปรุงงบประมาณใด ๆ ของโครงการหรือสิ่งแทรกแซงดังกล่าว นอกจากนี้แล้วการประเมินปัจจัยนำเข้าก็จะช่วยจำแนกและจัดลำดับแนวทางที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้มีหน้าที่ตัดสินใจได้ใช้เป็นทางเลือกสำหรับการดำเนินงานต่อไป โดยสรุปการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อช่วยผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจเลือก กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายตอบสนองความต้องการจำเป็นให้แก่ผู้รับประโยชน์ ก่อให้เกิดแผนงานที่ปฏิบัติได้จริงและใช้งบประมาณได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการบันทึกและสร้างสำนักรับผิดชอบเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพยากรและวิธีการดำเนินงานในแผนงานนั้นๆ นอกจากนี้แล้วหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการประเมินปัจจัยนำเข้าก็เพื่อช่วยให้ผู้นำโครงการหลีกเลี่ยงความสูญเสียใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้วัตรกรรมหรือโครงการที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าถึงทรัพยากรที่จะต้องสูญเสียไป

นักประเมินสามารถทำการประเมินปัจจัยนำเข้าได้หลายขั้นตอนโดยไม่จำเป็นต้องกระทำตามลำดับต่อเนื่องกัน นักประเมินอาจเริ่มจากการทบทวนปฏิบัติงานที่จะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และตอบสนองความต้องการจำเป็นที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งทำได้ตามขั้นตอนหรือวิธีการต่างๆ ได้แก่ 1) การทบทวนวรรณกรรมหรือเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง 2) การตรวจเยี่ยมโครงการตัวอย่างหรือโครงการที่มีลักษณะคล้ายกัน 3) การปรึกษาผู้เชี่ยวชาญและตัวแทนจากรัฐบาล 4) สืบค้นสารสนเทศเกี่ยวกับการให้บริการจากแหล่งสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต 5) ทบทวนเอกสารบทความเกี่ยวกับรายงานผู้บริโภคหรือเอกสารอื่น ๆ ที่ตีพิมพ์เรื่องราวที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการให้บริการ และ 6) การชี้ชวนให้ผู้ปฏิบัติงานจัดทำข้อเสนอ

นักประเมินอาจจัดสารสนเทศเหล่านี้อย่างเป็นหมวดหมู่ไว้ในห้องวางแผนโดยเฉพาะและจัดกลุ่มที่ศึกษาเฉพาะเพื่อทำการสืบค้นหรือดำเนินการจัดทำแผนสัมมนาโดยตรงเกี่ยวกับการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ที่ต้องใช้ในโครงการ นักประเมินต้องใช้สารสนเทศที่ได้ทั้งหมดเพื่อนำไปสู่การได้กลยุทธ์หรือแนวทางการดำเนินงานที่มีแนวโน้มศักยภาพก่อให้เกิดการยอมรับได้ต่อการนำไปใช้ ทั้งนี้โดยอาจจัดลำดับแนวทางการดำเนินงานดังกล่าวโดยอาศัยหรือพิจารณาจากเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้

- 1) ตอบสนองการบรรลุความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับประโยชน์
- 2) ตอบสนองต่อเป้าหมายที่เป็นปัญหาขององค์กร
- 3) ศักยภาพของประสิทธิผล
- 4) ต้นทุนที่ต้องใช้
- 5) สอดคล้องมีอยู่จริงในทางการเมือง
- 6) มีความเป็นไปได้ในการบริหารจัดการ
- 7) มีศักยภาพเพียงพอที่จะก่อให้เกิดผลกระทบภายนอกพื้นที่หนึ่ง ๆ

ต่อจากนั้นนักประเมินสามารถที่จะให้คำแนะนำแก่ผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจว่าจะเลือกหรือค้นหาแนวทางการดำเนินงานหรือไม่อย่างไร ในกรณีที่เป็นการค้นหานวัตกรรมหรือแนวทางการดำเนินงานใหม่ ๆ นักประเมินและผู้รับบริการอาจจัดทำเกณฑ์อย่างเป็นเอกสารชัดเจนที่นวัตกรรมนั้นต้องบรรลุและจัดลำดับข้อเสนอแนวทางต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่ต้องการบรรลุซึ่งเลือกไว้แล้ว ในลำดับต่อไปนักประเมินอาจจัดลำดับข้อเสนอหรือแนวทางที่มีศักยภาพแก่การยอมรับได้และชี้แนะแนวทางหรือคุณลักษณะที่ดีที่สุดให้แก่องค์กรหรือหน่วยงานว่าควรจะดำเนินการอย่างไร นอกจากนั้นนักประเมินก็อาจทำได้โดยการจัดให้มีการรับฟังเพื่อให้ได้สารสนเทศเพิ่มเติมจากผู้ปฏิบัติหรือผู้บริหารเกี่ยวกับข้อเสนอหรือแนวทางต่าง ๆ ที่ดีที่สุดสำหรับเป็นทางเลือกการตัดสินใจให้แก่หน่วยงานองค์กรนั้นๆ

3. การประเมินกระบวนการ : Process Evaluation เป็นการตรวจสอบการนำแผนงานหรือโครงการไปใช้หรือตรวจสอบการดำเนินงานการใช้แผนงาน โครงการ วัตถุประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่งของการประเมินกระบวนการก็คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้จัดการและผู้ปฏิบัติงานในโครงการนั้นๆ เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโครงการว่าเป็นไปตามตารางเวลาที่กำหนดหรือไม่ การใช้งบประมาณและประสิทธิภาพเป็นอย่างไร สำหรับวัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งก็เพื่อชี้แนะแนวทางให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในการปรับปรุงการใช้งบประมาณและแนวทางการดำเนินงานของโครงการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนั้นการได้รับสารสนเทศจากการประเมินกระบวนการก็สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจปรับปรุงสิ่งต่างๆ ในโครงการให้สามารถดำเนินการต่อไปและมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ในการประเมินกระบวนการนั้นควรทำการเปรียบเทียบระหว่างกิจกรรมและค่าใช้จ่ายจริงกับกิจกรรมในแผนงาน โครงการ และงบประมาณที่กำหนดไว้ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร

รวมทั้งบรรยายให้เห็นถึงปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการนำโครงการไปใช้และท้ายที่สุดก็ควรจัดทำรายงานที่ผู้ร่วมโครงการหรือผู้ทำการสังเกตได้ตัดสินคุณภาพของกระบวนการใช้โครงการแผนงานดังกล่าว

เทคนิควิธีที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศในการประเมินกระบวนการนั้น นักประเมินควรใช้วิธีการที่ไม่ก่อให้เกิดการรบกวน (Unobtrusive) แก่ผู้ปฏิบัติงานให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องสร้างสัมพันธภาพที่ดีแก่ผู้ปฏิบัติงานในโครงการ แผนงานหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ๆ ด้วยเช่นกัน นักประเมินอาจพิจารณาภาพรวม ๆ ว่ากิจกรรมหรือการดำเนินงานของโครงการดังกล่าวเป็นอย่างไร โดยการตรวจเยี่ยมและสังเกตที่ศูนย์ของกิจกรรมนั้น การทบทวนวิเคราะห์เอกสารที่ปรากฏ (เช่น แผนปฏิบัติงาน งบประมาณ รายงานบัญชีและระยะเวลาการจัดประชุม) การเข้าร่วมประชุมกับทีมปฏิบัติงานและการสัมภาษณ์บุคคลหลัก หลังจากนั้นนักประเมินต้องจัดทำรายงานสรุปเกี่ยวกับแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อค้นพบและประเด็นการสังเกต นักประเมินควรแสดงให้เห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ของกระบวนการอย่างชัดเจนตามที่ได้จากผู้ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งนำเสนอรายงานนี้ในการประชุมรวมทั้งการจัดทำรายงานตามลำดับ

นักประเมินกระบวนการควรจัดลำดับรายงานโดยพิจารณาว่าจะก่อให้เกิดผลดีที่สุดแก่ทีมผู้ปฏิบัติงานในการนำไปใช้ในแผนปฏิบัติงานและบูรณาการเข้ากับสิ่งแวดล้อมโดยรอบโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น นักประเมินควรจะต้องบรรยายให้เห็นถึงสิ่งที่เบี่ยงเบนออกไปจากแผนงานที่กำหนดและควรชี้ให้เห็นถึงความผันแปรเหล่านี้ว่ามีลักษณะอย่างไรเมื่อพิจารณาจากความแตกต่างระหว่างบุคคลกลุ่มบุคคลหรือสถานที่ที่แตกต่างเบี่ยงเบนไปจากแผนงานนั้น

ผลการประเมินกระบวนการนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายกรณียกตัวอย่าง เช่น สมาชิกในทีมงานใช้สำหรับชี้แนะแนวทางการดำเนินกิจกรรม แก่ไขแผนงานที่ผิดพลาดและจัดทำบันทึกความรับผิดชอบ ผู้จัดการบางคนใช้ตารางหรือปฏิทินสะท้อนผลกลับผลการประเมินกระบวนการที่จัดทำตามปกติหรือสม่ำเสมอเพื่อให้ทีมผู้ปฏิบัติงานรักษาหน้าที่และความรับผิดชอบของตน การประเมินกระบวนการยังช่วยให้บุคคลภายนอกได้เรียนรู้ว่าอะไรคือสิ่งสำคัญที่ต้องทำและอะไรคือต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียในกรณีที่พวกเขาต้องการกระทำในลักษณะที่คล้าย ๆ กันนี้

4. การประเมินผลผลิต : Product Evaluation วัตถุประสงค์หลักของการประเมินผลผลิตก็เพื่อสอบวัด ความสำเร็จ และตัดสินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ แผนงานหรือสิ่งแทรกแซงว่าตอบสนองบรรลุนความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับประโยชน์หรือไม่ นอกจากนั้นการประเมินผลผลิตก็ต้องประเมินผลลัพธ์ (Outcomes) ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ทั้งที่เป็นไปในทางบวกและทางลบอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นบ่อยครั้งที่นักประเมินยังขยายขอบเขตการประเมินผลผลิตไปสู่การประเมินในสิ่งที่เรียกว่า ผลลัพธ์ระยะยาวอีกด้วย

การประเมินผลผลิตควรดำเนินการโดยอาศัยการรวบรวมและวิเคราะห์การตัดสินใจของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อโครงการหรือสิ่งที่ได้รับการประเมินนั้น ในบางครั้งก็อาจทำการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับโครงการ หรือสิ่งที่ได้รับการประเมินอื่นซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันและก็มีอยู่บ่อยๆ ที่ผู้รับบริการจากโครงการต้องการจะรู้ว่าโครงการดังกล่าวได้ผลสัมฤทธิ์ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่และมีประโยชน์คุ้มกับการลงทุนดำเนินการเพียงไร ดังนั้นในทางที่เหมาะสมแล้วนักประเมินก็ควรที่จะวิเคราะห์ตีความให้เห็นว่าจุดอ่อนของการใช้โครงการหรือแผนปฏิบัติงานส่วนใดที่จำเป็นสาเหตุทำให้ได้ผลลัพธ์อ่อนด้อยลงไปด้วย เทคนิควิธีที่ใช้ประเมินผลผลิตมีได้กำหนดไว้อย่างเป็นแบบแผนตายตัว แต่นักประเมินอาจต้องใช้วิธีการอย่างหลากหลายร่วมกันเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการศึกษาผลลัพธ์ทั้งหมดของสิ่งที่ได้รับการประเมิน รวมทั้งยังช่วยในการตรวจสอบข้ามกันไปมาระหว่างข้อค้นพบที่หลากหลายอีกด้วย

ในการประเมินผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่กำหนดนั้น นักประเมินจำเป็นต้องศึกษา ค้นหาผลลัพธ์ที่มีได้คาดหวังด้วย ทั้งผลลัพธ์ในเชิงบวกและเชิงลบโดยการรับฟังความคิดเห็นหรือสัมภาษณ์กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสิ่งที่ได้รับการประเมินเพื่อที่จะทำการทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับผลลัพธ์ให้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน และสืบหาข้อเท็จจริงอย่างรอบคอบสำหรับยืนยันหรือไม่ยืนยันสมมุติฐานเกี่ยวกับผลลัพธ์ดังกล่าว นอกจากนี้แล้วนักประเมินอาจใช้วิธีการศึกษารายกรณีโดยเลือกบุคคลที่ได้รับประสบการณ์จากโครงการหรือสิ่งที่ได้รับการประเมินเพื่อทำการสัมภาษณ์ระดับลึกเกี่ยวกับผลที่เกิดจากโครงการดังกล่าว หรือนักประเมินอาจใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็นทางโทรศัพท์หรือทางจดหมายของกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการเพื่อให้ตัดสินใจเกี่ยวกับการได้รับบริการตามมุมมองของแต่ละคน ทั้งที่เป็นภาพบวกและภาพลบ ยิ่งไปกว่านั้นนักประเมินก็อาจจะให้ผู้เข้าร่วมโครงการหรือสิ่งที่ได้รับการประเมิน เขียนเสนอตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมเกี่ยวกับการได้รับบริการและก่อให้เกิดผลดีต่อการปฏิบัติงานของตน เช่น ผลผลิตของงานที่เพิ่มขึ้น หรือตำแหน่งหน้าที่การงานใหม่ที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งนักประเมินอาจใช้การสังเกตเพื่อจำแนกและเปรียบเทียบผลลัพธ์ของกลุ่มบุคคลโดยเปรียบเทียบตามรายการตรวจสอบผลลัพธ์กับโครงการให้บริการอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับโครงการที่ได้รับการประเมิน

การจัดทำรายงานข้อค้นพบจากการประเมินผลผลิตอาจทำให้แตกต่างกันตามขั้นตอน กล่าวคือ นักประเมินอาจจัดทำรายงานผลผลิตที่เกิดขึ้นในแต่ละวงรอบของโครงการ รายงานดังกล่าวนี้ควรจะแสดงให้เห็นว่าโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้นๆ ได้บรรลุเป้าหมายความต้องการจำเป็นเพียงใดในขณะที่ยังมีข้อสงสัยของโครงการ ความเป็นรายงานที่นำเสนอให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์สรุปรวมทั้งหมดของโครงการดังกล่าว ดังนั้นรายงานผลการประเมินผลผลิต จึงต้องเป็นการสรุปตีความให้เห็นถึงผลที่ชัดเจนในการตอบสนองความต้องการจำเป็น ต้นทุนที่ใช้ดำเนินการและผลตอบแทนหรือผลการปฏิบัติทั้งหมดที่ได้รับในแผนงาน โครงการนั้นๆ นักประเมินยังต้องจัดทำรายงานการศึกษาติดตามเพื่อแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ระยะยาวที่เกิดขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้บางกรณีอาจต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์และบูรณาการผลที่ได้รับทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อเสนอต่อกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มหรือแต่ละบุคคล

แต่อย่างไรก็ตามนักประเมินก็สามารถจะตอบสนองข้อเรียกร้องของทีมผู้ปฏิบัติงานในโครงการได้อย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการแสดงผลข้อค้นพบหรือผลการประเมินผลผลิตเป็นระยะๆ (Formative Product Evaluation) เพื่อช่วยให้บรรลุความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามโครงการ โดยการแลกเปลี่ยน ข้อค้นพบให้แก่สมาชิกผู้ปฏิบัติงานในโครงการนั้นโดยตรง กฎกำปั้นหลัก (Rules of Thumb) สำหรับนักประเมินนั้นคือ ควรลดความสำคัญในการประเมินผลผลิตของโครงการในระยะแรกๆ และไม่ควรเร่งรีบจัดทำรายงานสู่สาธารณะควรเสนอข้อค้นพบจากการประเมินผลผลิตเป็นระยะๆ ให้แก่ทีมผู้ปฏิบัติงานได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เท่านั้น นักประเมินควรแจกจ่ายข้อค้นพบจากการประเมินผลผลิตให้กับผู้มีสิทธิ์รับรู้ภายหลังจากโครงการนั้นมีระยะเวลาพอสมควรและมีวุฒิภาวะสูงอมที่จะทำให้เกิดผลลัพธ์แล้ว หรือกล่าวอย่างถึงที่สุดได้ว่า จำเป็นต้องแสดงให้เห็นถึงมีความเป็นมืออาชีพในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินการจัดทำรายงานข้อค้นพบการประเมินผลผลิต สารสนเทศที่ได้จากการประเมินผลผลิตเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งที่แสดงถึงรายงานความรับผิดชอบของสถาบันหรือหน่วยงานที่ดำเนินโครงการ แผนงานหรือสิ่งแทรกแซงใดๆ

นอกจากนี้ สตีฟเฟิลปิม ได้นำเสนอประเภทของการตัดสินใจ ที่สอดคล้องกับประเด็นที่ประเมินผล ดังนี้ (สมพิศ สุขแสน, 2545)

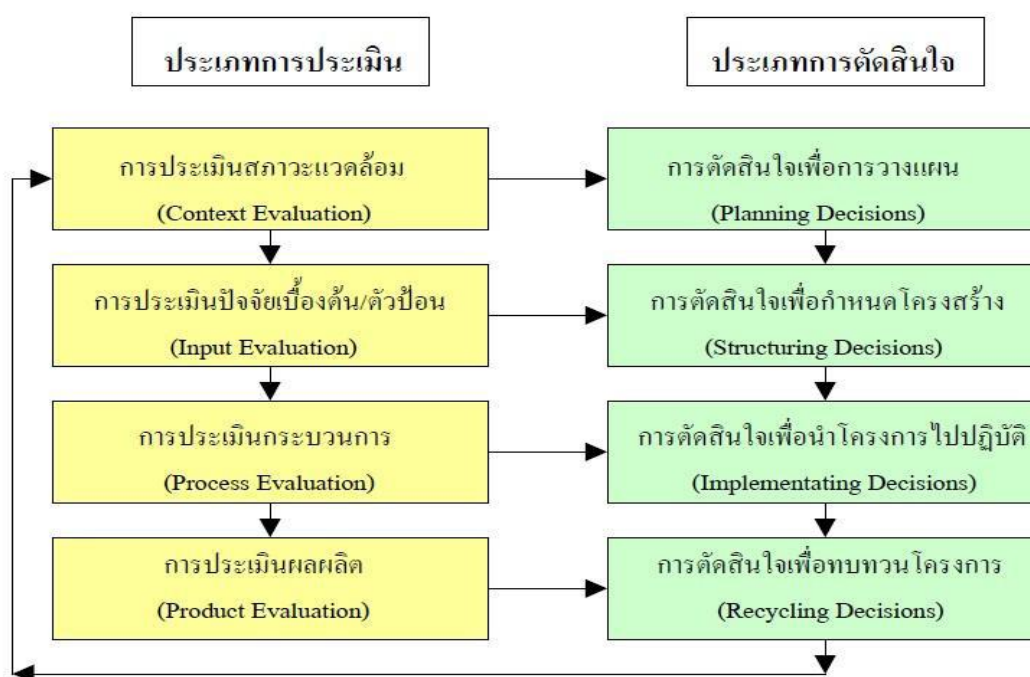
1. การตัดสินใจเพื่อการวางแผน (Planning Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินสภาพแวดล้อมที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดจุดประสงค์ของโครงการ ให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน

2. การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้างของโครงการ (Structuring Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากปัจจัยนำเข้าที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดโครงสร้างของแผนงาน และขั้นตอนของการดำเนินการของโครงการ

3. การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Implementation Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินกระบวนการ เพื่อพิจารณาควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน และปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling Decisions) เช่น การตัดสินใจเพื่อใช้ข้อมูลจากการประเมินผลผลิต (Output) ที่เกิดขึ้น เพื่อพิจารณาการยุติ / ล้มเลิก หรือขยายโครงการที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

จากข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นการประเมินแบบ CIPP ทั้ง 4 ประการและประเภทของการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการประเมินกับการตัดสินใจ ดังภาพที่ 2.3

รูปภาพที่ 2.3 : ความสัมพันธ์ของการตัดสินใจ และประเภทของการประเมินแบบ CIPP Model
แหล่งที่มา: สมพิศ สุขแสน, 2545

ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นการประเมินแบบ CIPP Model ทั้ง 4 ประการ และประเภทของการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้น ประเภทการประเมิน ประเภทการตัดสินใจ การประเมินสถานะแวดล้อม (Context Evaluation) การตัดสินใจเพื่อการวางแผน (Planning Decisions) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น/ตัวป้อน (Input Evaluation) การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้าง (Structuring Decisions) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Implementating Decisions) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling

Decisions) Stufflebeam ได้เสนอแนวคิดในการสร้างแบบแผนการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ CIPP Model ซึ่งอาจนำไปประยุกต์ใช้กับการประเมินผลในรูปแบบอื่น ๆ ได้ แบบแผนการประเมินผล มีดังนี้

1. การบรรยายจุดมุ่งหมาย และการกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแหล่งข้อมูลที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการ เครื่องมือ วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง สภาพการณ์ในการเก็บข้อมูล
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. การรายงานผลหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
5. การบริหารการประเมินผลเพื่อเตรียมแผนการดำเนินงานทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนคือ กำหนดโครงสร้าง กำหนดบุคลากรและทรัพยากร กำหนดวิธีการปฏิบัติ ประเมินผล ประสิทธิภาพของเครื่องมือ กำหนดวิธีการที่จะพัฒนาแบบแผนการประเมินและการจัดหา งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน การประเมินผลตลอดโครงการ

2.2 โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการปกครองแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจากข้อมูลของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่าในปัจจุบัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนทั้งสิ้น 7,853 แห่ง ครอบคลุมประชากรไทยทั้งประเทศจำนวน 65,124,716 คน โดยในหมวด 2 ของพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ มาตรา 16 17 18 19 ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งหน้าที่หนึ่งได้กำหนดให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการส่งเสริมกีฬา การสาธารณสุขแก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งในแต่ละชุมชนมีความแตกต่างในด้านความเจริญ จำนวนประชากร และขนาดของพื้นที่ แต่ละชุมชนย่อมมีปัญหา และความต้องการที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหาหรือจัดบริการหรือการจัดบริการในท้องถิ่นโดยรูปแบบที่เหมือนกัน ย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุด ซึ่งแม้จะมี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากที่มีนโยบายการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายให้กับประชาชน แต่ไม่ใช่ทุก้องค์กรที่จะมีศักยภาพเพียงพอในการบริหารจัดการเพื่อให้ในแต่ละชุมชนได้มีสถานที่ที่เหมาะสมกับการมีกิจกรรมทางกาย กิจกรรมทางกายที่ประชาชนสามารถเลือกทำกิจกรรมตามความเหมาะสมของวิถีชีวิตของตนเอง

กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพมีความพยายามในการจัดทำโครงการส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในช่วงปีงบประมาณ 2555-2556 โดยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 9 แห่ง ที่มีการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องจนมีสถานที่ออกกำลังกายและชมรมออกกำลังกายต่าง ๆ ที่หลากหลายเหมาะสมครอบคลุมทุกกลุ่มวัย ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกายเพิ่มขึ้น และได้รับการต่อยอดในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเพิ่มเติมในโครงการปีที่ 2 (พ.ศ.2556) อีก 13 แห่ง เพื่อให้ระดับ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความหลากหลายทั้งเทศบาลนคร, เทศบาลเมือง, ้องค์การบริหารส่วนตำบล และครอบคลุมภูมิภาคต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้ทราบถึงรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ ตั้งแต่การทรัพยากรนำเข้า (บุคลากร, งบประมาณ, วัสดุอุปกรณ์), กระบวนการบริหาร (การวางแผน, การนำหรือสั่งการ, การควบคุม) และผลลัพธ์ (สถานที่ออกกำลังกาย, รูปแบบกิจกรรมการออกกำลังกาย, พฤติกรรมของประชาชน) นอกจากนี้ผลที่ได้จากโครงการยังทำให้ทราบถึงพื้นที่ว่างเชิงนโยบายที่ควรได้รับการดำเนินการต่อยอดในการพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายที่สมบูรณ์

เพื่อสื่อสารเผยแพร่รูปแบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายจากการศึกษาที่ผ่านมา สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ทั่วประเทศ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ร่วมกัน ควรพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการมีกิจกรรมทางกาย ให้เป็นต้นแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการส่งเสริมกิจกรรมทางกายต่อประชาชน และถ่ายทอด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์การบริหารงานการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

ทางกองออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กรมอนามัย จึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้นมา โดยการสนับสนุนของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เพื่อให้การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครอบคลุมกิจกรรมทางกายในชีวิตประจำวัน, พัฒนาต้นแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการด้านการมีกิจกรรมทางกายที่ดี (มีโครงการส่งเสริมกิจกรรมทางกายต่อเนื่องอย่างน้อย 2 ปี, มีสถานที่สำหรับการมีกิจกรรมทางกายเหมาะสม, และมีการจัดตั้งชมรมการออกกำลังกายรูปแบบต่าง ๆ), และขยายผลไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้วิชาการด้านการบริหารจัดการการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เพื่อสร้างเสริมศักยภาพการบริหารจัดการการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบในการบริหารจัดการการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกาย จำนวน 12 แห่ง ตามเขตการรับผิดชอบของศูนย์อนามัย กรมอนามัย

กลุ่มเป้าหมาย

1. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้แทนจังหวัดละ 1 แห่ง
2. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด 76 แห่ง
3. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของศูนย์อนามัยทั้ง 12 เขต

ระยะเวลาดำเนินการ

เมษายน 2559 - มีนาคม 2560

แผนการดำเนินงาน

1. ทบทวนหลักฐานทางวิชาการและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการมีกิจกรรมทางกายของชุมชนและกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ
2. ประสานงานกับศูนย์อนามัยและสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกแห่งเพื่อเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการดำเนินการตามหลักเกณฑ์การส่งเสริมกิจกรรมทางกาย เข้าร่วมการประชุม จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่ง
3. จัดการประชุมพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ 12 แห่ง จาก 76 แห่ง ที่เข้าร่วมประชุม

4. รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สรุป จัดทำคู่มือและแผนปฏิบัติการประชาสัมพันธ์แนวทางการบริการจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ

5. ประสานและส่งเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายที่ดี 12 แห่ง จากการนำคู่มือแนวทางการบริการจัดการและความรู้จากการประชุมไปใช้ในการดำเนินงาน

6. ติดตามประเมินผลการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายที่ดี 12 แห่ง จากการนำคู่มือแนวทางการบริการจัดการและความรู้จากการประชุมไปใช้ในการดำเนินงาน

7. จัดสัมมนาเพื่อการประชุมถ่ายทอดองค์ความรู้ (Public Dissemination)

8. นำเสนอผลงานผ่านการประชุมกรมอนามัย

9. จัดทำรายงานแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)

1. ร้อยละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป้าหมายเข้ารับการประชุมถ่ายทอดความรู้การบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายที่ดี (ร้อยละ 70)

2. จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้พัฒนาเป็นองค์กรต้นแบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายที่ดี (12 แห่ง)

ผลผลิต (Output Process)

1. การประชุมพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีผู้เข้าร่วมการประชุมอย่างน้อยร้อยละ 60

2. คู่มือและแผนปฏิบัติการประชาสัมพันธ์แนวทางการบริการจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลด้านการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นต้นแบบ 12 แห่ง

4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 12 แห่งได้รับการพัฒนาจนเป็นองค์กรต้นแบบการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

5. สรุปผลการนำความรู้การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปใช้ในการดำเนินงาน ข้อเสนอแนะ

6. สัมมนาเพื่อการประชุมถ่ายทอดองค์ความรู้

7. รายงานโครงการแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการมีกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการมีการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกาย ทำให้เกิดกิจกรรมส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายในชุมชนที่รับผิดชอบ และทำให้ประชาชนมีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายเพิ่มขึ้น

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

เมื่อกล่าวถึงคำว่า การบริหารส่วนใหญ่มักจะนึกถึงการบริหารราชการคำศัพท์ที่ใช้มี 2 คำ คือ การบริหาร (Administration) นิยมใช้กับการบริหารราชการหรือการจัดการเกี่ยวกับนโยบาย ศัพท์อีกคำหนึ่ง คือ การจัดการ (Management) นิยมใช้กับการบริหารธุรกิจเอกชนหรือการดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามคำว่า การบริหารกับคำว่า การจัดการใช้แทนกันได้ มีความหมายเหมือนกัน (สมคิด บางโม, 2546) ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้คำว่า “การบริหารจัดการ” ซึ่งต้องใช้ความรู้ทั้งที่เป็นศาสตร์และศิลปะเพื่อ เอาคนทรัพยากรมารวมกันแล้วอำนวยความสะดวกให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของการบริหารจัดการ

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย การบริหารไว้หลากหลาย ในที่นี้ขอยกตัวอย่างมาเฉพาะที่เห็นว่าน่าสนใจศึกษา ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2538) ให้ความหมายว่า งานบริหาร คือการจัดการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลใด ๆ ที่ปฏิบัติตนเป็นผู้บริหารที่จะต้องเข้ามาทำหน้าที่จัดระเบียบ และดำรงไว้ทั้งสภาพภายใน (ทั้งที่เป็นตัวคน วัสดุ เงินทุน ฯลฯ) ของกลุ่มหรือหน่วยงานเพื่อให้กลุ่มดังกล่าว สามารถทำงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ธงชัย สันติวงษ์ (2543) กล่าวไว้ว่า “การบริหาร” (administration) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน “administratiae” หมายถึง ช่วยเหลือ (assist) หรืออำนวยความสะดวก (direct) การบริหารมีความสัมพันธ์ หรือมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า “minister” ซึ่งหมายถึง การรับใช้หรือผู้รับใช้หรือผู้รับใช้รัฐ คือ รัฐมนตรี สำหรับความหมายดั้งเดิมของคำว่า administer หมายถึง การติดตามดูแลสิ่งต่าง ๆ ส่วน “การจัดการ” (management) นิยมใช้ในภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อบ่มเพาะแสวงหากำไร (profits) หรือกำไรสูงสุด (maximum profits) สำหรับผลประโยชน์ที่จะตกแก่สาธารณะถือเป็นวัตถุประสงค์รองหรือเป็นผลพลอยได้ (by product)

การบริหารบางครั้งเรียกว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินการหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ และ/ หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ถ้าเป็นหน่วยงานภาคเอกชน หมายถึง ของหน่วยงานและ/ หรือ บุคคล) ที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของและหน่วยงาน โดยครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ เช่น (1) การบริหารนโยบาย (policy) (2) การบริหารอำนาจหน้าที่ (authority) (3) การบริหาร คุณธรรม (morality) (4) การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (society) (5) การวางแผน (planning) (6) การจัดองค์การ (organizing) (7) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (staffing) (8) การอำนวยความสะดวก (directing) (9) การประสานงาน (coordinating) (10) การรายงาน (reporting) และ (11) การงบประมาณ (budgeting) เช่นนี้เป็นการนำ “กระบวนการบริหาร” หรือ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหาร” ที่เรียกว่า แฟ้มส์ - โพสคอร์บ (PAMS - POSDCORB) แต่ละตัวมาเป็นแนวทางในการให้ความหมาย

ความหมายของการบริหารจัดการนั้น สามารถจำกัออกมาตามความเข้าใจได้ โดยคำว่า “Management” อาจแปลว่า การจัดการหรือการบริหารหรือการบริหารจัดการก็ได้ซึ่งในหนังสือ องค์การและการจัดการฉบับสมบูรณ์ โดย รศ.ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2545) ได้รวบรวมความหมายของคำว่า “การบริหาร” และ “การจัดการ” ได้ดังนี้

1. การบริหาร คือกลุ่มของกิจกรรมประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัด องค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/Directing) หรือการอำนวยการ และการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมี ความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6 M's) เพื่อนำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมาย สำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ครบถ้วน

2. คำว่า “การจัดการ” (Management) จะเน้นการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบาย (แผน ที่วางไว้) ซึ่งนิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ (Business management) ส่วนคำว่า “ผู้จัดการ” (Manager) จะ หมายถึงบุคคลในองค์กรซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมในการบริหารทรัพยากร และกิจการงานอื่นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ขององค์กร

การบริหารจัดการ (Management) หมายถึงชุดของหน้าที่ต่างๆ (A set of functions) ที่ กำหนดทิศทางในการใช้ทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุถึง เป้าหมาย ขององค์กร การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) หมายถึง การใช้ทรัพยากรได้ อย่างเฉลียวฉลาดและคุ้มค่า (Cost-effective) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective) นั้น หมายถึงการ ตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (Right decision) และมีการปฏิบัติการสำเร็จตามแผนที่กำหนด ไว้ ดังนั้น ผลสำเร็จของการบริหารจัดการจึงจำเป็นต้องมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล ควบคู่กัน (Griffin, 1997, อ้างถึงใน) สมองความต้องการของบุคคล องค์กร หรือประเทศ หรือการ จัดการเพื่อผลกำไรของทุกคนใน องค์กร

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548) กล่าวว่า การบริหารจัดการ (management administration) การบริหาร การพัฒนา (development administration) แม้กระทั่งการบริหารการบริการ (service administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันที่เห็นได้อย่างชัดเจนมีอย่างน้อย 3 ส่วน คือ หนึ่ง ล้วน เป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการ ปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ สอง มีกระบวนการบริหารงานที่ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (thinking) หรือการวางแผน (planning) การดำเนินงาน (acting) และการประเมินผล (evaluating) และ สาม มีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น สำหรับ ส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำมีจุดเน้นต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้นเรื่องการนำแนวคิดการ จัดการของภาคเอกชนเข้ามาใช้ในการบริหารราชการ เช่น การมุ่งหวังผลกำไร การแข่งขัน ความรวดเร็ว การตลาด การประชาสัมพันธ์ การจูงใจ ด้วยค่าตอบแทน การลดขั้นตอน และการลดพิธีการ เป็นต้น ในขณะที่การบริหารการพัฒนาให้ ความสำคัญเรื่องการบริหารรวมทั้งการพัฒนานโยบายแผน แผนงาน โครงการ (policy, plan, program, project) หรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ส่วนการบริหารการ บริการเน้นเรื่องการ อำนวยการความสะดวกและการให้บริการแก่ประชาชน กล่าวโดยสรุป การบริหารและ การบริหารจัดการมีแนวคิดมาจากธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคมซึ่งจะต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม โดย จะต้องมีส่วนนำกลุ่มและมีแนวทางหรือวิธีการ ควบคุมดูแลกันเองภายในกลุ่ม เพื่อให้เกิดความสุขและความ สงบเรียบร้อยซึ่งปัจจัยที่สำคัญสำหรับการบริหารงานนั้นประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้าน งบประมาณ ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ (เครื่องมือ เทคโนโลยี สถานที่ปฏิบัติงาน) ปัจจัยด้านวิธีปฏิบัติงาน มา ประกอบกันตามกระบวนการ บริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ การ บริหารและการบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงาน การปฏิบัติงาน แนวทาง วิธีการใดๆ ที่หน่วยงาน ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการบริหารราชการหรือปฏิบัติงานตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

โดยกระบวนการที่ทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพนั้น ประกอบด้วย การคิด (thinking) หรือการวางแผน (planning) การดำเนินงาน (acting) และการประเมินผล (evaluating) เพื่อนำไปสู่จุดหมายหรือการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปสู่ จุดหมายปลายทาง คือ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารองค์กร หรือช่วยเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติราชการให้เป็นไปในทิศทางที่ดีกว่าเดิม หรือมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปสู่จุดหมายสูงสุด คือการพัฒนาประเทศที่ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขอย่างยั่งยืน เป็นต้น

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ จะประกอบไปด้วยหน้าที่ 4 หน้าที่ คือ การวางแผน ซึ่งเป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น การจัดองค์การจะเป็นขั้นตอนในการจัดบุคคลและทรัพยากรที่ใช้ในการทำงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายในการทำงาน การนำจะเป็นขั้นตอนที่จะสามารถทำงานให้บรรลุผลสำเร็จโดยการสร้างขวัญและกำลังใจผู้ใต้บังคับบัญชา การควบคุมจะเป็นการติดตามผลการทำงานและปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการ

ความสำคัญของการบริหารจัดการ

การบริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่มีความจำเป็นและน่าศึกษาอย่างยิ่ง โดยเฉพาะพิจารณาใน ฐานะที่เราเป็นสมาชิกของสังคม ทั้งนี้ก็โดยมุ่งหวังที่จะให้เกิด ความสำเร็จเรียบร้อยขึ้นในองค์การและเกิดความสงบสุขขึ้นในสังคมนั้น อาจสรุปความสำคัญของการบริหารจัดการได้ดังนี้ คือ (สมพงษ์ เกษมสิน, 2518 และ เอนก เหล่าโชติ, 2547)

1. กระบวนการบริการจัดการที่ดีจะเป็นสมองขององค์การในการนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ เช่น การวางแผนของฝ่ายจัดการที่ได้ตัดสินใจถ่วงดุลข้อมูลต่างๆ พิจารณาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับองค์การในอนาคต
2. จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลทำให้องค์การต่างๆ ต้องขยายงานด้านบริหารให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
3. การบริหารจัดการเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคมความก้าวหน้าทาง วิทยาการ (Technology) ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมทำให้การบริหารจัดการเกิดการเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้าอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น
4. การบริหารจัดการเป็นมรรควิธีที่สำคัญในอันที่จะนำสังคมและโลกไปสู่ความเจริญก้าวหน้า
5. การบริหารจัดการจะช่วยชี้ให้ทราบถึงแนวโน้มทั้งในด้านความเจริญและความเสื่อมของสังคมใน อนาคต
6. การบริหารจัดการมีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในสังคม ฉะนั้น ความสำเร็จ ของการบริหารจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมทางการเมือง (Political socio- cultural factor environment) อยู่เป็นอันมาก
7. การบริหารมีลักษณะต้องใช้อการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือ ซึ่งนักบริหารจำต้องคำนึง ปัจจัยแวดล้อมต่างๆและการวินิจฉัยสั่งการนี้เองที่เป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึงความสามารถของนักบริหาร และความเติบโตของการบริหารจัดการ
8. การบริหารจัดการลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน เพราะได้กำหนดขอบเขตการทำงานของ สมาชิกแต่ละบุคคลไว้อย่างละเอียดชัดเจน
9. การบริหารจัดการเป็นวิธีการบริหารที่พยายามแสวงหาวิธีการที่ดีที่สุด และสภาพเหมาะสมที่สุดกับแต่ละองค์การ เพื่อให้เกิดผลที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีที่สุด

กระบวนการทางการบริหารจัดการ

กระบวนการบริหารจัดการเป็นแนวทางที่ก่อให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีนักวิชาการได้กำหนดกระบวนการการบริหารจัดการไว้ ดังนี้

Fayo, (1961 อ้างถึงใน ธงชัย สันติวงษ์, 2543) ได้กล่าวถึง กระบวนการบริหารหรือการจัดการ ประกอบด้วยหน้าที่ทางการจัดการ 5 ประการ คือ

1.การวางแผน (Planning) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องทำการคาดการณ์ล่วงหน้าหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อการทำงาน และกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงานหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติเอาไว้ เพื่อสำหรับเป็นแนวทางของการทำงานในอนาคต

2.การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีโครงสร้างของงานต่าง ๆ และอำนาจหน้าที่ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องจักร สิ่งของและตัวคนอยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมในอันที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

3.การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง หน้าที่ในการสั่งงานต่าง ๆ ของผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งกระทำให้งานสำเร็จผลด้วยดี โดยที่ผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี จะต้องเข้าใจผู้ใต้บังคับบัญชา

4.การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่จะต้องเชื่อมโยงงานของ ทุกคนให้เข้ากันได้และกำกับให้ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน

5. การควบคุม (Controlling) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่ได้วางไว้แล้ว

หน้าที่ในการจัดการของฟาโย (Fayo) ถือได้ว่าเป็นวิถีทางที่จะให้ผู้บริหารทุกคนสามารถบริหารงานของตนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ ยังเป็นหลักเกณฑ์ที่ได้ใช้ปฏิบัติอยู่จนทุกวันนี้ เพราะว่าไม่ว่าเราจะยกเอากิจการใดก็ตามขึ้นมาแยกแยะดู ก็จะเห็นวาทะการบริหารขององค์การทุกวันนี้ มีการจัดแบ่งหน้าที่ของผู้บริหารไว้ใกล้เคียงกับหลักเกณฑ์ที่ฟาโย ได้แบ่งแยกเอาไว้ในขณะที่การบริหารองค์การสมัยใหม่นั้นจะต้องมององค์การอย่างเป็นระบบที่มีสิ่งแวดล้อมเข้ามาเกี่ยวข้องใน การบริหารงาน แนวคิดในเรื่องระบบจึงจำเป็นที่ผู้บริหารในองค์การต้องเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่มากระทบองค์การ

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและตลอดเวลาท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ ในยุคปัจจุบันองค์การรัฐบาลหรือ เอกชนต้องมีการปรับเปลี่ยนตามสภาพแวดล้อมที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การแข่งขัน การเมือง สภาพ เศรษฐกิจ สังคมที่เปลี่ยนไป ล้วนส่งผลต่อการปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะดังกล่าว องค์การในฐานะที่อยู่ในระบบการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดขององค์การย่อมส่งผลกระทบซึ่งกันและกันได้ จึงนำการศึกษาแนวคิดของการจัดการวิธี “ระบบ”

สรุปว่า กระบวนการบริหาร ประกอบด้วยหน้าที่ 5 ประการ คือ การวางแผน การจัด องค์การ การบัญชาการและการสั่งการ การประสานงานและการควบคุม การบริหาร องค์การ สมัยใหม่นั้นจะต้องมององค์การอย่างเป็นระบบที่มีสิ่งแวดล้อมเข้ามาเกี่ยวข้องในการบริหารงาน ผู้บริหารต้องเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่มากระทบองค์การ

Gulick and Arwick (1937, อ้างถึงใน ประยงค์ จันทเต็ง, 2540) ได้สรุปกระบวนการบริหารจัดการประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 7 ขั้นตอนหรือที่เรียกกันย่อๆ ว่า “POSDCORB”มีรายละเอียดดังนี้

1. P - Planning (การวางแผน) หมายถึง การเตรียมการไว้ล่วงหน้าก่อนลงมือปฏิบัติจริง

2. O - Organizing (การจัดองค์การ) หมายถึง การวางแผนโครงสร้างการทำงานในองค์การ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

3. S - Staffing (การจัดบุคคลเข้าทำงาน) หมายถึง การจัดบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งที่ได้รับผิดชอบงานในตำแหน่ง เป็นภารกิจเกี่ยวกับบุคลากรทั้งหมดในเรื่องเกี่ยวกับการสรรหา การฝึกอบรม ตลอดจนการสร้างสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ดี

4. D-Directing (การสั่งการหรืออำนวยการ) หมายถึง เป็นกิจกรรมที่เป็นภาระหน้าที่สำคัญของผู้บริหารที่จะต้องทำการตัดสินใจ สั่งการ ออกคำสั่ง และควบคุมการทำงาน

5. Co - Coordinating (การประสานงาน) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของงานเข้าด้วยกัน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ พยายามสร้างระบบการติดต่อสื่อสาร การสร้างกลุ่มทำงาน

6. R - Reporting (การรายงานผลการปฏิบัติงาน) หมายถึง การรายงานถึงสภาพการปฏิบัติงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เป็นการแสดงถึงข้อเท็จจริง ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ตลอดจนการชี้แจงหรือการประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติหน่วยงาน

7. B - Budgeting (การงบประมาณ) หมายถึง เป็นการศึกษาการใช้จ่ายเงินในการบริหารงาน งบประมาณ รวมตลอดถึงการวางแผน การคลัง การทำบัญชี และการควบคุม เพื่อให้มีการใช้จ่ายเงินตรงตามเป้าหมายของการบริหารที่กำหนดไว้

วิช วิชนิภาวรรณ (2546) ได้อธิบายพื้นฐานเบื้องต้นของการบริหารจัดการจะต้องประกอบด้วย 4 M คือ Man, Money, Material, management มีรายละเอียดดังนี้

1. Man (การบริหารบุคคล) คือ การบริหารกำลังคนหรือที่เรียกกันในปัจจุบันว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยการจะใช้คนอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากที่สุด ซึ่ง ประกอบไปด้วย

1.1 การบรรจุแต่งตั้งหรือการใช้บุคลากรให้ถูกกับงาน เช่น การมอบหมายงานตามความรู้ความสามารถ หลีกเลี่ยงการนำเครือญาติหรือพวกพ้องที่ไม่มีความรู้มาปฏิบัติงาน

1.2 การทำตัวเป็นแบบอย่างของผู้นำ เช่น การไม่ทุจริตและไม่เปิดโอกาสให้ลูกน้องทุจริต

1.3 การเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพบุคลากร เช่น การให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม ให้มีความชำนาญหรือวิชาการที่ทันสมัยมาให้บริการประชาชน

1.4 การเชิญบุคลากรภายนอกมาอบรม ชี้แจง เช่น ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถมาเป็นผู้ชี้แนะ

2. Money (การบริหารงบประมาณ) คือ การบริหารเงินจะจัดสรรเงินอย่างไรให้ใช้จ่ายต้นทุนน้อยที่สุดและให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งประกอบด้วย

2.1 การสนับสนุนให้มีการตรวจสอบด้านการเงิน ทั้งจากหน่วยงานภายใน เช่น ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมาย และภายนอก เช่น ประชาชนท้องถิ่น รวมทั้งการชี้แจงการบริหารงบประมาณให้แก่ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง

2.2 การชี้แจงการบริหารงบประมาณของตนให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง

2.3 เน้นการบริหารการเงินให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

3. Material (การบริหารวัสดุอุปกรณ์) คือ การบริหารวัสดุในการดำเนินงานว่าจะทำ อย่างไรให้สิ้นเปลืองน้อยที่สุด หรือเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งประกอบด้วย

3.1 การจัดทำแผนภาพแสดงขั้นตอนการปฏิบัติงานและผลงาน เวลาที่ใช้หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอน พร้อมติดประกาศให้ประชาชนทราบอย่างชัดเจนและง่ายต่อการเข้าใจ

3.2 การใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพหรือยกระดับการให้บริการ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร ในการให้บริการหรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

3.3 การติดตั้งอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างเพียงพอต่อการบริหาร

4. Management (การบริหารงานทั่วไป) คือ กระบวนการจัดการบริหารควบคุมเพื่อให้ งานทั้งหมดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลอย่างเต็มที่ ซึ่งประกอบด้วย

4.1 การบริหารงานตามแบบของนักการเมืองท้องถิ่น คือ การบริหารงานที่มุ่งความสำเร็จของงานอย่างรวดเร็วเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน

4.2 การประกาศนโยบายหรือวิสัยทัศน์ ในการบริหารต่างๆ พร้อมทั้งกำหนดเวลาในการทำให้สำเร็จให้ชัดเจน

4.3 การระดมความคิดเห็นให้เหมาะสมกับสถานการณ์ โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประชาชน

4.3 การสร้างความสัมพันธ์ภายนอก เช่น ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมสนับสนุนโดยการทำกิจกรรมร่วมกัน ให้เกิดประโยชน์กับประชาชนอย่างต่อเนื่อง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545) ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารจัดการ โดยแบ่งหน้าที่ของการบริหารจัดการออกเป็น 4 หน้าที่ คือ

1. การวางแผน เป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์และพิจารณาถึงวิธีการที่ควร ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องตัดสินใจว่าบริษัทมีวัตถุประสงค์อะไร ในอนาคต และจะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้น ลักษณะการ วางแผนมีดังนี้

1.1 การดำเนินการตรวจสอบตัวเองเพื่อกำหนดสถานภาพในปัจจุบันขององค์การ

1.2 การสำรวจสภาพแวดล้อม

1.3 การกำหนดวัตถุประสงค์

1.4 การพยากรณ์สถานการณ์ในอนาคต

1.5 การกำหนดแนวทางปฏิบัติงานและความจำเป็นในการใช้ทรัพยากร

1.6 การประเมินแนวทางการปฏิบัติงานที่วางไว้

1.7 การทบทวนและปรับแผนเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการ ควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

1.8 การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการวางแผนเป็นไปอย่างทั่วถึง

2. การจัดองค์การ เป็นขั้นตอนในการจัดบุคคลและทรัพยากรที่ใช้ในการทำงาน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการทำงานนั้น หรือเป็นการจัดแบ่งงานและจัดสรรทรัพยากรสำหรับงานเพื่อให้ งานเหล่านั้นสำเร็จการจัดองค์การประกอบด้วย

2.1 การระบุและอธิบายงานที่จะถูกนำไปดำเนินการ

2.2 การกระจายงานออกเป็นหน้าที่

2.3 การรวมหน้าที่ต่าง ๆ เข้าเป็นตำแหน่งงาน

2.4 การอธิบายสิ่งที่จำเป็นหรือความต้องการของตำแหน่งงาน

2.5 การรวมตำแหน่งงานต่าง ๆ เป็นหน่วยงานที่มีความสัมพันธ์อย่างเหมาะสม และสามารถบริหารจัดการได้

2.6 การมอบหมายงานความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่

2.7 การทบทวนและปรับโครงสร้างขององค์การเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

2.8 การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการจัดองค์การเป็นไปอย่างทั่วถึง

2.9 การกำหนดความจำเป็นของทรัพยากรมนุษย์

2.10 การสรรหาผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

2.11 การคัดเลือกจากบุคคลที่สรรหามา

2.12 การฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต่าง ๆ

2.13 การทบทวนและปรับปรุงภาพและปริมาณของทรัพยากรมนุษย์เมื่อ สถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

2.14 การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการจัดคนเข้าทำงานเป็นไปอย่างทั่วถึง

3. การนำ เป็นขั้นตอนในการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น และชักนำความพยายามของพนักงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการใช้ความพยายามของผู้จัดการที่จะกระตุ้นให้พนักงานมีศักยภาพในการทำงานสูง ดังนั้นการนำจะช่วยให้งานบรรลุผลสำเร็จ เสริมสร้างขวัญและกำลังใจ ผู้ใต้บังคับบัญชา การนำประกอบด้วย

3.1 การติดต่อสื่อสารและอธิบายวัตถุประสงค์ให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทราบ

3.2 การมอบหมายมาตรฐานของการปฏิบัติงานต่าง ๆ

3.3 การให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานของการปฏิบัติงาน

3.4 การให้รางวัลแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาบนพื้นฐานของผลการปฏิบัติงาน

3.5 การยกย่องและสรรเสริญและการดำเนินดีอย่างยุติธรรมและถูกต้อง เหมาะสม

3.6 การจัดหาสภาพแวดล้อมมากระตุ้นการจูงใจ โดยการติดต่อสื่อสารเพื่อสำรวจ ความต้องการและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

3.7 การทบทวนและปรับวิธีการของภาวะความเป็นผู้นำเมื่อสถานการณ์ เปลี่ยนแปลง และผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

3.8 การติดต่อสื่อสารโดยทั่วทุกแห่งในกระบวนการของภาวะความเป็นผู้นำ

4. การควบคุม เป็นการติดตามผลการทำงานและแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่จำเป็นหรือเป็นขั้นตอนของการวัดผลการทำงานและดำเนินการแก้ไขเพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการ ซึ่งประกอบด้วย

4.1 การกำหนดมาตรฐาน

4.2 การเปรียบเทียบและติดตามผลการปฏิบัติงานกับมาตรฐาน

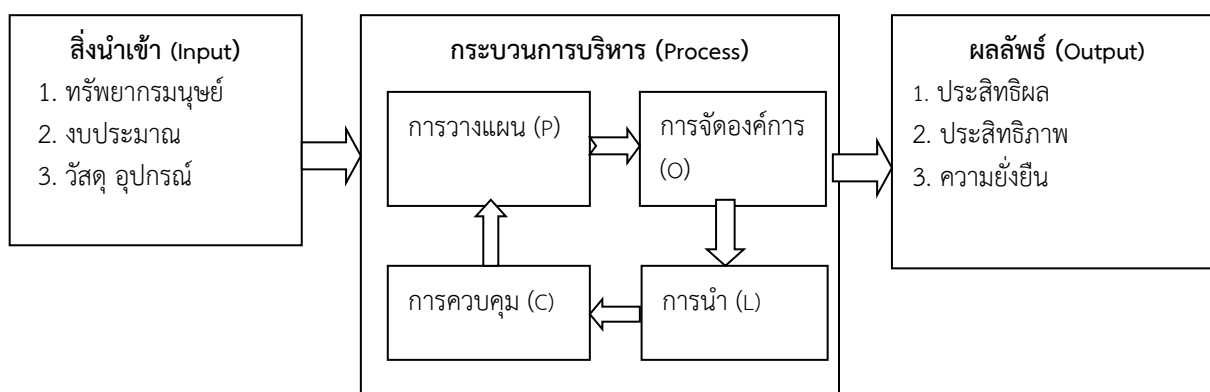
4.3 การแก้ไขข้อบกพร่อง

4.4 การทบทวนและปรับวิธีการควบคุมเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลง และผลลัพธ์ ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

4.5 การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการควบคุมเป็นไปอย่างทั่วถึง

จากกระบวนการในการจัดการดังกล่าวข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่า กระบวนการจัดการที่ เริ่มต้นจากการวางแผนแล้วไปจบลงที่การควบคุมจะเป็นกระบวนการที่เป็นพลวัตรที่เปลี่ยนแปลง ไปเรื่อย ๆ ตาม

สภาพแวดล้อมขององค์การทั้งที่เป็นสภาพแวดล้อมภายในและสภาวะแวดล้อม ภายนอก ดังนั้นนักบริหารจะต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อมอยู่เสมอเพื่อที่จะทำให้การบริหารงานของ องค์การเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายขององค์การในท้ายที่สุด สรุปว่า กระบวนการบริหารจัดการมีขั้นตอนที่สำคัญ 4 ประการ คือกระบวนการที่เริ่มต้น จากการวางแผนการจัดการองค์การ การนำ และจบลงที่การควบคุม มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ตามสภาพแวดล้อมขององค์การ ดังนั้นนักบริหารจะต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อมอยู่เสมอ เพื่อที่จะทำให้การบริหารงานขององค์การเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายขององค์การ องค์ประกอบพื้นฐานของการบริหารจัดการทั้ง 4 ประการดังกล่าวต่างก็มีความสัมพันธ์ตามโครงสร้างทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ ซึ่งสามารถนำมาแสดงได้ดังภาพที่ 2.4

รูปภาพที่ 2.4 องค์ประกอบการบริหารจัดการองค์การ

ที่มา: รศ.ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, องค์การและการจัดการ

สรุปได้ว่า หลักการบริหารจัดการทั้งภาครัฐและเอกชน ประกอบด้วย การวางแผน การจัดการ หรือการจัดหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กร การนำหรือการสั่งการ การควบคุมประเมินผล ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะใช้ทฤษฎีวิเคราะห์ระบบซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีคุณค่าในการตรวจสอบหาข้อบกพร่องของกระบวนการบริหาร และนำองค์ประกอบในการบริหารจัดการของ รศ.ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะมาวิเคราะห์ในกระบวนการบริหารงานการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

1. สิ่งนำเข้า (Input) นำหลัก 4 M มาใช้ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) การจัดการ (Management) สิ่งของ (Material) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารงาน แต่ในครั้งนี้นำจัดการจัดการออก เพราะมีอยู่ในการจัดองค์การของกระบวนการ (Process) อยู่แล้ว โดยมีรายละเอียดดังนี้

ก) คนหรือบุคลากร (Man) ถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการที่จะบริหารงานให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์การ ดังนั้นการบริหารด้านบุคลากรซึ่งถือเป็นปัจจัยในการนำเข้าต้องมีการดำเนินงานเกี่ยวกับบุคคลในองค์การเพื่อให้บุคคลมาปฏิบัติงานตามที่ต้องการ และให้บุคคลได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีกระบวนการที่สำคัญตั้งแต่ การวางแผนกำลังคน การจัดบุคคล การพัฒนาบุคลากร การให้ค่าตอบแทน การประเมินผลการปฏิบัติงาน สวัสดิการ สิทธิประโยชน์

ข) เงินหรืองบประมาณ (Money) งบประมาณถือเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหาร การดำเนินงานต้องอาศัยเงินงบประมาณ ซึ่งส่วนราชการจะต้องใช้เงินจากงบประมาณของประเทศ ดังนั้นการ

บริหารด้านงบประมาณ เป็นการบริหารงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร งบประมาณในการดำเนินงานแบ่งที่มาได้ 2 ลักษณะคือ งบประมาณจากภาคราชการ และงบประมาณของภาคเอกชน

ค) วัสดุสิ่งของ (Material) วัสดุสิ่งของ หมายถึง อุปกรณ์เครื่องใช้ เครื่องมือต่างๆ รวมถึงอาคารสถานที่ เป็นต้น จำเป็นต้องมีการกระบวนการบริหารตั้งแต่การจัดหา การใช้ การบำรุงรักษา การควบคุมและจำหน่าย โดยแหล่งที่มาของวัสดุสิ่งของของหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ 1)เงินงบประมาณ 2)จากเอกชน (การบริจาค)

2. กระบวนการ (Process) นำหลักการบริหารของ รศ.ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ มาใช้ในการกำหนดรูปแบบกระบวนการ ซึ่งเรียกว่ากระบวนการบริหารโดยมีองค์ประกอบได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำหรือการสั่งการ (Leading) การควบคุม (Controlling) ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีความหมาย ดังนี้

ก) การวางแผน (Planning) หมายถึงการเลือกวิธีการทำงานเพื่อให้เป้าหมายผลลัพธ์ที่ต้องการ และกำหนดว่าจะทำงานนั้น

ข) การจัดการองค์การ (Organizing) หมายถึง การนำเอาแผนงานที่กำหนดไว้มากำหนดหน้าที่สำหรับบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลที่จะปฏิบัติภายในองค์กร เป็นการเริ่มต้นของกลไกในการนำเอาแผนงานไปสู่การปฏิบัติ จุดมุ่งหมายของการจัดการองค์การคือ การใช้ความพยายามทุกกรณีโดยการกำหนดงานและความสำคัญของอำนาจหน้าที่

ค) การนำหรือการสั่งการ (Leading)เป็นการใช้อิทธิพลเพื่อจูงใจพนักงานให้ปฏิบัติงานและนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ระบุไว้ หรือเป็นกระบวนการจัดการให้สมาชิกในองค์กรทำงานร่วมกันได้ด้วยวิธีการต่างๆ เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่ซับซ้อนและเข้าใจอย่างยาก การนำหรือการสั่งการจึงต้องใช้ความสามารถหลายเรื่องควบคู่กันไป

ง) การควบคุม (Controlling)หมายถึง หน้าที่ทางการจัดการสำหรับผู้บริหารในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นมาตรฐานวัดผลการทำงานในองค์กร ถือว่าเป็นกระบวนการตรวจสอบ หรือติดตามผลและประเมินการปฏิบัติงานในกิจกรรมต่างๆ ของพนักงาน เพื่อรักษาให้องค์การดำเนินไปในทิศทางสู่เป้าหมายอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์หลักขององค์กร ในเวลาที่กำหนดไว้

3. ผลลัพธ์ (Outcome) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายของระบบ หมายถึงความสำเร็จในลักษณะต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพ หรือมีประสิทธิผลในการดำเนินงาน ซึ่งในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในชุมชน ผลของการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายที่มีความหลากหลาย มีกิจกรรม/กลุ่ม/ชมรมการออกกำลังกายสำหรับทุกเพศทุกวัย และมีประชาชนมีกิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย (Physical activity)

ความหมาย

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย ของกิจกรรมทางกายหลายความคิดเห็น ในที่นี้ผู้ศึกษาขอยกตัวอย่างที่น่าสนใจศึกษา ดังนี้

องค์การอนามัยโลก (WHO, 2010 อ้างถึงใน อัจฉรา ปุราคม และคณะ, 2556) ให้ความหมายของกิจกรรมทางกาย หมายถึง การเคลื่อนไหวของร่างกายโดยกล้ามเนื้อและกระดูกที่ทำให้เกิดการเผาผลาญพลังงาน (Physical activity is defined as any bodily movement produced by skeletal

muscles that requires energy expenditure) ตัวอย่างกิจกรรมเช่น การเดิน ขี่จักรยาน การเดินรำ การทำสวน ซึ่งในแต่ละช่วงอายุมีความต้องการระดับของกิจกรรมทางกายที่แตกต่างกัน

กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ (2560) ได้อธิบายว่า กิจกรรมทางกาย หมายถึง การขยับเคลื่อนไหวร่างกายทั้งหมดในชีวิตประจำวัน ในอิริยาบถต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดการใช้และเผาผลาญพลังงาน โดยกล้ามเนื้อ อันครอบคลุมการเคลื่อนไหวร่างกายทั้งหมดในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การเดินทาง และกิจกรรมนันทนาการ โดยกิจกรรมทางกาย แบ่งได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับเบา ปานกลาง และหนัก โดยกิจกรรมทางกายระดับเบา อาทิ การยืน การเดินระยะทางสั้นๆ การทำงานบ้าน กิจกรรมทางกายระดับปานกลาง คือ กิจกรรมที่ทำให้รู้สึกเหนื่อยปานกลาง โดยที่ระหว่างที่ทำกิจกรรมยังสามารถพูดเป็นประโยคได้ เช่น การเดินเร็ว การปั่นจักรยาน เป็นต้น และกิจกรรมทางกายระดับหนัก หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายที่ทำให้รู้สึกเหนื่อยมาก โดยที่ระหว่างทำกิจกรรมไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ อาทิ การวิ่ง การว่ายน้ำเร็ว การเล่นกีฬา

สถาบันการจัดการระบบสุขภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2561) กิจกรรมทางกายหรือการเคลื่อนไหวร่างกาย (Physical activity) คืออะไร? หมายถึง การทำกิจกรรมเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายซึ่งเกิดจากการทำงานของกล้ามเนื้อลาย และทำให้มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นจากภาวะปกติขณะพัก การเคลื่อนไหวร่างกายสามารถจัดหมวดหมู่ได้เป็น 4 ประเภท ตามบริบทที่กระทำ ได้แก่

1.การทำงานประกอบอาชีพ (Occupational activity) เช่น หาบขนมขาย ขนของขึ้นลง ถีบสามล้อ เกียวข้าว ฯลฯ

2.การทำงานบ้าน/งานสวน/งานสนาม ในบริเวณบ้าน (Household activity) เช่น ทำงานบ้าน ทำครัว ล้างถ้วยชาม เช็ดถูกระจก ล้างขัดพื้น ภูบ้าน เก็บเกี่ยวดอกไม้/ผลไม้/ผัก ขุดดิน ตัดแต่งกิ่ง ดายหญ้า ฯลฯ

3.การเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง (Transportation activity) เช่น เดินไปทำงาน ถีบจักรยานไปทำงาน เดินไปทำธุระ เดินขึ้นบันได ฯลฯ

4.การทำกิจกรรมในเวลาว่าง หรืองานอดิเรก (Leisure time activity) เช่น เดินเล่น เดินทางไกล ถีบจักรยาน สีสาศ รำมวยจีน เล่นโยคะ วิ่ง/วิ่งเหยาะ เต้นแอโรบิก ว่ายน้ำ และการเล่นกีฬาต่างๆ ฯลฯ ทั้งนี้การทำกิจกรรมในเวลาว่างยังสามารถแบ่งย่อยได้อีก 3 ประเภทได้แก่

4.1 การทำกิจกรรมนันทนาการ (Recreational activity) เช่น เดินเล่น เดินทางไกล ปีนเขา ถีบจักรยาน ว่ายน้ำ สีสาศ รำมวยจีน เล่นโยคะ ฯลฯ

4.2 การเล่นกีฬา (Competitive sports)

4.3 การออกกำลังกายหรือการฝึกฝนร่างกาย (Exercise training) คือ การเคลื่อนไหวร่างกายที่สร้างขึ้นอย่างเป็นแบบแผน กระทำซ้ำๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมด เป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างหนัก เช่น เดิน จ้ำ วิ่ง/วิ่งเหยาะ ถีบจักรยาน เต้นแอโรบิก ว่ายน้ำ กระโดดเชือก กระเชียงเรือ เล่นกีฬาประเภทฝึกความอดทน ฯลฯ

จากที่กล่าวมาสรุปความหมายของกิจกรรมทางกาย คือ การเคลื่อนไหวของร่างกายที่ใช้กล้ามเนื้อในการเคลื่อนที่ขยับไปมาในชีวิตประจำวัน โดยเป็นการเคลื่อนไหวจากการทำงาน การเดินทาง และการทำกิจกรรมในเวลาว่าง ทำให้ร่างกายใช้พลังงานมากกว่าขณะพัก

ระดับกิจกรรมทางกาย

กองกิจกรรมทางกาย (2560) ได้แบ่งระดับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อจากการมีกิจกรรมทางกายออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับเบา ระดับปานกลาง และระดับหนัก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กิจกรรมทางกายระดับเบา (Light Intensity) หมายถึง การเคลื่อนไหวที่น้อยในการออกกำลังกาย เน้นกิจกรรมที่ทำให้รู้สึกเหนื่อยน้อย เป็นการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น การยืน การเดินระยะทางสั้นๆ เป็นต้น

2. กิจกรรมทางกายระดับปานกลาง (Moderate Intensity) หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้รู้สึกเหนื่อยปานกลาง เช่น การเดินเร็ว ปั่นจักรยาน การทำงานบ้าน เป็นต้น โดยระหว่างทำกิจกรรมยังพูดเป็นประโยคได้ มีเหงื่อซึมๆ หรือหากวัดอัตราการเต้นหัวใจจะมีระดับชีพจรอยู่ระหว่าง 120-150 ครั้งต่อนาที

3. กิจกรรมทางกายระดับหนัก (Vigorous Intensity) หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายที่ทำให้รู้สึกเหนื่อยมาก ทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องโดยใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ เช่น การวิ่ง การเดินขึ้นบันได การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา โดยระหว่างทำกิจกรรมไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ รู้สึกหอบเหนื่อย หรือหากวัดอัตราการเต้นหัวใจจะมีระดับชีพจร 150 ครั้งต่อนาทีขึ้นไป

ลักษณะกิจกรรมที่ใช้กำลังในระดับต่างๆ เยาวรัตน์ ปรปักษ์ขามและคณะ (2549)

1. ใช้กำลังกายหรือออกแรงน้อย (Inactive)

การทำงาน : ในการทำงานมีอิริยาบถส่วนใหญ่ คือ นั่งหรือยืน โดยมีการเดินน้อยกว่า 10 นาทีในแต่ละครั้ง

การเดินทาง : ในการเดินทางต่างๆ จะไม่เดินหรือขี่จักรยานไป

การออกกำลังกาย : ในเวลาที่ว่างจากการทำงาน จะนั่งหรือนอนเล่น

2. ใช้กำลังกายหรือออกแรงปานกลาง (Moderate physical activity)

การทำงาน : เดินไปมาในที่ทำงาน ทำครัว ภูบ้าน ล้างรถ เช็ดกระจก ตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้า

การเดินทาง : เดินไปทำงานหรือปั่นจักรยานไม่น้อยกว่า 10 นาที

การออกกำลังกาย : เดินเร็วๆ ตีกอล์ฟ เทนนิสคู่ ฟุตบอล วายน้ำ เล่นโบว์ลิ่งขี่จักรยาน

3. ใช้กำลังกายหรือออกแรงอย่างหนัก (Vigorous physical activity)

การทำงาน : การยกของหนัก งานก่อสร้าง ขุดดิน ทำนา ทำสวน ทำไร่ ฝ่าฟันตัดหญ้าโดยไม่ใช้เครื่องจักร

การออกกำลังกาย : เต้นแอโรบิก ยกน้ำหนัก วายน้ำเป็นรอบ บาสเก็ตบอล เทนนิส

ผลของกิจกรรมทางกายต่อภาวะสุขภาพ

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญหลายๆท่านได้ทำการศึกษาวิจัยถึงคุณประโยชน์ของการเคลื่อนไหวร่างกายหรือการมีกิจกรรมทางกายที่มีคุณค่าต่อชีวิตของมนุษย์อย่างมากมาย ดังต่อไปนี้

สุพิตร สมานิต (2525) ได้แสดงข้อคิดเห็นไว้ว่า บุคคลที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอจะรู้สึกได้ว่าการเปลี่ยนแปลงในร่างกายของตนเองหลายอย่างด้วยกัน เช่น มีการตื่นตัว คล่องแคล่วว่องไว และจะรู้สึกเหน็ดเหนื่อยช้าลงในขณะทำงาน หรือออกกำลังกาย ความดันโลหิตจะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพขึ้น สุขภาพของหัวใจจะแข็งแรงขึ้นอัตราการเต้นของหัวใจจะชะลอลง ช่วยทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรงและลดปริมาณของไขมันที่เกาะตามหลอดเลือด การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอจะช่วยพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและช่วยป้องกันการบาดเจ็บ ซึ่งอาจจะเกิดจากข้อเท้าแพลงหรือกล้ามเนื้อฉีกขาดได้

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณและความแรงของการเคลื่อนไหวและประโยชน์ที่ได้รับต่อสุขภาพและสมรรถภาพ (ดังภาพที่ 2.5) การเคลื่อนไหวออกแรงอย่างสม่ำเสมอด้วยความแรงปานกลาง เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดวิธีหนึ่งในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ สามารถป้องกันโรคและควบคุมโรค เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคเบาหวาน โรคอ้วน และโรคกระดูกพรุน การเคลื่อนไหวร่างกายที่กระฉับกระเฉงจะช่วยเพิ่มพลัง ลดความเครียด ลดโคเลสเตอรอลที่ไม่ดีและความดันโลหิตรวมทั้งลดความเสี่ยงการเป็นโรคเมเร็งโดยเฉพาะมะเร็งลำไส้ใหญ่ (สมชาย ลีทองอิน.2545)

การเล่นอย่างแคล่วคล่องว่องไวและสม่ำเสมอช่วยส่งเสริมพัฒนาการและการเจริญเติบโตของเด็กและเยาวชน อาทิ เพิ่มความเชื่อมั่นความภูมิใจในตนเอง และมุ่งมั่นในความสำเร็จ การเคลื่อนไหวออกแรงจนเป็นนิสัยหรือเพิ่งเริ่มต้นก็ให้ประโยชน์ต่อสุขภาพ ในผู้ใหญ่ช่วยให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพดีและมีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ การเคลื่อนไหวออกแรงเป็นประจำช่วยให้ผู้ทุพพลภาพพัฒนาการเคลื่อนไหวได้ดีขึ้นและเพิ่มพลัง รวมทั้งยังช่วยป้องกันและลดความพิการบางอย่างด้วยภาพประกอบแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณและความแรงของการเคลื่อนไหว ประโยชน์ที่ได้รับต่อสุขภาพและสมรรถภาพ

รูปภาพที่ 2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณและความแรงของการเคลื่อนไหวและประโยชน์ที่ได้รับต่อสุขภาพและสมรรถภาพ

ที่มา : สมชาย ลีทองอิน. (2545). ขยับกายสบายชีวี หน้า 28

จากการศึกษาเปรียบเทียบกับผู้ที่ใช้พลังงานน้อยกว่า 500 แคลอรีต่อสัปดาห์ โดยกำหนด ให้การตายทุกสาเหตุเป็นร้อยละ 100 จะเห็นว่าเมื่อมีการเคลื่อนไหวออกแรงหรือออกกำลังกายใช้พลังงานมากขึ้นตั้งแต่ 1,000-3,500 แคลอรี/สัปดาห์ ความเสี่ยงต่อการตายลดลงเหลือร้อยละ 73 และร้อยละ 46 ตามลำดับ แต่ถ้าใช้พลังงานมากกว่า 3,500 แคลอรี / สัปดาห์ ความเสี่ยงต่อการตายกลับเพิ่มขึ้น ดังนั้นเพื่อสุขภาพควรใช้พลังงานขั้นต่ำประมาณ 1,000 แคลอรี / สัปดาห์ หากต้องการประโยชน์ต่อสุขภาพที่เหมาะสม (Optimal Health) ควรใช้พลังงานประมาณ 2,000 แคลอรี / สัปดาห์

ตารางที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณพลังงาน (แคลอรี) ที่ใช้ไปต่อสัปดาห์ และความเสี่ยงจากการตายทุกสาเหตุ

ปริมาณพลังงานที่ใช้ไปต่อสัปดาห์(แคลอรี)	ความเสี่ยงต่อการตายทุกสาเหตุ (ร้อยละ)
< 500	100
500 – 999	78
1000 – 1499	73
1500 – 1999	63
2000 – 2499	62
2500 – 2999	52
3000 – 3500	62

ที่มา : กรมอนามัย. (2547). แนวคิดการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ.หน้า 6.

กิจกรรมทางกายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการดำเนินชีวิตอยู่อย่างปกติสุข การเคลื่อนไหวร่างกาย/กิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอและการดำเนินชีวิตอย่างกระฉับกระเฉงมีชีวิตชีวาจะส่งผลให้มีสุขภาพร่างกายดี ความจริงแล้วการมีกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอและการดำเนินชีวิตอย่างกระฉับกระเฉง จะช่วยลดความดันโลหิตให้อยู่ในภาวะปกติ และควบคุมน้ำหนักตัวให้คงที่ ได้แก่ การเดิน การปั่น / ขี่จักรยาน การว่ายน้ำ ฯลฯ เป็นเวลา 20-30 นาทีอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ ถูกพิจารณาว่าเพียงพอ การเพิ่มกิจกรรมในแต่ละวันให้มากขึ้น โดยการเดินแทนการนั่งรถ และการเดินขึ้น-ลงบันได โดยใช้เวลา 30-40 นาทีในแต่ละวันจะทำให้การดำเนินชีวิตในแต่ละวันเป็นไปอย่างกระฉับกระเฉง

วิศาล คันธารัตนกุล (2546) ได้ชี้แจงประโยชน์ของการเคลื่อนไหวร่างกายจากงานอาชีพ จากกิจกรรมประจำวันที่เราทำอยู่ การเคลื่อนไหวร่างกายและการออกกำลังกายนั้นผลที่ต้องการที่สำคัญๆ คือ

1. เพื่อการเผาผลาญพลังงาน
2. เพื่อให้ระบบไหลเวียนและระบบหายใจมีประสิทธิภาพขึ้น
3. เพื่อให้กล้ามเนื้อแข็งแรงขึ้น
4. เพื่อให้กล้ามเนื้อและข้อต่อมีความยืดหยุ่นขึ้น

เยาวรัตน์ ปรปักษ์ขามและคณะ (2549) ได้อธิบายผลของการเคลื่อนไหวร่างกายหรือการมีกิจกรรมทางกายสามารถป้องกันโรคที่สำคัญๆ ได้แก่ โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ เส้นเลือดในสมองตีบ โรค

กระดูกพรุนในผู้สูงอายุ กระดูกหักง่ายอันเนื่องมาจากการหกล้มของผู้สูงอายุ และโรคอ้วน นอกจากนี้ยังลดความเสี่ยงจากมะเร็งเต้านม มะเร็งลำไส้ใหญ่ โรคซึมเศร้าและวิตกกังวล

การวิจัยโดยวิธีการ Cross – Sectional Stratified Analysis ในปี 1987 (Bly; & et al.1987:3235-40) ในประชาชนชาวอเมริกันที่เป็นชายและหญิงที่ไม่ตั้งครรถ์อายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่าในกลุ่มที่ออกกำลังกายเป็นประจำมีค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ 1,019 ดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่กลุ่มที่ไม่ได้ออกกำลังกายประจำรายงานว่า เสียค่าใช้จ่ายทางการแพทย์เฉลี่ย 1,349 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาการใช้บริการทางการแพทย์ (การไปโรงพยาบาล การไปพบแพทย์และค่ายา) พบว่ากลุ่มที่มีกิจกรรมทางกาย / ออกกำลังกาย มีการใช้บริการทางการแพทย์น้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีกิจกรรมทางกาย / ออกกำลังกายหรือมีน้อยจึงกล่าวได้ว่า ค่าเฉลี่ยที่เป็นกำไรทางค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ที่เป็นผลจากการมีกิจกรรมทางกาย คือ 330 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อคนต่อปี (ในปี 1987) ผลการวิจัยนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการทำให้คนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายมากขึ้น โดยเป็นการมีกิจกรรมทางกายอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอโดยเฉพาะในกลุ่มที่ไม่ออกกำลังกาย (ซึ่งเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่) จะช่วยลดค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ทั้งในระดับประเทศ และในระดับบุคคล โดยประมาณการว่าจะลดได้ 76.6 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2000

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเคลื่อนไหวร่างกาย/กิจกรรมทางกายในการลดอัตราการเจ็บป่วยและอัตราการตายจากโรคเรื้อรังต่างๆ และสภาวะผิดปกติต่างๆ คือ การทำให้มีการดำรงชีวิตอยู่อย่างสุขภาพดี ในปี 1990 พบว่า 4% ของผู้เสียชีวิตในสหรัฐอเมริกา มีสาเหตุมาจากการบริโภคอาหารและการออกกำลังกาย ในขณะเดียวกันมีผลการศึกษาที่ชี้ให้เห็นว่า 23% ของผู้ที่เสียชีวิตจากโรคเรื้อรังเป็นผู้ที่นั่งทำงานอยู่เป็นเวลานานๆ ในแต่ละวัน ข้อมูลเหล่านี้ให้ข้อเสนอแนะว่าการประหยัดค่าใช้จ่ายทางด้านสุขภาพเป็นจำนวนมาก สามารถทำได้ โดยเฉพาะในบุคคลที่ใช้ชีวิตโดยการนั่งทำงานเป็นเวลานาน ๆ ด้วยการมีกิจกรรมทางกายที่เหมาะสม ในความเป็นจริงได้มีข้อเสนอแนะว่าระหว่าง 4.3 ล้านล้านดอลลาร์ และ 5.6 ล้านล้านดอลลาร์ จะประหยัดได้ในแต่ละปี ถ้า 10% ของผู้ที่ดำเนินชีวิตโดยการนั่งทำงานเป็นประจำจะเริ่มต้นโปรแกรมด้วยการเดิน จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายทางด้านสุขภาพในแต่ละปีสามารถลดลงได้อย่างมากในแต่ละปี

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้นได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้มากมาย ส่วนใหญ่แล้วคำนิยามเหล่านั้นต่างมีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกัน จะแตกต่างกันบ้างก็คือสำนวนและ รายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

ประทาน คงฤทธิศึกษากร (2526) ได้กล่าวว่าการปกครองท้องถิ่น หมายถึงระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดมีองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้นๆ องค์การนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้

ช่วงค์ ฉายะบุตร (2539) ได้กล่าวถึงความหมายของปกครองท้องถิ่น ดังนี้

1. การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านี้อาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากร หรือขนาดของพื้นที่ หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ของไทยจัดเป็น กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา

2. การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง อำนาจของท้องถิ่นนี้มีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้น เป็นสำคัญ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับใดจึงจะเหมาะสม

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมาย เช่นหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์การปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับ เป็นต้น

4. เมืองครุฑที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง องค์การที่จำเป็นของท้องถิ่น จัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือองค์การฝ่ายบริหาร และองค์การฝ่ายนิติบัญญัติ

Daniel Wit (1967,อ้างถึงใน ประเวศ สิงห์ภูกัน, 2542) กล่าวว่า การกระจายอำนาจปกครอง คือ การปกครองที่รัฐส่วนกลางมอบอำนาจ หรือกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสใช้อำนาจในการปกครองตนเองทั้งหมดหรือบางส่วน มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นของตนเอง ภายใต้หลักการปกครองซึ่งมาจากประชาชนในท้องถิ่น รัฐบาลท้องถิ่นย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน ด้วยเหตุนี้การบริหารการปกครองท้องถิ่นจำเป็นต้องมีองค์กร ของตนเองซึ่งมีความเป็นอิสระไม่เป็นส่วนหนึ่งของรัฐส่วนกลาง

โกวิท พวงงาม (2554) นิยามว่าการกระจายอำนาจการปกครอง คือ การที่องค์กรหนึ่งมีพื้นที่อาณาเขตและประชากรเป็นของตนเอง มีอำนาจหน้าที่ มีรายได้ตามกฎหมาย มีความเป็นอิสระในการปกครอง และการบริหารตนเอง รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ให้บริการด้านต่างๆ แก่ประชาชน ซึ่งประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการบริหารและปกครองตนเอง สามารถร่วมตัดสินใจแก้ไขปัญหาชุมชน ซึ่งอาจกระทำผ่านตัวแทนของประชาชน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การกระจายอำนาจการปกครอง คือ การปกครองตนเอง ของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งมีสิทธิตามกฎหมายในการมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ในพื้นที่ของตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น ภายใต้ หลักการกระจายอำนาจการปกครองที่มีอิสระจากรัฐส่วนกลาง มีประชากรและอาณาเขตในการปกครอง เป็นหน่วยการปกครองที่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนแยกออกจากรัฐส่วนกลาง จึงมีสิทธิและหน้าที่ ตามกฎหมาย มีงบประมาณ และเจ้าหน้าที่ของตนเอง และมีอิสระในการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นเป็นสำคัญ โดยรัฐส่วนกลางมีเพียงอำนาจกำกับดูแลให้ปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น

วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

ชวงค์ ฉายะบุตร (2539) และ โกวิท พวงงาม (2546) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

1. เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ในด้านการเงิน บุคลากร ตลอดจนระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการให้บริการชุมชน และทำให้เกิดความประหยัด เนื่องจากหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ จะมีเงินงบประมาณสามารถหารายได้ให้กับท้องถิ่นทำให้ประหยัดเงินงบประมาณของรัฐบาลที่จะต้องจ่ายให้กับ

ท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก และจะมีการจัดสรรเงินงบประมาณจากรัฐบาลไปให้บ้างแต่ก็มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างรอบคอบ

2. เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เพราะความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับบริการจากรัฐบาลเพียงฝ่ายเดียวอาจไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริง และมักมีความล่าช้า หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีประชาชนเป็นผู้บริหารย่อมจะสามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างแท้จริง

3. เพื่อความประหยัด โดยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็ต่างไปด้วย การจัดตั้งหน่วยปกครองท้องถิ่นขึ้นจึงมีความจำเป็น โดยให้อำนาจหน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งเป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ทำให้ประหยัดเงินงบประมาณของรัฐบาล ที่จะต้องจ่ายให้กับท้องถิ่นทั่วประเทศเป็นอันมาก และแม้จะมีการจัดสรรเงินงบประมาณจากรัฐบาลไปให้บ้างแต่ก็มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างรอบคอบ

4. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาคูหาปกครอง ระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน จากการที่การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองไม่ว่าจะโดยการสมัครรับเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเลือกเข้าไปทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติของหน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ตามการปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกันนี้มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ ถึงกระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับชาติได้เป็นอย่างดี

ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

1. การปกครองท้องถิ่น ถือเป็นรากฐานของการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยเพราะการปกครองท้องถิ่นเปรียบเสมือนจุดเริ่มต้นในการสอนการเมืองการปกครองแก่ประชาชนให้ประชาชนรู้สึกว่ตนมีส่วนในการปกครอง และการบริหารท้องถิ่นทำให้เกิดความรับผิดชอบ และวางแผนประโยชน์ต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัย อันจะนำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด โดยประชาชนจะมีโอกาสเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร การเลือกตั้งจะเป็นการฝึกฝนให้ประชาชนใช้ดุลพินิจเลือกผู้แทนที่เหมาะสมเข้าไปบริหารกิจการของท้องถิ่น ผู้นำในท้องถิ่นจะได้ใช้ความรู้ความสามารถบริหารงานท้องถิ่น เกิดความคุ้นเคยมีความชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป (ชูศักดิ์ เทียงตรง, 2518)

2. การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นของตน การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการกระจายอำนาจ เนื่องจากภารกิจของรัฐบาลมีอยู่เป็นจำนวนมาก นับวันจะขยายเพิ่มขึ้น ขณะที่แต่ละท้องถิ่นมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน ประชาชนจึงเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นของตนเองมากที่สุด ซึ่งกิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่นนั้นๆ ไม่เกี่ยวกับท้องถิ่นอื่นและไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประเทศโดยรวม จึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการดังกล่าวเอง (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539)

สรุปความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักการกระจายอำนาจทำให้เกิดการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม สามารถแบ่งออกเป็นสองด้าน คือด้านการเมืองการปกครอง และการบริหาร กล่าวคือในด้านการเมืองการปกครองนั้นเป็นการปูพื้นฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตยและเรียนรู้การปกครองตนเอง ส่วนด้านการบริหารนั้นเป็นการแบ่งเบาภาระรัฐบาล

และประชาชนในท้องถิ่นได้หาทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง ตามกลไกการบริหารต่าง ๆ ทั้งในแง่ของการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการจัดการ เป็นต้น (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539)

ประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป มีอยู่ 3 รูปแบบ คือ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ กรุงเทพมหานคร และ เมืองพัทยา

โดยองค์กรที่ทำการศึกษาคือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป ได้แก่ เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีลักษณะและหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งดังนี้

1. **เทศบาล** เทศบาลถือว่าเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่น ที่จัดตั้งขึ้นในเขตชุมชนที่มีความเจริญและใช้ในการบริหารบ้านเมืองเป็นหลักซึ่งหลายประเทศประสบความสำเร็จในการใช้ “เทศบาล” เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการปกครองประเทศโดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย สำหรับสังคมไทยเทศบาลเป็นรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในเขตชุมชนเมืองที่ใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2476 จนถึงปัจจุบันพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดตั้งท้องถิ่นใดขึ้นเป็นเทศบาลไว้ 3 ประการ (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539) ได้แก่

1. จำนวนและความหนาแน่นของประชากรในท้องถิ่นนั้น

2. ความเจริญทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากการจัดเก็บรายได้ตามที่กฎหมายกำหนดและงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินกิจการของท้องถิ่น

3. ความสำคัญทางการเมืองของท้องถิ่น โดยพิจารณาถึงศักยภาพของท้องถิ่นนั้นว่าจะสามารถพัฒนาความเจริญได้รวดเร็วมากน้อยเพียงใด จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นกฎหมายได้กำหนดให้จัดตั้งเทศบาลขึ้นได้ 3 ประเภท ดังนี้

3.1 เทศบาลตำบล กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาลตำบลไว้อย่างกว้างๆ มีรายได้จริงโดยไม่มีเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ผ่านมาตั้งแต่ 12,000,000 บาท ขึ้นไปมีประชากรตั้งแต่ 7,000 คนขึ้น ความหนาแน่นของประชากร ตั้งแต่ 1,500 คน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร ได้รับความเห็นชอบจากราษฎรในท้องถิ่นนั้น

3.2 เทศบาลเมือง มีหลักเกณฑ์การจัดตั้งคือ ท้องที่ที่เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดทุกแห่งให้ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองได้โดยไม่ต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์อื่นๆประกอบ ส่วนท้องที่ที่มีศาลากลางจังหวัดจะยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองต้องประกอบด้วย ท้องที่ที่มีพลเมืองตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป ราษฎรอยู่กันหนาแน่นไม่ต่ำกว่า 3,000 คนต่อตารางกิโลเมตร มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่อื่นต้องทำตามกฎหมายกำหนดไว้ มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลเมือง

3.3 เทศบาลนคร มีหลักเกณฑ์การจัดตั้งคือ เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป ราษฎรอยู่กันหนาแน่นไม่ต่ำกว่า 3,000 คนต่อตารางกิโลเมตร มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่อื่นต้องทำตามกฎหมายกำหนดไว้

2. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 การจัดตั้งองค์การบริหารส่วน ตำบล (อบต.)

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 กำหนดให้สภา ตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของ กระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) กฎหมายกำหนดให้นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กิตติศักดิ์ แพรพพรายรัตน์ (2553) ได้กล่าวว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นองค์กรที่เกิดขึ้นตามหลักการกระจายอำนาจการปกครองกล่าวคือ เป็นองค์กรที่รับมอบภารกิจบางอย่างจากรัฐมาดำเนินการจัดทำเอง โดยภารกิจที่จัดทำนั้นเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับท้องถิ่น และเป็นกิจการที่ท้องถิ่นสามารถจัดทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่ารัฐ เนื่องจากเป็นกิจการที่มีลักษณะเฉพาะ ขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นอยู่ของท้องถิ่นแต่ละแห่ง ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเข้าใจปัญหาและจัดทำภารกิจได้ดีกว่าส่วนกลาง มีอิสระในการบริหารจัดการโดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากส่วนกลางและมีขอบเขตขึ้นอยู่กับรัฐเป็นผู้กำหนด อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้วัตถุประสงค์ของการใช้อำนาจหน้าที่เป็นเกณฑ์สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ (Service Public) และอำนาจหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบ (Police) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น คือการใช้หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ให้กับประชาชนโดยตรง การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ที่เป็นสาธารณะของท้องถิ่นด้วยตนเอง ตามภารกิจหน้าที่ที่ระบุให้ดำเนินการอย่างชัดเจน มีพื้นที่รับผิดชอบชัดเจน มีผู้บริหารที่ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน หรืออาจจะได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น นอกจากนี้การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ซึ่งได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและเมืองพัทยา มีอำนาจหน้าที่ 31 เรื่อง ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้าง
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์และการอื่นๆ ส่งเสริมการลงทุน
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของ

ท้องถิ่นนั้น

12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา

15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัยโรงมหรสพและสาธารณสถานอื่น
24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
26. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
31. กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจ ฯ ประกาศกำหนด

สำหรับในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีการเคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวันทั้งในการทำงานและเวลาว่าง ซึ่งต้องมีการส่งเสริมให้มีกิจกรรมและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายของประชาชนในพื้นที่ จึงมีความสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 หลายประเด็นด้วยกันได้แก่ ข้อที่ 2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ ข้อที่ 3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ ข้อที่ 6. การส่งเสริมการฝึก และการประกอบอาชีพ ข้อที่ 8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว ข้อที่ 11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของ ท้องถิ่นนั้น ข้อที่ 12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ข้อที่ 13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ข้อที่ 14. การส่งเสริมกีฬา ข้อที่ 17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง 19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล ข้อที่ 24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ข้อที่ 25. การผังเมือง ข้อที่ 26. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร ข้อที่ 27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแยกตามประเด็นดังนี้

การประเมินผล

ชุดิมา สัจจามันท์ และ บุญศรี พรหมมาพันธุ์ (2553) ได้ทำการวิจัยติดตามประเมินผลโครงการอบรมและประกวดห้องสมุดมีชีวิต ครั้งที่ 2 เพื่อติดตามประเมินผลโครงการอบรมและประกวดห้องสมุดมีชีวิตครั้งที่ 2 โดยใช้ทั้งระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ห้องสมุดประชาชนที่ได้รับรางวัลจากโครงการอบรมและการประกวดห้องสมุดมีชีวิตครั้งที่ 2 จำนวน 10 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 10 คน ผู้ใช้บริการตอบแบบสอบถามจำนวน 589 คน ผู้ใช้บริการที่สนทนากลุ่มจำนวน 60 คน รวมทั้งสิ้น 669 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามบรรณารักษ์ แบบสอบถามผู้ใช้บริการ แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร และแบบสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพทำการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอในรูปสรุปความและความเรียงเชิงพรรณนา ผลการวิจัย 1. ผลการติดตามประเมินโครงการอบรมและประกวดห้องสมุดมีชีวิตครั้งที่ 2 พบว่า ทั้งบรรณารักษ์ ผู้บริหาร และผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าโครงการนี้โดยรวมมีความเหมาะสมในการดำเนินงาน มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ระดับมาก โครงการนี้ได้ก่อให้เกิดความตื่นตัวถึงความสำคัญและคุณค่าของการพัฒนาห้องสมุดมีชีวิตให้เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ยั่งยืนของชุมชน ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต และขับเคลื่อนชุมชนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ การได้รับรางวัลทำให้ห้องสมุดเป็นที่ศึกษาดูงาน เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิดและภาพลักษณ์ใหม่ของห้องสมุด 2. ผลการประเมินด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการ พบว่ามีความเหมาะสมระดับมาก เรียงตามลำดับคือการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การจัดประกวดห้องสมุดมีชีวิต และกระบวนการบริหารจัดการโครงการ 3. ผลการประเมินด้านผลผลิตโครงการ พบว่ามีความเหมาะสมระดับมาก บรรณารักษ์ ผู้เข้าร่วม โครงการมีความพึงพอใจต่อโครงการโดยรวมระดับมาก ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาห้องสมุดมีชีวิตที่ได้รับ มีเจตคติที่ดี มีความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ในการพัฒนาห้องสมุดมีชีวิต 4. ผลการประเมินด้านผลลัพธ์ของโครงการพบว่าอยู่ในระดับมาก บรรณารักษ์ ผู้เข้าร่วมโครงการนำความรู้และประสบการณ์ ใช้ในการพัฒนาห้องสมุดมีชีวิตโดยคำนึงถึงเอกลักษณ์ตามบริบททางสังคมและห้องสมุดได้รับการพัฒนาทางกายภาพ ภูมิทัศน์ สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการอ่านการเรียนรู้และเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย มีผู้ใช้บริการเพิ่มขึ้น 5. แนวทางการพัฒนาโครงการอบรมและประกวดห้องสมุดมีชีวิตให้ยั่งยืนจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งหน่วยงานส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น โดยรัฐจัดสรรงบประมาณให้สอ.เพื่อขยายและพัฒนาโครงการให้ยั่งยืน

ธณัฐญา รุดโธ (2556) ได้ทำการศึกษาการประเมินผลโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรคโดยใช้ตัวแบบชิป (CIPP Model) : กรณีศึกษาเครือข่ายบริการสุขภาพ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม เพื่อประเมินผลด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ของโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ในเขตอำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคามและเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ในเขตอำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด 410 คน แบ่งเป็นผู้ให้บริการ จำนวน 10 คนและผู้รับบริการจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวม มี 2 แบบ

ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมิน ใช้วิธีการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน สถิติที่ใช้ในการ การวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า 1. ผู้รับบริการ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต มีความเหมาะสม โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2. ผู้ให้บริการ มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ด้านงบประมาณ บุคลากร ยา และเวชภัณฑ์ยังไม่เพียงพอ สถานบริการในอำเภอณาเชือกมีความพร้อม ในการดำเนินการตามโครงการแต่ต้อง พัฒนาระบบส่งต่อและประชาชนอำเภอณาเชือกมีหลักประกันสุขภาพ แนวทางในการปรับปรุงโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ในเขตอำเภอณาเชือก จังหวัดมหาสารคาม คือ การสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ สิทธิในโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรคให้ตรงกัน การจัดสรรงบประมาณให้รวดเร็ว เพียงพอ ควรพัฒนา กำลังคนให้ตรงกับสมรรถนะและบริบทของพื้นที่ พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยรวมถึงการปรับปรุงการ ให้บริการ กิริยา มารยาทการ ต้อนรับจากเจ้าหน้าที่ ระยะเวลาในการบริการโดยเฉพาะการตรวจ/การรอ รับยา ซึ่งยังใช้เวลานาน โดยสรุป โครงการนี้ดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ อย่างมีประสิทธิภาพ เห็นสมควรใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาต่อไป

ขวัญชัย จันเพชร (2557) ได้ทำการประเมินโครงการการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการ พัฒนาท้องถิ่น (School Based Management for Local Development : SBMLD) วิทยาลัย อาชีวศึกษาเทศบาลเมืองกำแพงเพชร เพื่อประเมินการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น (School Based Management for Local Development : SBMLD) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาล เมืองกำแพงเพชรในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต สารสนเทศจาก การประเมินนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาปรับปรุงการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนา ท้องถิ่น (School Based Management for Local Development : SBMLD) วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทศบาลเมืองกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู กรรมการสถานศึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน จำนวน 168 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามการประเมินโครงการฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) พบว่า ผล การประเมินโครงการการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น (School Based Management for Local Development : SBMLD) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาลเมืองกำแพงเพชร โดยภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ผู้บริหาร สถานศึกษา ครู กรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน เห็นด้วยว่ามีความ เหมาะสมอยู่ในระดับ มาก-มากที่สุด และทุกด้านผ่านเกณฑ์

จอมขวัญ โยธาสุมุทธและคณะ (2560) ได้ทำการศึกษา การประเมินผลโครงการสนับสนุนการ เข้าถึงบริการอนามัยโรงเรียนโดยความร่วมมือของท้องถิ่น เพื่อมุ่งประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการและ พัฒนางานอนามัยโรงเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลที่เข้าร่วมโครงการ เลือกดำเนินโครงการฯ ใน 4 จังหวัด (ภาคละ 1 จังหวัด) แบบเจาะจง ได้แก่ เชียงราย อุดรธานี สระบุรี และสุราษฎร์ธานี เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนครในสี่จังหวัดดังกล่าวมีโรงเรียนในสังกัดยินยอมเข้าร่วมโครงการฯ รวม 30 โรงเรียน ซึ่งมี จำนวนห้องเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 3 และ 5) รวม 202 ห้อง การประเมินนี้ใช้ วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณในการเก็บข้อมูล ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้จัดการอนามัย โรงเรียน การสนทนากลุ่มครู การสังเกตการอบรมและประชุมเชิงปฏิบัติการในโครงการสนับสนุนฯ การ เก็บและวิเคราะห์ ข้อมูลทุติยภูมิการคัดกรองสุขภาพจากโรงเรียน และจากฐานข้อมูลโปรแกรม Student Health ซึ่งพัฒนาโดย คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีและกรมอนามัย ในภาพรวมของการเข้าถึง

บริการอนามัยโรงเรียนทั้ง 4 บริการนั้นพบวก่อนที่จะมีโครงการสนับสนุนฯ โรงเรียนเทศบาลทุกแห่งต่างก็ได้รับบริการอนามัยโรงเรียนบางบริการอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามบริการอนามัยโรงเรียนที่มีการเพิ่มเติมในปี 2559 ได้แก่ การคัดกรองสายตาคัดกรองตามนโยบาย “เด็กไทยสายตาดี” ของรัฐบาล ซึ่งเริ่มขยายการให้บริการ การเข้าไปของโครงการสนับสนุนฯ เป็นการกระตุ้นการดำเนินนโยบายดังกล่าว ผู้ประเมิน พบว่าการดำเนินงานอนามัยโรงเรียนที่ผ่านมายังคงมีข้อจำกัด ทั้งเรื่องการขาดแคลนทรัพยากร รวมถึงการบริหารจัดการตลอดกระบวนการ การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเรื่องการทำแผนการให้บริการอนามัยโรงเรียน การบันทึกข้อมูล และการส่งต่อเด็กนักเรียนที่ตรวจพบภาวะผิดปกติเข้ารับการรักษาต่อที่โรงพยาบาล อาจกล่าวได้ว่าโครงการสนับสนุนฯ ได้เข้ามาปลดล็อกที่สำคัญ ได้แก่ การประสานการทำงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ทำให้เกิดพื้นที่ในการพูดคุยทำให้การดำเนินงานอนามัยโรงเรียนในพื้นที่มีแนวโน้มเกิดความชัดเจนในการจัดบริการอนามัยโรงเรียน และเป็นจุดเริ่มต้นของการประสานงานระหว่างหน่วยงานในระดับจังหวัดและเขตสุขภาพเกิดการดำเนินงานร่วมกันต่อไปในอนาคต เมื่อพิจารณามาตรการในโครงการสนับสนุนฯ ได้แก่ การอบรมครูและผู้จัดการอนามัยโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหาในเรื่องกำลังคนและการมีส่วนร่วมของครูในการดูแลสุขภาพนักเรียน พบว่ายังไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเรื่องการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานอนามัยโรงเรียนอย่างชัดเจน ในการดำเนินงานการจัดการระบบข้อมูลนั้นยังคงไม่สามารถแก้ไขได้เนื่องจากเป็นปัญหาเชิงระบบที่ต้องการประสานการทำงานระหว่างหน่วยงานในระดับประเทศ เนื่องจากปัญหาเชิงเทคนิคของโปรแกรมที่ยังไม่เสถียร ไม่เหมาะสมกับการใช้งานและพบข้อจำกัดด้านความสามารถของผู้ใช้โปรแกรมที่ต้องการการพัฒนาเพิ่มเติม ผู้บริหารระดับเทศบาลแสดงความเห็นสนับสนุนความสำคัญของการให้บริการอนามัยโรงเรียนแก่เด็กนักเรียนในสังกัด แต่ไม่พบความชัดเจนในการสนับสนุนการดำเนินงานอนามัยโรงเรียน ในขณะที่ผู้บริหารโรงเรียนยินดีดำเนินการตามนโยบายของผู้บริหารเทศบาล แต่มีความไม่เข้าใจขอบเขตหน้าที่ของฝ่ายการศึกษาในการให้บริการอนามัยโรงเรียน เนื่องจากมีแนวคิดว่าการดังกล่าวควรเป็นหน้าที่ของบุคลากรด้านสาธารณสุข ส่วนครูประจำชั้นและครูอนามัยซึ่งเป็นกลุ่มผู้ปฏิบัติที่เป็นเป้าหมายของโครงการสนับสนุนฯ ให้ข้อมูลว่าตนเองต้องดำเนินการตามนโยบายของผู้บริหารโรงเรียนและเทศบาล ในขณะเดียวกันก็ต้องการการสนับสนุนเรื่ององค์ความรู้ด้านอนามัยโรงเรียน ความช่วยเหลือในเบื้องต้นจากฝ่ายสาธารณสุข ทรัพยากร และนโยบายที่จะสนับสนุนการดำเนินงานดังกล่าว สำหรับบุคลากรสาธารณสุขทั้งจากหน่วยบริการปฐมภูมิและโรงพยาบาลแม่ข่ายที่มีหน้าที่รับการส่งต่อกรณีผิดปกติ ยังให้ความสำคัญกับงานอนามัยโรงเรียนซึ่งเป็นเรื่องการสร้างเสริมและป้องกันสุขภาพอย่างจำกัด ทำให้มีความเหลื่อมล้ำในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อมาสนับสนุนงานบริการอนามัย โรงเรียน

การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปริญญา สร้อยทองและสมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2555) ได้ทำการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลที่ดีในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยสามประการ คือ 1.เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีในประเทศไทย 2.เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลที่ดีในประเทศไทย และ 3.เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลที่ดีในประเทศไทย การวิจัยนี้มีกระบวนการในเก็บรวบรวมข้อมูลสามขั้นตอน ประกอบด้วย 1.การศึกษาการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลที่ดีในประเทศไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ 18 ท่าน 2.การตรวจสอบความเหมาะสม การใช้แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลที่ดีในประเทศไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ 25 ท่าน และ 3.การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลที่ดีในประเทศไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ 15 ท่าน

ผลการวิจัยขั้นตอนที่ 1 พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลที่ดีในประเทศไทยสามารถกำหนดได้ 5 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 การกำกับดูแลเทศบาลโดย ภาครัฐ รูปแบบที่ 2 การกำกับดูแลเทศบาลโดยภาค ประชาชนและภาคประชาสังคม รูปแบบที่ 3 การกำกับดูแลเทศบาลโดยภาคประชาชนและองค์กรภาค ประชาชน รูปแบบที่ 4 การกำกับดูแลเทศบาลโดยองค์กรของตนเอง และรูปแบบที่ 5 การกำกับ ดูแล เทศบาลโดยระบบคุณภาพ ผลการวิจัยขั้นตอนที่ 2 พบว่า รูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมกับ บริบทของประเทศไทยมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบที่ 5 และรูปแบบที่ 4 ตามลำดับ ผลการวิจัยขั้นตอนที่ 3 สรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลที่ดีมีความเหมาะสมมากที่สุดได้แก่รูปแบบที่ 4 และรูปแบบที่ 5 ความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบที่ 5 อนึ่งไม่ว่าในการนำรูปแบบใดไป ประยุกต์ใช้จริงนั้น มีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนำรูปแบบไปปฏิบัติควรเป็น ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องของเทศบาล และควรเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคม เข้าไปมีส่วนร่วมในการตรวจสอบประเมินผล รวมทั้งการออกแบบกลไกการตรวจสอบที่มีความชัดเจนตาม กรอบ โครงสร้างการทำงานและกรอบอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานของเทศบาลอย่างต่อเนื่อง

ปณณัท นอขุนทด (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือจากกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 160 คน โดยวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป พบว่า ระดับความสำคัญของ ปัจจัยด้านการวางแผนที่มีผลต่อการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. การจัดทำแผนใน การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ 2. การประชาสัมพันธ์ถึงภารกิจขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นให้ประชาชนได้ทราบเพื่อให้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน 3. การมอบหมายหน้าที่ความ รับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนอย่างชัดเจน ส่วนปัจจัยด้านการดำเนินงานที่มีระดับความสำคัญต่อ การบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. ด้านงบประมาณ 2. ด้านวิธีปฏิบัติงาน 3. ด้าน วัสดุอุปกรณ์ ส่วนปัจจัยด้านการประเมินผลที่มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. การนำข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขทันต่อเหตุการณ์และมี การดำเนินงานอย่างเหมาะสม 2. การติดตามผลเกี่ยวกับประสิทธิผลของกระบวนการปฏิบัติงานทำให้ สามารถทราบได้ว่านโยบายที่ปฏิบัติประสบผลสำเร็จหรือไม่ 3. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานกับองค์กรอื่นที่มีลักษณะการดำเนินงานเช่นเดียวกัน และปัจจัยด้านภาวะผู้นำที่มีระดับ ความสำคัญต่อการบริหารจัดการ ที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. ผู้บังคับบัญชา/ผู้บริหารมี ความสัมพันธ์อันดีต่อบุคลากรของหน่วยงาน 2. บุคลากรในหน่วยงานมี ความเคารพเชื่อฟังต่อ ผู้บังคับบัญชา/ผู้บริหาร 3. นโยบายของส่วน/กองต่างๆภายในหน่วยงานถูก สนองตอบโดยผู้บริหารใน การนำไปปฏิบัติเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยการวิเคราะห์ความแตกต่าง ของค่าคะแนนเฉลี่ยรายกลุ่มของ ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าปัจจัยด้านส่วนงานที่ปฏิบัติ ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนงาน และภาวะ ความเป็นผู้นำ มีผลต่อการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการวางแผนบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ วิธีปฏิบัติงาน ประเมินผล และภาวะผู้นำ ส่วนในปัจจัยอื่นๆไม่มีผลต่อการ บริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด

ณรงค์ ศรีชัยบุญสูง (2557) ได้ศึกษาตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อ ความยั่งยืนของชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.ศึกษาการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำให้เกิด ความยั่งยืนของชุมชน 2.ศึกษาผลและความสัมพันธ์ความยั่งยืนของชุมชนภายใต้ขอบเขตความรับผิดชอบ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3.ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กับความยั่งยืนของชุมชน 4.แสวงหาตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้นำที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วยผู้บริหารและปลัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลและองค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคเหนือตอนบนรวม 9 จังหวัด จำนวน 4,123 ตัวอย่าง เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการเชิงปริมาณด้วยสถิติ Canonical Correlation และ Path Analysis ตามตัวแบบสมมติฐานการวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ด้วยคำถามเชิงลึกในการลงพื้นที่จริง การศึกษาเอกสารราชการ และการสังเกตการณ์ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความยั่งยืนของชุมชนจากการศึกษาพบว่า การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารในระดับสูงมากหมดทุกด้าน ประกอบด้วยกำหนดยุทธศาสตร์ที่จะเลือกไปปฏิบัติกำหนดยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนเพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนา ก่อนนำไปบริหารให้เกิดผลลัพธ์ และมีการตรวจสอบและประเมินผลของการดำเนินงาน และความยั่งยืนของ ชุมชนพบว่ามีการดำเนินงานในระดับสูงมากหมดทุกด้านเช่นกัน คือ มีผลการดำเนินงานในระดับสูง ในด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมด้านความ ยั่งยืนของชุมชนด้านสังคม ด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านเศรษฐกิจและด้านความยั่งยืนของ ชุมชนด้านวัฒนธรรม ผลการทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Canonical พบว่า การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ระดับสูง กับผลการ ดำเนินงานความยั่งยืนของชุมชนได้จริงโดยมีการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนาที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานความยั่งยืนของชุมชนในด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรมที่ประกอบด้วยภูมิคุ้มกัน และอนุรักษ์ธรรมชาติและวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตัวแบบที่ค้นพบจากการวิจัยโดยการวิเคราะห์เส้นทางทำให้พบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อความยั่งยืนของชุมชนมีเส้นทางจากการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนา จึงจะนำไปสู่ผลการดำเนินงานในด้านภูมิคุ้มกัน และอนุรักษ์ธรรมชาติและด้านวิถีชีวิตแบบพึ่งพา ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และไปสู่ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรมที่จะตรงไปสู่ผลการดำเนินงานความยั่งยืนของชุมชน การนำเอาตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชนไปใช้ควรจะต้องสร้างความรู้ ทักษะ ในด้านการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนาให้แก่ ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องให้เกิดความชัดเจน และสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และควรให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่จะสนับสนุนการบริหาร และปัจจัยความสำเร็จการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานมากขึ้น

ธีระพงศ์ ธีรปัญญา (จันทนา) (2556) ได้วิจัยประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช 2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Research Method) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือบุคลากรที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปเป็นบุคลากรในการศึกษา จากองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

จำนวน 186 คน จากจำนวน บุคลากร 368 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชากร คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ สถิติที่ใช้วิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน คือ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) และการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท ผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวดอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน 2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวดไม่แตกต่างกัน 3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด พบว่า ในด้านการบริหารงานบุคคล การจัดตำแหน่งบุคลากรไม่ตรงกับตำแหน่งของงานที่ทำ ด้านการบริหารงบประมาณ งบประมาณจัดสรรจากรัฐน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อภาระงานที่เพิ่มมากขึ้น ด้านการบริหารทั่วไป ขาดการประสานงานที่ดีทำให้การทำงานไม่ราบรื่น ลำช้าและมีความซับซ้อน และด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานต่างๆ ไม่ค่อยมีความทันสมัย

เกรียงไกร สันติวิริยาภรณ์ (2559) ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดการศึกษาในจังหวัดหนองคาย” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1.รูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน 2.แนวทางในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน รูปแบบของการวิจัยและพัฒนาเป็นการผสมผสานวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้ระเบียบ วิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือ ผู้บริหารเทศบาลเมืองหนองคายและเทศบาลเมืองท่าบ่อ จำนวน 12 คน ผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองหนองคายและเทศบาลเมืองท่าบ่อ จำนวน 8 คน ครูโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองหนองคายและเทศบาลเมืองท่าบ่อ จำนวน 28 คน นักเรียนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองหนองคายและเทศบาลเมืองท่าบ่อ จำนวน 105 คน เครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัยคือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1.สภาพปัจจุบันและปัญหาของการบริหารจัดการศึกษาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของเทศบาลพบว่า ยังไม่มีโรงเรียนเทศบาลใดในจังหวัดหนองคายที่มีรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนอย่างจริงจัง เนื่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในจังหวัดหนองคายไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนมาตั้งแต่เริ่มต้น การจัดการศึกษาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของเทศบาลเป็นการมอบนโยบายจากส่วนกลางและผู้บริหารสถานศึกษารับนโยบายไปปฏิบัติ 2.รูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในจังหวัดหนองคายคือ รูปแบบของการมีส่วนร่วมประกอบด้วย (1) วัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ เพื่อจัดการศึกษาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลเมืองหนองคาย (2) หลักการแนวคิดที่สำคัญคือส่งเสริมแนวคิดการมีส่วนร่วมและร่วมปฏิบัติอย่างจริงจังมาตั้งแต่ต้นอย่างเป็นรูปธรรม (3)ระดับการมีส่วนร่วมคือ การมีส่วนร่วมอย่างเป็นทางการคือ การเป็นกรรมการสถานศึกษาและวิทยากรและการมีส่วนร่วมอย่างไม่เป็นทางการคือ การพูดคุยและเข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการ (4)บทบาทการมีส่วนร่วมที่สำคัญคือ ด้านวิชาการและด้านงบประมาณ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานศึกษา

การประเมินผลการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 13 แห่ง ให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่ดี (2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีขั้นตอนและวิธีการประเมินผล ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ขั้นตอนและวิธีการประเมินผล

ขั้นตอนการประเมินผล ขั้นตอนนี้เป็นการนำรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครใจเพื่อเป็นองค์กรต้นแบบที่ดี โดยนำรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรที่ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้วิเคราะห์แล้วนำมาเสนอในการประชุมรับฟังความเห็น/สนทนากลุ่ม (Focus group discussion) จากศูนย์อนามัย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และผู้บริหารหรือตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนทั้งสิ้น 112 คน เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับ และเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครใจนำไปปฏิบัติ และจัดทำเกณฑ์การประเมินผลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้ CIPP Model โดยมีประชากร และกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล ดังนี้ (ดำเนินการในช่วงปี 2559 – 2560)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร จำนวน 7,774 แห่ง และให้ศูนย์อนามัย กรมอนามัยได้คัดเลือกโดยดูจากการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย การส่งเสริมชมรมออกกำลังกาย การจัดสถานที่ในการออกกำลังกาย ที่ได้ดำเนินงานนานกว่า 2 ปี จังหวัดละ 1 แห่ง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) จำนวน 76 แห่ง

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยคัดเลือกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้เข้าร่วมโครงการ 76 แห่ง และให้หน่วยงานที่สมัครใจและมีความพร้อมในการนำร่องพัฒนาการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่ดีจำนวนศูนย์อนามัยละ 1 แห่ง (ยกเว้นเขตกรุงเทพมหานคร) จำนวน 12 แห่ง (สมัครใจ จำนวน 13 แห่ง โดยมีศูนย์อนามัย 1 แห่งที่อปท.สมัคร 2 แห่ง) ในการสำรวจข้อมูลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 464คน ประกอบด้วย

- (1) นายกเทศมนตรีหรือผู้แทน แห่งละ 1 คน
- (2) ผู้อำนวยการหรือเจ้าหน้าที่กอง/สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม แห่งละ 1 คน
- (3) ผู้อำนวยการหรือเจ้าหน้าที่กอง/สำนักการศึกษา แห่งละ 1 คน
- (4) เจ้าหน้าที่ที่ประสานงานการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย แห่งละ 1 คน
- (5) แกนนำชุมชน แห่งละ 2 คน
- (6) ประชาชนผู้เข้าร่วมกิจกรรมของชมรมและใช้บริการสถานที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย (สวนสาธารณะ สนามกีฬา ลานออกกำลังกาย) อปท.ละ 30 คน

2.เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ตามรูปแบบการประเมิน CIPP Model ได้แก่

2.1 การประเมินสภาพแวดล้อม ใช้แบบสัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลการรับรู้ การตีความ เข้าใจถึงความหมายและประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย ความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ จากการนำเสนอข้อมูลและเอกสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยสัมภาษณ์ผู้บริหาร(นายกเทศมนตรี)หรือผู้แทน ผู้อำนวยการกอง/สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการกอง/สำนักการศึกษา เจ้าหน้าที่ประสานงานการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

2.2 การประเมินปัจจัยนำเข้า เก็บข้อมูล และใช้แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร(นายกเทศมนตรี)หรือผู้แทนผู้อำนวยการกอง/สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการกอง/สำนักการศึกษา เจ้าหน้าที่ประสานงานการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย ตามประเด็นการพิจารณาความพร้อมของวิธีการดำเนินการกับทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ในการสนับสนุนการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

2.3 การประเมินกระบวนการ เก็บข้อมูลจากเอกสาร รายงาน ผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และใช้แบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการกอง/สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการกอง/สำนักการศึกษา เจ้าหน้าที่ประสานงานการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย แกนนำชุมชน ตามประเด็นการพิจารณาในการมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่ การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน และการควบคุมกำกับกับการดำเนินงาน

2.4 การประเมินผลผลิต เก็บข้อมูลจากการสังเกต รูปถ่าย ผลการดำเนินงาน ในแบบการบันทึกข้อมูลกับผู้ที่รับผิดชอบการจัดสถานที่ฯ และกิจกรรมต่าง ๆ ในประเด็น ดังนี้ (1) การดำเนินงานตามรูปแบบการบริการจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ (2) ความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย ในประเด็นที่ 2 จะใช้แบบสอบถามกับผู้มารับบริการกิจกรรมทางกายที่ชมรมออกกำลังกายและสวนสาธารณะ โดยสำหรับการประเมินความพึงพอใจของการใช้บริการสถานที่ส่งเสริมกิจกรรมทางกาย และการเข้าร่วมกิจกรรมในชมรมกิจกรรมทางกายของประชาชน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยมีรูปแบบ ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการประเมินความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

การวัดตัวแปร

ตอนที่ 1 เป็นการวัดลักษณะส่วนบุคคล คำถามของตัวแปรแต่ละตัวมีการจัดคำตอบให้เลือกตอบ และเป็นคำถามปลายเปิด แล้วนำมาจัดกลุ่ม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ส่งเสริมกิจกรรม และการเข้าร่วมกิจกรรมในชมรมกิจกรรมทางกาย ซึ่งกำหนดข้อเลือกให้ 10 ข้อ และมีเกณฑ์กำหนดระดับ 5 ระดับ คือ

ระดับความพึงพอใจ

1. มากที่สุด	มีน้ำหนักของคะแนนเท่ากับ	5
2. มาก	มีน้ำหนักของคะแนนเท่ากับ	4
3. ปานกลาง	มีน้ำหนักของคะแนนเท่ากับ	3

4. น้อย มีน้ำหนักของคะแนนเท่ากับ 2
 5. น้อยที่สุด มีน้ำหนักของคะแนนเท่ากับ 1

จากนั้นได้นับคะแนนที่กล่าวมาของผู้ตอบแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้ศึกษาได้กำหนดการแปลความหมายของระดับตามช่วงคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับ
1.00 – 1.79	น้อยที่สุด
1.80 – 2.59	น้อย
2.60 – 3.39	ปานกลาง
3.40 – 4.19	มาก
4.20 – 5.00	มากที่สุด

การวัดระดับความพึงพอใจในภาพรวมเป็นการรวมคะแนนรวม 10 ข้อ ข้อคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ 5 ระดับ ค่าคะแนน 1 - 5 ดังนั้นคะแนนน้อยสุดคือ 10 คะแนน คะแนนมากที่สุด 50 คะแนน

ดังนั้นความห่างของคะแนน $50 - 10 = 40$ คะแนน

ในการวัดความพึงพอใจในภาพรวมของการมาใช้บริการฯ กำหนดไว้ผู้ให้บริการต้องให้คะแนนความพึงพอใจ ตั้งแต่ร้อยละ 60 ซึ่งสามารถคำนวณคะแนนได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{คะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 100} &= 40 \text{ คะแนน} \\ \text{คะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 60} &= \frac{40 \times 60}{100} = 24 \end{aligned}$$

ดังนั้น คะแนนที่ประชาชนมีความพึงพอใจ $= 10 + 24 = 34$ คะแนน

การทดสอบและการหาค่าความเชื่อมั่น

ผู้ศึกษาสร้างเครื่องมือจากแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผ่านการทดสอบแก้ไขเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความถูกต้อง และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มประชากรที่ไม่ได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน (เทศบาลนครนนทบุรี) ในช่วงเดือน พฤษภาคม 2560 และหาค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ส่งเสริมกิจกรรม และการเข้าร่วมกิจกรรมในชมรมกิจกรรมทางกาย โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในของ Cronbach (Internal Consistency Cronbach : Alpha) ได้ค่า α เท่ากับ .740

2.5 สำหรับการสำรวจปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้จัดการประชุมถอดบทเรียนการดำเนินงานของการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยมีการจัดประชุมกลุ่มย่อยแบ่งเป็นเทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล ณ The chill resort จังหวัดนครนายก ระหว่างวันที่ 13 - 15 กันยายน 2560 โดยเชิญ

เจ้าหน้าที่ที่ประสานงานการส่งเสริมกิจกรรมทางกายกับผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 12 แห่ง จำนวน 24 คนได้ระดมความคิดเห็นในแต่ละกลุ่มย่อยซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของกองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ อยู่ประจำแต่ละกลุ่มเป็นผู้จัดสนทนากลุ่มและบันทึกเสียง รับฟังและจดประเด็นลงในแบบสนทนากลุ่ม พร้อมให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอสรุปข้อมูลที่ได้จากการระดมความคิดเห็น

3. การรวบรวมข้อมูล

ในการลงพื้นที่เพื่อสำรวจข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือในช่วงแรกระหว่างเดือน มกราคม – มีนาคม 2560 ได้สำรวจข้อมูลเพื่อประเมินสภาพแวดล้อม และปัจจัยนำเข้า สำหรับในการลงพื้นที่ช่วง ที่ 2 ระหว่างเดือน มิถุนายน - สิงหาคม 2560 ได้สำรวจข้อมูลประเมินกระบวนการ และผลผลิต โดยมีวิธีการรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนี้

3.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) กระบวนการบริหารจัดการส่งเสริม กิจกรรมทางกายของผู้บริหารและบุคลากรของเทศบาล โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิดกึ่งทางการ (open-ended, semi-structured questionnaire) ทำการเก็บข้อมูลที่สถานที่ทำงานของผู้ให้ข้อมูล โดยมีคำถามที่เชื่อมโยงกับตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย ประเมินสภาพแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต โดยผู้ให้ข้อมูล คือ บุคลากรของเทศบาลแต่ละแห่ง ที่รับผิดชอบการส่งเสริม สุขภาพของประชาชนในพื้นที่ เช่น นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการและบุคลากรกอง สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม กองการศึกษา กองสวัสดิการ แกนนำชุมชน รวมถึงประชาชนในชุมชน โดยการเก็บข้อมูลได้ขออนุญาตสัมภาษณ์และได้รับความยินยอมจากผู้บริหารองค์กร

3.2 การสำรวจและสังเกต โดยการลงสำรวจสถานที่และกิจกรรมในพื้นที่จริงของอปท. (Unstructured observation) ในพื้นที่ที่มีดำเนินงานด้านการส่งเสริมกิจกรรมทางกายให้กับประชาชน เช่น สวนสาธารณะ สนามกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย เส้นทางคมนาคม ผังเมือง ตลาด โรงพยาบาล สถานที่ทำงาน โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็ก เป็นต้น

3.3 การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (document review) จากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี และผลการดำเนินงาน ซึ่งกำหนดกิจกรรมและงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

3.4 การเก็บข้อมูลความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการกิจกรรมทางกายในชมรมต่างๆ และ สถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย เช่นสวนสาธารณะ สนามกีฬา เป็นต้น โดยใช้แบบสอบถามผู้เก็บ ข้อมูลเป็นผู้บันทึกข้อมูลด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้วิเคราะห์ข้อมูลตามการจัดหมวดหมู่และ สารระ ของข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และการ สัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ สำหรับการประเมินความพึงพอใจของการใช้บริการการส่งเสริม กิจกรรมทางกายของประชาชนใช้สถิติโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

จากที่กล่าวมาสรุปกรอบการประเมินองค์ประกอบตาม CIPP Model เพื่อประเมินการบริหาร จัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 13 แห่ง ให้เป็นองค์กรต้นแบบที่ดี ตาม ตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 กรอบการประเมินองค์ประกอบ CIPP Model ในการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ/ วิธีการรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
สภาพแวดล้อม	1.ความเข้าใจในความหมาย และประโยชน์ของกิจกรรม ทางกาย	ผู้บริหาร/ผู้ ประสานงาน	-แบบสัมภาษณ์/ การสัมภาษณ์	การวิเคราะห์ เนื้อหา	เข้าใจ หมายถึง สามารถตอบความหมายและ ประโยชน์ของกิจกรรมทางกายได้ถูกต้อง ไม่เข้าใจ หมายถึงสามารถตอบความหมาย และประโยชน์ของกิจกรรมทางกายได้ไม่ ถูกต้อง
	2.ความพร้อมของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่	ผู้บริหาร/ผู้ ประสานงาน	-แบบสัมภาษณ์/ การสัมภาษณ์	การวิเคราะห์ เนื้อหา	พร้อม หมายถึง ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ให้ ความเห็นว่าเป็นที่พร้อมที่จะดำเนินงานส่งเสริม กิจกรรมทางกาย ไม่พร้อม หมายถึง ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ให้ ความเห็นว่าเป็นที่ไม่พร้อมที่จะดำเนินงานส่งเสริม กิจกรรมทางกาย
	3.การวิเคราะห์ข้อมูล พื้นฐานและวิถีชีวิตของ ประชาชนในพื้นที่	-ผู้บริหาร/ผู้ ประสานงาน	-แบบสัมภาษณ์/ การสัมภาษณ์ -การนำเสนอข้อมูล ด้วย Power point -เอกสารนำเสนอ ข้อมูล	การวิเคราะห์ เนื้อหา	วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิต หมายถึง อปท.มีการนำข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของ ประชาชนมานำเสนอและมีการระดมความ คิดเห็นในที่ประชุมเพื่อกำหนดรูปแบบกิจกรรม ที่เหมาะสม วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิต หมายถึง อปท.ไม่มีการนำข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของ ประชาชนมานำเสนอหรือมีการนำเสนอแต่ไม่มี การแสดงความคิดเห็นในการกำหนดรูปแบบ กิจกรรมที่เหมาะสม

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ/ วิธีการรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
ปัจจัยนำเข้า	1.ความพร้อมด้าน ทรัพยากรบุคคล	ผู้บริหาร/ผู้ ประสานงาน	-แบบสัมภาษณ์/ การสัมภาษณ์ -การนำเสนอข้อมูล ด้วย Power point -เอกสารนำเสนอ ข้อมูล	การวิเคราะห์ เนื้อหา	มีความพร้อม หมายถึง ผู้บริหารและผู้ประสานงาน ให้ความเห็นชอบ.มีบุคลากรที่พร้อมดำเนินงานทั้ง จำนวนและความรู้ ไม่มีความพร้อม หมายถึงผู้บริหารและผู้ประสาน ให้ความเห็นชอบ.ยังขาดบุคลากรในการดำเนินงาน ทั้งจำนวนและความรู้
	2.ความพร้อมด้าน งบประมาณ	ผู้บริหาร/ผู้ ประสานงาน	-แบบสัมภาษณ์/ การสัมภาษณ์ -การนำเสนอข้อมูล ด้วย Power point -เอกสารนำเสนอ ข้อมูล	การวิเคราะห์ เนื้อหา	มีความพร้อม หมายถึง ผู้บริหารและผู้ประสานงาน ให้ความเห็นชอบ.มีงบประมาณที่จะสนับสนุนการ ดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายได้ ไม่มีความพร้อม หมายถึงผู้บริหารและผู้ ประสานงานให้ความเห็นชอบ.ไม่สามารถสนับสนุน งบประมาณในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทาง กายได้
	3.ความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์	-ผู้บริหาร/ผู้ ประสานงาน	-แบบสัมภาษณ์/ การสัมภาษณ์ -การนำเสนอข้อมูล ด้วย Power point -เอกสารนำเสนอ ข้อมูล	การวิเคราะห์ เนื้อหา	มีความพร้อม หมายถึง ผู้บริหารและผู้ ประสานงานให้ความเห็นชอบ.มีสามารถสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์การดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทาง กายได้ ไม่มีความพร้อม หมายถึงผู้บริหารและผู้ ประสานงานให้ความเห็นชอบ.ไม่สามารถสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทาง กายได้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ/ วิธีการรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
กระบวนการ	1.การมีส่วนร่วมของ องค์กรและประชาชน ในพื้นที่	-ผู้บริหาร/ผู้ ประสานงาน/ แกนนำชุมชน -สรุปผล กิจกรรม/สรุป การประชุม	-แบบสัมภาษณ์/ การสัมภาษณ์ -แบบบันทึกข้อมูล/ การบันทึกข้อมูล	การวิเคราะห์ เนื้อหา	มีส่วนร่วม หมายถึง เมืองค์กรและประชาชนในพื้นที่ เข้าร่วมในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายกับอปท.ทั้งใน การแสดงความคิดเห็น กำหนดรูปแบบกิจกรรม หรือ ร่วมดำเนินงานกิจกรรมนั้น ไม่มีส่วนร่วม หมายถึง เจ้าหน้าที่ของอปท.เป็นผู้ ส่งเสริมกิจกรรมทางกายสู่ประชาชนเพียงฝ่ายเดียว ประชาชนเป็นเป้าหมายในการจัดกิจกรรมเท่านั้น
	2.การคำนึงถึง ความต้องการของชุมชน	-ผู้บริหาร/ผู้ ประสานงาน/ แกนนำชุมชน -สรุปผล กิจกรรม/สรุป การประชุม	-แบบสัมภาษณ์/ การสัมภาษณ์ -แบบบันทึกข้อมูล/ การบันทึกข้อมูล	การวิเคราะห์ เนื้อหา	คำนึงถึงความต้องการของชุมชน หมายถึง มีการจัด เวทีแสดงความคิดเห็นของประชาชนหรือชุมชนเพื่อ กำหนดการจัดกิจกรรม การสนับสนุนการส่งเสริม กิจกรรมทางกายตามความต้องการของประชาชน ไม่คำนึงถึงความต้องการของชุมชน หมายถึง อปท. มีการจัดกิจกรรม การสนับสนุนการส่งเสริมกิจกรรม ทางกายให้กับชุมชนโดยไม่มีคำถามความคิดเห็นของ ประชาชน
	3.การควบคุมกำกับ การดำเนินงาน	-ผู้บริหาร/ผู้ ประสานงาน/ แกนนำชุมชน -สรุปผล กิจกรรม/สรุป การประชุม	-แบบสัมภาษณ์/ การสัมภาษณ์ -แบบบันทึกข้อมูล/ การบันทึกข้อมูล	การวิเคราะห์ เนื้อหา	มีการควบคุมกำกับ หมายถึง อปท.มี ระบบการกำกับประเมินผลการดำเนินงานส่งเสริม กิจกรรมทางกาย ไม่มีการควบคุมกำกับ หมายถึง อปท. ไม่มีระบบการกำกับประเมินผลการดำเนินงาน ส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ/ วิธีการรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
ผลผลิต	1.การดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย	-ผู้บริหาร/ผู้ประสานงาน/ แกนนำชุมชน -แผนยุทธศาสตร์/ สรุปผลการดำเนินงาน -พื้นที่ /ชมรม / กลุ่มต่าง ๆ	-แบบสัมภาษณ์/ การสัมภาษณ์ -แบบบันทึกข้อมูล/ การบันทึกข้อมูล -รูปถ่าย แบบบันทึก ข้อมูล/ ถ่ายรูป การ บันทึกข้อมูล การ สังเกต	การวิเคราะห์ เนื้อหา	การดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย หมายถึง อปท.มีการดำเนินงานตามองค์ประกอบบริการจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายได้ครบทุกประเด็นที่กำหนดไว้
	2.ความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย	-ผู้มาใช้บริการ ในสวนสาธารณะ สนามกีฬา และ ร่วมกิจกรรมใน ชมรมฯ	-แบบสัมภาษณ์/ การสัมภาษณ์	ความถี่ ร้อยละ	พึงพอใจ หมายถึง ประชาชนที่มารับบริการในพื้นที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายเช่นสวนสาธารณะ สนามกีฬา ลานออกกำลังกาย เป็นต้นและเข้าร่วมชมรมกิจกรรมทางมีความพึงพอใจที่ระดับคะแนน 34 (ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม) โดยต้องมีประชาชน พึงพอใจเป็นจำนวน ร้อยละ 70

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

การศึกษาการประเมินผลการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครั้งนี้จะนำเสนอผลการประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนาร่องเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่ดี โดยใช้ CIPP Model เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการทำงาน โดยมีผลการศึกษาดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินผลสภาพแวดล้อม

ตอนที่ 2 การประเมินผลปัจจัยนำเข้า

ตอนที่ 3 การประเมินผลกระบวนการ

ตอนที่ 4 การประเมินผลผลิต

ตอนที่ 5 ปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตอนที่ 6 การอภิปรายผล

ตอนที่ 1 การประเมินผลสภาพแวดล้อม

ในการประเมินผลสภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการวิเคราะห์ความเข้าใจในความหมายและประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย ความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ เพื่อเกิดการทำงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับพื้นที่และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ โดยมีผลการประเมิน ดังนี้

ความเข้าใจในความหมายและประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและผู้ประสานงานทุกท่านมีความเข้าใจในความหมายและประโยชน์ของกิจกรรมทางกายจำนวน 9 แห่ง มีเทศบาล 4 แห่งที่ผู้บริหารบางท่านยังไม่มี ความเข้าใจ ได้แก่ เทศบาลนครเชียงราย เทศบาลนครนครสวรรค์ เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น และเทศบาลเมืองชลบุรี ซึ่งคณะผู้ศึกษาได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้บริหารจนเข้าใจและยินดีที่จะร่วมมือดำเนินงานกับกองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ ยกเว้นเทศบาลเมืองชลบุรีที่ยังไม่พร้อมในการร่วมมือครั้งนี้เนื่องจากนายกเทศมนตรีได้ลาออก (ตามตารางที่ 3.1)

ความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลจำนวน 12 แห่ง ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานกับกองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพและมีความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายในพื้นที่ ยกเว้นเทศบาลเมืองชลบุรีที่ยังไม่พร้อมในการร่วมมือครั้งนี้เนื่องจากนายกเทศมนตรีได้ลาออกและมีปัญหาการเมืองในพื้นที่ (ตามตารางที่ 3.1)

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลจำนวน 13 แห่ง ได้นำเสนอข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลทั้งเป็น power point และเอกสารที่แจก

ในที่ประชุม โดยในการประชุมได้มีการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการวิเคราะห์วิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่กับการกำหนดรูปแบบการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ (ตามตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 การประเมินผลสภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ความเข้าใจในความหมายและประโยชน์ PA	ความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่	การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตฯ
เทศบาลขนาดใหญ่			
เทศบาลนครเชียงราย (รองนายกเทศมนตรี ผอ.สำนักการศึกษา, ผอ.กองการแพทย์ ผู้ประสานงานฯ)	รองนายกฯ ผอ.กอง การแพทย์และผู้ประสานงาน มีความเข้าใจเป็นอย่างดี เนื่องจากได้มีพูดคุยกับทาง กองกิจกรรมทางกายเพื่อ สุขภาพแล้ว ส่วนผอ.สำนัก การศึกษายังเข้าใจใน ลักษณะการออกกำลังกาย	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึง เทศบาลมีความพร้อมของ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ใน การส่งเสริม PA โดย นายกเทศมนตรีให้การ สนับสนุน	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน และวิถีชีวิตของชุมชนที่ เทศบาลรับผิดชอบ โดย มีในเอกสารแผนยุทธฯ ยัง นำมาใช้ในการวิเคราะห์ ความเหมาะสมกับ กิจกรรม PA
เทศบาลนครพิษณุโลก (รองนายกฯ ผอ.สำนัก การศึกษา, ผอ.สำนัก สาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านมีความเข้าใจเป็น อย่างดีเนื่องจากได้มีการ ชี้แจงในที่ประชุม และ เทศบาลให้ความสำคัญใน การออกกำลังกายและจัด สถานที่ให้กับประชาชนได้ ออกกำลังกายอยู่แล้ว	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึง เทศบาลมีความพร้อมของ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ใน การส่งเสริม PA โดย นายกเทศมนตรีให้การ สนับสนุน	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน และวิถีชีวิตของชุมชนที่ เทศบาลรับผิดชอบ โดย มีในเอกสารแผนยุทธฯ ของเทศบาล มีการ นำเสนอข้อมูล
เทศบาลนครนครสวรรค์ (นายกเทศมนตรี ผอ. สำนักการศึกษา, ผอ. สำนักสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	นายกเทศมนตรีและผู้ ประสานงานมีความเข้าใจทั้ง ความหมายและประโยชน์ ของ PA เป็นอย่างดี แต่ผอ. ทั้ง 2 ท่านยังเข้าใจเป็นเรื่อง ออกกำลังกาย ท่านนายกให้ ความสำคัญกับการกีฬาและ ออกกำลังกายเป็นอย่างมาก	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึง เทศบาลมีความพร้อมของ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ใน การส่งเสริม PA และมี บุคลากรในสังกัดเทศบาลที่มี ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การ กีฬาลายท่าน	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน และวิถีชีวิตของชุมชนที่ เทศบาลรับผิดชอบ โดย มีในเอกสารแผนยุทธฯ เอกสารแนะนำเทศบาล ตำบลน้ำปลักและมีการ นำเสนอข้อมูลในที่ประชุม
เทศบาลนครภูเก็ต (รองนายกเทศมนตรี ผอ.สำนักการศึกษา, ผอ.กองการแพทย์ ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านมีความเข้าใจเป็น อย่างดีเนื่องจากได้มีการ ชี้แจงในที่ประชุมอย่าง ต่อเนื่อง	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึง เทศบาลมีความพร้อมของ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ใน การส่งเสริม PA เป็นอย่าง มาก พร้อมกับ นายกเทศมนตรีให้การ สนับสนุน	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน และวิถีชีวิตของชุมชนที่ เทศบาลรับผิดชอบ โดย มีในเอกสารแผนยุทธฯ ของเทศบาล และมีการ นำเสนอข้อมูลในที่ประชุม

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ความเข้าใจในความหมายและประโยชน์ PA	ความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่	การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตฯ
เทศบาลขนาดกลาง			
เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเนื่องจากผู้ประสานงานได้ชี้แจงทำความเข้าใจในที่ประชุมเทศบาล	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริม PA แต่เจ้าหน้าที่ไม่รู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาจะขอความร่วมมือครูพลศึกษาในโรงเรียนที่สังกัดเทศบาล	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของชุมชนที่เทศบาลรับผิดชอบ โดยมีเอกสารแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาล และมีการนำเสนอข้อมูลในที่ประชุม
เทศบาลเมืองชัยภูมิ (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเนื่องจากได้มีการชี้แจงในที่ประชุม และนโยบายของเทศบาลให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริม PA มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาด้วย 2 ท่าน	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของชุมชนที่เทศบาลรับผิดชอบ โดยมีเอกสารแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาล และมีการนำเสนอข้อมูลในที่ประชุม
เทศบาลเมืองวังน้ำเย็นจังหวัดสระแก้ว (ปลัดเทศบาล ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 3 ท่านมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเนื่องจากได้มีการชี้แจงในที่ประชุม ส่วนผอ.กองการศึกษายังไม่เข้าใจรายละเอียด	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริม PA เป็นอย่างมากเพราะจัดกิจกรรมออกกำลังกายเป็นประจำ	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของชุมชนที่เทศบาลรับผิดชอบ โดยมีเอกสารแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาล และมีการนำเสนอข้อมูลในที่ประชุม
เทศบาลเมืองชลบุรี (ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	มีผู้ประสานงานที่เข้าใจความหมายและประโยชน์ของ PA เป็นอย่างดี ส่วนอีก 2 ท่านยังไม่เข้าใจรายละเอียด	ยังไม่มีความพร้อมเนื่องจากนายกเทศมนตรีลาออกและปัญหาการเมือง	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของชุมชนที่เทศบาลรับผิดชอบ โดยมีเอกสารแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาล และมีการนำเสนอข้อมูลในที่ประชุม
เทศบาลเมืองอ่างทอง (รองนายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเนื่องจากได้มีการชี้แจงในที่ประชุมอย่างต่อเนื่อง และยังมีการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริม PA เป็นอย่างมาก	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของชุมชนที่เทศบาลรับผิดชอบ โดยมีเอกสารแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาล และมีการนำเสนอข้อมูลในที่ประชุม

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ความเข้าใจในความหมายและประโยชน์ PA	ความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่	การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตฯ
เทศบาลเมืองสตูล (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)	ทั้ง 4 ท่านมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเนื่องจากได้มีการชี้แจงในที่ประชุมอย่างต่อเนื่อง	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริม PA เป็นอย่างมาก นายกเทศมนตรีให้ความสำคัญต่อการออกกำลังกายและมีเครือข่ายออกกำลังกายจำนวนมาก	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของชุมชนที่เทศบาลรับผิดชอบ โดยมีเอกสารแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาล และมีการนำเสนอข้อมูลในที่ประชุม
เทศบาลขนาดเล็ก			
เทศบาลตำบลน้ำปลีก จังหวัดอำนาจเจริญ (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)	ทั้ง 3 ท่านมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเนื่องจากได้มีการชี้แจงในที่ประชุมและมีเอกสารที่กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพสนับสนุน	ทั้ง 3 ท่านให้ความคิดเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริม PA และมีองค์กรในพื้นที่ที่ดำเนินงานอยู่แล้ว	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของชุมชนที่เทศบาลรับผิดชอบ โดยมีเอกสารแผนยุทธศาสตร์ เอกสารแนะนำเทศบาลตำบลน้ำปลีกและมีการนำเสนอข้อมูลในที่ประชุม
เทศบาลตำบลแว้งน้อย จังหวัดขอนแก่น (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)	ทั้ง 3 ท่านมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเนื่องจากได้มีการชี้แจงในที่ประชุมและนายกให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย	ทั้ง 3 ท่านให้ความคิดเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริม PA	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของชุมชนที่เทศบาลรับผิดชอบ โดยมีเอกสารแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาล และมีการนำเสนอข้อมูลในที่ประชุม
เทศบาลตำบลท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)	ทั้ง 3 ท่านมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเนื่องจากได้มีการชี้แจงในที่ประชุม ส่วนผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมยังเข้าใจเป็นเรื่องออกกำลังกาย	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริม PA เป็นอย่างมาก นายกให้ให้การสนับสนุน	มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของชุมชนที่เทศบาลรับผิดชอบ โดยมีเอกสารแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาล และมีการนำเสนอข้อมูลในที่ประชุม

ตอนที่ 2 การประเมินปัจจัยนำเข้า

ในการประเมินผลปัจจัยนำเข้าของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการวิเคราะห์ความพร้อมทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายในแต่ละเทศบาลที่ได้คัดเลือกทั้ง 13 แห่งมีความพร้อมในการดำเนินการได้อย่างสำเร็จผล โดยมีผลการประเมิน ดังนี้

ทรัพยากรบุคคล ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและผู้ประสานงานทุกท่านให้ความเห็นว่าเทศบาลมีความพร้อมในด้านทรัพยากรบุคคลในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายจำนวน 11 แห่ง มีเทศบาล 1 แห่ง คือเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูที่ให้ความเห็นว่ามีบุคลากรน้อยแต่ก็จะขอความร่วมมือหน่วยงานอื่นและเครือข่ายในชุมชนในการช่วยดำเนินงาน สำหรับที่เทศบาลเมืองชลบุรีให้ความเห็นว่าบุคลากรของเทศบาลยังไม่พร้อมต้องรอนโยบายจากนายกเทศมนตรีคนใหม่ (ตามตารางที่ 4.2)

งบประมาณ ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลจำนวน 12 แห่ง ให้ความเห็นว่ามีความพร้อมในการจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเนื่องจากมีการจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมกีฬา นันทนาการ คุณภาพชีวิต การจัดสาธารณูปโภคซึ่งเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย นอกจากนี้ทั้ง 12 แห่งยังได้รับการสนับสนุนจากนายกเทศมนตรีมีความพร้อมในการสนับสนุนงบประมาณทั้งจากของเทศบาลและจากแหล่งอื่น สำหรับเทศบาลเมืองชลบุรียังไม่มีความพร้อมในการร่วมมือครั้งนี้ (ตามตารางที่ 4.2)

วัสดุอุปกรณ์ ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลจำนวน 12 แห่ง มีความพร้อมในการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายของประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากปกติได้ดำเนินการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ให้กับชุมชนที่ได้เสนอขอเพื่อใช้ออกกำลังกาย ประกอบอาชีพเป็นประจำอยู่แล้ว สำหรับเทศบาลเมืองชลบุรียังไม่มีความพร้อมเนื่องจากนายกเทศมนตรีได้ลาออก (ตามตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 การประเมินปัจจัยนำเข้าของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ทรัพยากรบุคคล	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์
เทศบาลขนาดใหญ่			
เทศบาลนครเชียงราย (รองนายกเทศมนตรี ผอ.สำนักการศึกษา, ผอ.กองการแพทย์ ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นว่ามี ความพร้อมทั้งจำนวนคน และความรู้ นอกจากนี้ยัง ได้รับความร่วมมือจาก สถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นว่ามี ความพร้อมในด้าน งบประมาณในแผนของ เทศบาลหมวดของคุณภาพ ชีวิต นันทนาการ สิ่งก่อสร้างสาธารณะ นอกจากนี้ยังได้รับเงิน สนับสนุนจากแหล่งอื่นด้วย	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นมี ความพร้อมในการ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ พร้อมทั้งสถานที่ที่จะ ส่งเสริมให้ประชาชนมี กิจกรรมทางกาย
เทศบาลนครพิษณุโลก (รองนายกฯ ผอ.สำนัก การศึกษา, ผอ.สำนัก สาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นว่ามี ความพร้อมทั้งจำนวนคน และความรู้ นอกจากนี้ยัง ได้รับความร่วมมือจาก สถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่ และหน่วยงานต่างประเทศ	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นว่ามี ความพร้อมในด้าน งบประมาณซึ่งกำหนดไว้ใน แผนของเทศบาลนอกจากนี้ ยังมีงบประมาณจากกองทุน หลักประกันสุขภาพฯ และ จากหน่วยงานในประเทศ และต่างประเทศ	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นมี ความพร้อมในการ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ พร้อมทั้งสถานที่ที่จะ ส่งเสริมให้ประชาชนมี กิจกรรมทางกาย

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ทรัพยากรบุคคล	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์
เทศบาลนครนครสวรรค์ (นายกเทศมนตรี ผอ.สำนักงานการศึกษา, ผอ.สำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นถึงความพร้อมของบุคลากรซึ่งทางเทศบาลมีบุคลากรที่มีความรู้และจำนวนผู้ดำเนินงานด้านกีฬาและออกกำลังกายในพื้นที่อยู่หลายท่าน	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมด้านงบประมาณซึ่งมีแหล่งสนับสนุนหลายทางเช่น งบจากเทศบาลบัญญัติฯของเทศบาล จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน กองทุนหลักประกันสุขภาพฯ ฯลฯ	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นถึงเทศบาล มีความพร้อมในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายเนื่องจากได้มีการสนับสนุนอุปกรณ์และสถานที่ให้กับชมรมชุมชนอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว
เทศบาลนครภูเก็ต (รองนายกเทศมนตรี ผอ.สำนักงานการศึกษา, ผอ.กองการแพทย์ ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นทางเทศบาลมีพร้อมในด้านบุคลากรทั้งจำนวนและความรู้ พร้อมทั้งมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความร่วมมือในการส่งเสริมการดำเนินงานอยู่แล้ว	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นเทศบาลมีความพร้อมในด้านงบประมาณได้กำหนดในแผนงานของเทศบาลอยู่แล้วแต่ปรับกิจกรรมให้สอดคล้องกับกิจกรรมทางกายเท่านั้น แหล่งที่มาของงบประมาณเทศบาลให้การสนับสนุนเพียงพอต่อการดำเนินงาน	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นว่าเทศบาลมีความพร้อมในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์สำหรับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพราะได้สนับสนุนการออกกำลังกายให้กับการจัดกิจกรรมให้กับชมรม และชุมชนทุกปีอยู่แล้ว
เทศบาลขนาดกลาง			
เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	นายกเทศมนตรีกับผอ.ทั้ง 2 ท่านให้ความคิดเห็นบุคลากรของเทศบาลมีความพร้อมถึงแม้จะไม่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาก็ขอความร่วมมือกับบุคลากรในพื้นที่ที่มีความรู้ ส่วนผู้ประสานงานคิดเห็นว่ายังไม่มีความพร้อมและมีเจ้าหน้าที่น้อยอยู่ แต่ก็ขอความร่วมมือหน่วยงานอื่น และเครือข่ายในชุมชน	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นถึงเทศบาลมีงบประมาณจำกัด แต่ก็พร้อมที่จะดำเนินงานโดยใช้งบประมาณในหมวดของคุณภาพชีวิตและการสนับสนุนการส่งเสริมกิจกรรมที่เหมาะสมกับวิถีชีวิต	ทั้ง 4 ท่าน ให้ความเห็นมีความพร้อมในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ในการมีกิจกรรมทางกาย มีในโครงการที่ใช้งบประมาณกองทุนหลักประกันสุขภาพฯ
เทศบาลเมืองชัยภูมิ (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นทางเทศบาลมีพร้อมในด้านบุคลากรทั้งจำนวนและความรู้ พร้อมทั้งมีหน่วยงานสถาบันพลศึกษาที่เป็นเครือข่ายให้ความร่วมมือและหน่วยงานอื่นในพื้นที่	ทั้ง 4 ท่านให้ความคิดเห็นเทศบาลมีความพร้อมในด้านงบประมาณได้กำหนดในแผนอยู่แล้วแต่ปรับกิจกรรมเพิ่มเติม มีเพียงพอต่อการดำเนินงาน	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นว่าเทศบาลมีความพร้อมในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์สำหรับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพราะได้สนับสนุนให้กับชมรมทุกปีอยู่แล้ว

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ทรัพยากรบุคคล	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์
เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว (ปลัดเทศบาล ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นถึงความพร้อมของบุคลากรซึ่งทางเทศบาลมีบุคลากรที่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬาแต่จำนวนเจ้าหน้าที่ยังน้อย แต่ขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ภายในสังกัดเทศบาลได้พร้อมทั้งมีเครือข่ายชุมชน เอกชนที่ให้การสนับสนุน	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมของการสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย ซึ่งนายกเทศมนตรีให้การสนับสนุนและหางบประมาณในการส่งเสริมได้หลายแหล่ง	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นถึงเทศบาล มีความพร้อมในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายวัสดุ อุปกรณ์และสถานที่ให้กับชุมชนตามที่แกนนำชุมชนได้เสนอขอของงบประมาณขึ้นมา
เทศบาลเมืองชลบุรี (ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	ยังไม่มีความพร้อมที่ชัดเจนเนื่องจากนายกเทศมนตรีลาออกจึงไม่สามารถดำเนินการตอนนี้ได้	ยังไม่มีความพร้อมเนื่องจากนายกเทศมนตรีลาออกและปัญหาการเมือง	ยังไม่มีความพร้อมที่ชัดเจนเนื่องจากนายกเทศมนตรีลาออกจึงไม่สามารถดำเนินการตอนนี้ได้
เทศบาลเมืองอ่างทอง (รองนายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ)	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นถึงความพร้อมของบุคลากรซึ่งทางเทศบาลมีบุคลากรที่มีความรู้และความสามารถในการขับเคลื่อนสู่พื้นที่ถึงแม้จะมีจำนวนเจ้าหน้าที่น้อยแต่มีเครือข่ายทั้งอสม. ชุมชน รพ.อ่างทอง และเอกชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมของการสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย ซึ่งได้สนับสนุนการออกกำลังกายอยู่แล้ว ทั้งใช้งบประมาณจากเทศบาล กองทุนหลักประกันสุขภาพภาคเอกชนในพื้นที่	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นถึงเทศบาล มีความพร้อมในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายวัสดุ อุปกรณ์และสถานที่ให้กับชุมชน ชุมชนอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว ครอบคลุมทุกกลุ่มวัย
เทศบาลเมืองสตูล (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นทางเทศบาลมีความพร้อมในด้านบุคลากรทั้งจำนวนและความรู้ พร้อมทั้งมีบุคลากรในสถาบันการศึกษาและแกนนำชุมชนให้ความร่วมมือในการดำเนินการ	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นถึงเทศบาลมีความพร้อมในด้านงบประมาณได้กำหนดในแผนงานของเทศบาลอยู่แล้ว นอกจากนี้ นายกเทศมนตรีให้ความสำคัญที่จะนำงบประมาณแหล่งอื่น ๆ มาสนับสนุนการส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ	ทั้ง 4 ท่านให้ความเห็นว่าเทศบาลมีความพร้อมในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์สำหรับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพราะได้สนับสนุนการออกกำลังกายให้กับชุมชน ชุมชนทุกปีอยู่แล้ว

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ทรัพยากรบุคคล	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์
เทศบาลขนาดเล็ก			
เทศบาลตำบลน้ำปึก จังหวัดอำนาจเจริญ (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)	ทั้ง 3 ท่านมีนายกเทศมนตรีกับผอ.ทั้ง 2 ท่านให้ความคิดเห็นบุคลากรของเทศบาลมีความพร้อมถึงแม้จะไม่มีความรู้แต่ได้ขอความร่วมมือจากครูพลศึกษาของโรงเรียนในพื้นที่และผู้นำออกกำลังภายในชุมชนที่เป็นนักกีฬามาก่อน	ทั้ง 3 ท่านให้ความคิดเห็นถึงความพร้อมในด้านงบประมาณที่จะนำมาจากในหมวดนั้นธนาคาร และจากกองทุนหลักประกันสุขภาพฯ มาใช้ในการสนับสนุนกิจกรรมทางกาย	ทั้ง 3 ท่านให้ความเห็นความพร้อมในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ซึ่งทางเทศบาลได้สนับสนุนทั้งในด้านการส่งเสริมอาชีพและออกกำลังกายให้กับชมรม ชุมชน เป็นประจำทุกปี
เทศบาลตำบลแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)	ทั้ง 3 ท่านให้ความเห็นมีความพร้อมในด้านบุคลากรถึงจะมีจำนวนน้อยแต่มีความรู้และศักยภาพในการจัดกิจกรรมต่างๆเนื่องจากมีเครือข่ายในพื้นที่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมออกกำลังกายอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว	ทั้ง 3 ท่านให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับงบประมาณซึ่งทางเทศบาลมีความพร้อมในการจัดหาเงินทั้งมาจากเทศบาลจากภาคเอกชนและกองทุนหลักประกันสุขภาพฯ ในแต่ละปีได้จัดสรรทางด้านนันทนาการและจัดหาสถานที่ อย่างต่อเนื่อง	ทั้ง 3 ท่านให้ความเห็นเหมือนกันในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ซึ่งทางเทศบาลมีความพร้อมในการสนับสนุนอุปกรณ์ออกกำลังกาย ประกอบอาชีพตามที่ชุมชนได้เสนอมาเป็นประจำทุกปี
เทศบาลตำบลท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี (นายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)	ทั้ง 3 ท่านให้ความเห็นถึงความพร้อมของบุคลากรซึ่งทางเทศบาลมีบุคลากรที่ดำเนินงานส่งเสริมออกกำลังกายอยู่แล้ว พร้อมกับมีเครือข่ายชุมชน เอกชนที่ให้การสนับสนุน	ทั้ง 3 ท่านให้ความเห็นการสนับสนุนด้านงบประมาณซึ่งทางเทศบาลมีความพร้อมอยู่แล้วทั้งงบประมาณจากเทศบาล ภาษีของเทศบาล จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ฯลฯ	ทั้ง 3 ท่านให้ความเห็นถึงเทศบาลฯ มีความพร้อมในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางกายทั้งวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ให้กับชุมชนตามที่แกนนำชุมชนได้เสนอขอและจัดสรรให้ทุกปี

ตอนที่ 3 การประเมินผลกระทบงาน

ในการประเมินผลกระทบงานของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการวิเคราะห์กระบวนการในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายประกอบด้วย การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่ การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน และการควบคุมกำกับการทำงาน ซึ่งการประเมินผลการดำเนินงานและการประเมินผลลัพธ์เป็นการประเมินในรอบที่สอง ซึ่งมี 12 แห่ง โดยเทศบาลเมืองชลบุรีต้องคัดออกเนื่องจากไม่มีความพร้อมจากการประเมินผลสภาพแวดล้อมและปัจจัยนำเข้า โดยมีผลการประเมิน ดังนี้

การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและผู้ประสานงานทุกท่านของเทศบาลทั้ง 12 แห่ง ให้ความคิดเห็นว่าการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายได้มีการให้องค์กรประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานโดยแกนนำชุมชน ชมรมออกกำลังกาย กลุ่มส่งเสริมอาชีพ อสม.เป็นกลุ่มที่เทศบาลทั้ง 12 แห่งได้เชิญเข้าร่วมกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ สำหรับแกนนำชุมชน 2 ท่านของเทศบาลทั้ง 12 แห่ง ก็ให้ความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาล นอกจากนี้ยังขอการสนับสนุนจากเทศบาลในการจัดกิจกรรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายในชุมชนด้วย โดยชุมชนเป็นผู้บริหารจัดการเอง (ตามตารางที่ 4.3)

การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลจำนวน 12 แห่งให้ความสำคัญในการคำนึงถึงความต้องการของชุมชนโดยส่วนใหญ่จัดประชุมประชาคมในแต่ละชุมชนเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแล้วนำมาจัดทำแผนงาน/โครงการในแผนเทศบัญญัติฯ โดยบางเทศบาลนายกเทศมนตรีเป็นประธานเอง บางเทศบาลหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้จัดแล้วนำผลไปนำเสนอในที่ประชุมผู้บริหารเทศบาล บางแห่งให้คณะกรรมการชุมชนจัดประชุมประชาคมแล้วให้แกนนำชุมชนนำผลความต้องการไปนำเสนอในที่ประชุมโดยกลุ่มงานของเทศบาลที่รับผิดชอบเป็นผู้จัดการประชุมแล้วนำผลไปรายงานกับผู้บริหารเทศบาล สำหรับแกนนำชุมชน 2 ท่าน ทั้ง 12 แห่งให้ความคิดเห็นว่าเทศบาลมีการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อนำไปจัดทำโครงการสำหรับของบประมาณ ส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดในส่วนกลางแกนนำทั้ง 2 ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ (ตามตารางที่ 4.3)

การควบคุมกำกับกับการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลจำนวน 12 แห่ง ได้มีการควบคุมกำกับกับการดำเนินงานทุกแห่ง โดยส่วนใหญ่จะมอบให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินงานติดตามผลแล้วนำมารายงานให้ผู้บริหารได้รับทราบ มีเทศบาล 3 แห่งได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานติดตามและประเมินผลการดำเนินงานแล้วรายงานให้กับคณะผู้บริหารเทศบาลได้พิจารณา นอกจากนี้มีเทศบาล 3 แห่งที่มีการติดตามการดำเนินงานโดยใช้การประชุมประชาคมในชุมชนโดยนายกเทศมนตรีเป็นประธานการประชุมติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานด้วยตนเอง (ตามตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 การประเมินผลกระบวนการของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการดำเนินงาน
เทศบาลขนาดใหญ่			
เทศบาลนครเชียงราย (ผอ.สำนักการศึกษา, ผอ.กองการแพทย์ผู้ประสานงานฯ แก่นนำชุมชน 2 คน)	-เทศบาลให้ความสำคัญในการให้แก่นำชุมชนและแกนนำชมรม จิตอาสาเข้าประชุมและวางแผนดำเนินงานกับเทศบาล โดยเทศบาลให้การสนับสนุน -แก่นนำชุมชนทั้ง 2 ท่านได้เข้าร่วมประชุมตามที่กองการแพทย์ได้จัดขึ้นเพื่อให้ชุมชนได้วางแผนขอสนับสนุนงบประมาณและดำเนินงานส่งเสริมในแต่ละชุมชน ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ที่ทางเทศบาลเป็นผู้จัดก็จะเข้าร่วมกิจกรรมอยู่เสมอ	-ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายนั้นทางเทศบาลได้มีการนำประเด็นนี้เข้าประชุมประชาคมเพื่อให้ชุมชนได้เสนอความต้องการทั้งในด้านของวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ในแต่ละชุมชนมีความต้องการ -แก่นนำชุมชนทั้ง 2 ท่านได้มีการสอบถามประชาชนในพื้นที่หรือชมรมต่าง ๆ ที่อยู่พื้นที่เพื่อนำเสนอในที่ประชุมที่ทางกองการแพทย์เป็นผู้จัด	การควบคุมกำกับโดยกองแพทย์เป็นผู้จัดการประชุมประมาณ 3 ครั้งต่อปี ทั้งการนำเสนอโครงการ การติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานแล้วนำเสนอในที่ประชุมผู้บริหารส่วนแผนงานโครงการในภาพรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะนำเสนอความก้าวหน้าให้นายกเทศมนตรีรับทราบ
เทศบาลนครพิษณุโลก (ผอ.สำนักการศึกษา, ผอ.สำนักสาธารณสุขและ	-เทศบาลสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนกิจกรรมทางกายลงสู่ชุมชนโดยมีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแล้วให้ชุมชนวางแผน/โครงการที่มีกิจกรรมตามความต้องการของแต่ละชุมชนโดยให้ชุมชนบริหารจัดการเอง เทศบาลเป็นผู้สนับสนุนเรื่องสถานที่ งบประมาณ อื่น ๆ ตามที่เสนอมา -แก่นนำทั้ง 2 ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการในชุมชนที่	-เทศบาลได้มีการจัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและ ความต้องการของชุมชนอย่าง	-สำนักการศึกษาเป็นหน่วยงานติดตามกำกับโครงการต่าง ๆ ที่ลงชุมชนโดยนัดประชุมเดือนละครั้งเพื่อ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการทำงาน
สิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงาน ฯ แกนนำชุมชน 2 คน)	รับผิดชอบโดยขอสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมรณรงค์ ย้อนยุคให้กับผู้สูงอายุในชุมชน และการรื้อของสองแถว	น้อยปีละ 2 ครั้ง การส่งเสริมกิจกรรมทางกายก็มีการนำเข้าไปในการประชุมประชาคมเพื่อให้ชุมชนเลือกกิจกรรมที่ชุมชนต้องการ-แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมการประชุมประชาคมได้เสนอกิจกรรมของชมรมที่ได้ดำเนินการอยู่แล้วส่วนใหญ่เป็นการออกกำลังกายในผู้สูงอายุ ส่วนวัยอื่น ๆ จะไปออกกำลังกายที่สวนสาธารณะและสนามกีฬาที่อยู่ใกล้เคียง	รายงานความก้าวหน้าของโครงการการปรับปรุงสวนสาธารณะสนามกีฬาให้กับที่ประชุมผู้บริหารของเทศบาลได้ทราบ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่ต้องรายการการดำเนินงานให้ผู้บริหารได้รับทราบทุกเดือนคือสำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมรายงานเรื่องชมรมออกกำลังกาย ชมรมสุขภาพ กองสวัสดิการ รายงานเรื่องสถานที่ในชุมชน เป็นต้น

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการทำงาน
เทศบาลนครนครสวรรค์ (ผอ.สำนักการศึกษา, ผอ.สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ แกนนำชุมชน 2 คน)	-เทศบาลมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายโดยได้เชิญแกนนำชุมชน อสม. ชมรมออกกำลังกายเข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็น	-นายกเทศมนตรีให้ความสำคัญในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายโดยต้องคำนึงถึงความต้องการของประชาชนโดยให้ประชาชนเลือกชนิดของกิจกรรม หรือวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมใน	-สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานติดตามกำกับโครงการต่าง ๆ โดยให้แกนนำโครงการต่าง ส่งรายงานรายไตรมาส และนำเสนอนายกเทศมนตรี

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการดำเนินงาน
	ในการจัดรูปแบบกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนให้ชุมชนจัดทำโครงการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในชุมชนโดยให้การสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ โดยชุมชนเป็นผู้บริหารจัดการเอง -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลอย่างสม่ำเสมอ และยังได้ร่วมกันบริหารจัดการชมรม รำวงย้อนยุคในชุมชนเอง	ชุมชนนั้น ผ่านการประชุมประชาคมและการประชุมที่ทางสำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้จัดรับฟังความคิดเห็นของชุมชน ชมรมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อนำเสนอที่ประชุมผู้บริหารฯ -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมประชุมประชาคม และได้้นำความคิดเห็นของชุมชนเพื่อเสนอของบประมาณในการจัดกิจกรรมรำวงย้อนยุคในชุมชน	และคณะผู้บริหารได้พิจารณาและติดตามงานผ่านการประชุม ๓ ครั้ง ต่อปี
เทศบาลนครภูเก็ต (ผอ.สำนักงานการศึกษา, ผอ.กองการแพทย์ผู้ประสานงานฯ แกนนำชุมชน 2 คน)	-เทศบาลได้รับการสนับสนุนทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน และประชาชนในพื้นที่ในการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย เช่นการปั่นจักรยานย้อนถึงอดีตฯ ถนนคนเดิน เป็นต้นมีส่วนร่วมในการนำเสนอรูปแบบจัดกิจกรรมต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรม การบริจาคเงินสำหรับจัดกิจกรรม นอกจากนี้ ชมรมออกกำลังกายต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้ชมรมต่าง ๆ ดำเนินงาน	-ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายทางเทศบาลได้รับโครงการของชุมชนที่ต้องการงบประมาณในการจัดกิจกรรม โดยผู้นำชุมชนต้องจัดประชุมประชาคมในแต่ละชุมชน แล้วนำผลที่ได้นำเสนอผู้บริหารของเทศบาล -แกนนำทั้ง 2 ท่านได้จัดประชุมประชาคม เพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น นำเสนอความต้องการ แล้วประธานนำผลสรุปความต้องการเสนอในที่ประชุมของเทศบาล	-คณะผู้บริหารเทศบาลจะติดตามผลการดำเนินงานในที่ประชุมผู้บริหาร กำหนดไว้เดือนละ 1-2 ครั้ง ส่วนโครงการที่ขอการสนับสนุนจากกองทุนหลักประกันสุขภาพจะมีการติดตามผลทุก 2 เดือน

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการดำเนินงาน
	อย่างต่อเนื่อง และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมทำให้เกิดการมีกิจกรรมทางกายเพิ่มขึ้น -แกนนำทั้ง 2 ท่านมีส่วนร่วมใน		

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการดำเนินงาน
	การดำเนินงานตั้งแต่การประชุมเพื่อกำหนดกิจกรรมงบประมาณ ร่วมทำกิจกรรมและการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ		
เทศบาลขนาดกลาง			
เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู (ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ แกนนำชุมชน 2 คน)	-เทศบาลสนับสนุนให้ชุมชนและชมรมมีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายทั้งกิจกรรมของเทศบาลและของชุมชนโดยมีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้สนับสนุนให้ชุมชนจัดกิจกรรมตามความต้องการของแต่ละชุมชนเองและชุมชนบริหารจัดการเอง เทศบาลเป็นผู้สนับสนุน งบประมาณ สถานที่ -แกนนำทั้ง 2 ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการต่าง ๆ ของเทศบาล และได้ทำโครงการขอสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมบาสโลปซึ่งเป็นที่ยอมรับในชุมชน	-เทศบาลได้มีการจัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของชุมชนอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง โดยนำประเด็นการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเข้าไปพิจารณาในการประชุมประชาคม ชุมชนส่วนใหญ่นิยมเล่นบาสโลป -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมการประชุมประชาคมได้เสนอกิจกรรมของชมรมที่ได้ดำเนินการอยู่แล้วส่วนใหญ่เป็นการเล่นบาสโลปซึ่งนิยมในกลุ่มแม่บ้าน ผู้สูงอายุ และวัยรุ่นบางส่วน นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนการส่งเสริมอาชีพในผู้สูงอายุตามที่ชุมชนเสนอขึ้นมาด้วย	-กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานติดตามกำกับโครงการต่าง ๆ โดยนำเสนอผลการดำเนินงานในที่ประชุมผู้บริหารรับทราบ นอกจากนี้ นายกเทศมนตรีจะเป็นประธานการประชุมประชาคมติดตามงานต่าง ๆ ของชุมชนปีละ 1 ครั้ง เพื่อทราบผลการดำเนินงาน ปัญหาต่าง ๆ
เทศบาลเมืองชัยภูมิ (ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ แกนนำชุมชน 2 คน)	-เทศบาลให้แกนนำชุมชนชมรม กลุ่มอาชีพ และอสม.มีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายโดยมีการประชุมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำโครงการ กิจกรรมของเทศบาล และเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	-เทศบาลได้มีการจัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของชุมชนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อจัดทำโครงการและงบประมาณในเทศบาลฯ ประจำปี นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้ชุมชนมีความ	-กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานติดตามกำกับโครงการต่าง ๆ โดยนำเสนอผลการดำเนินงานในที่ประชุมผู้บริหารรับทราบ โดยข้อมูลผลการดำเนินงานได้จากการ

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการดำเนินงาน
	นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภายในพื้นที่มีส่วนร่วมสนับสนุนในการจัดกิจกรรม	ยั่งยืน จัดทำกองทุนเพื่อให้ชุมชนบริหารจัดการเองและจัดกิจกรรมตามที่ชุมชน	ประชุมซึ่งเชิญแกนนำชุมชน ชมรม อสม. อื่นๆ นำเสนอผลการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการดำเนินงาน
	ต่าง ๆ ที่ทางเทศบาลได้จัดขึ้น -แกนนำทั้ง 2 ท่าน (เป็นอสม.ด้วย) มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาล และได้ทำโครงการส่งเสริมการปั่นจักรยานในชุมชนโดยใช้เงินกองทุนของชุมชนเอง และยังร่วมมือกับเทศบาลเป็นวิทยากรสอนให้กับชุมชนอื่น ๆ	ต้องการ -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมการประชุมประชาคมของชุมชนเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายโดยใช้เงินกองทุนของชุมชน เทศบาลสนับสนุนสถานที่ วิทยากร	ดำเนินงานและจากการส่งรายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาส
เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว (ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ แกนนำชุมชน 2 คน)	-เทศบาลสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ส่งเสริมกิจกรรมทางกายของชุมชนโดยได้เชิญแกนนำชุมชน ผู้เกษียณอายุในพื้นที่ อสม.เข้าร่วมประชุม แสดงความคิดเห็นรูปแบบในการจัดกิจกรรม การบริหารกิจกรรม เข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ยังมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในชุมชนโดยขอสนับสนุนงบประมาณจากเทศบาล -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะกิจกรรมปั่นจักรยานทางไกล และร่วมบริจาคเงินสนับสนุนโรงเรียนผู้สูงอายุ	-ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายทางเทศบาลจะรับฟังความคิดเห็นผ่านการประชุมประชาคมชุมชนละเดือนละครั้งซึ่งมีนายกเทศมนตรีเป็นประธาน เพื่อการจัดโครงการ การจัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ให้ตรงกับความต้องการ -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมประชุมประชาคม และได้เสนอความต้องการของชุมชนทั้งในเรื่องการออกกำลังกาย และการส่งเสริมอาชีพ ซึ่งได้รับการสนับสนุน งบประมาณจากเทศบาล	-มีการแต่งตั้งคณะทำงานจำนวน 6 คณะ เพื่อออกให้ความรู้ การบริการประชาชน และยังติดตามผลการดำเนินงานต่าง ๆ ในชุมชนรายงานให้ผู้บริหารเทศบาลรับทราบ นอกจากนี้ นายกเทศมนตรีได้ติดตามความก้าวหน้าผ่านทางการประชุมประชาคม และประชุมผู้บริหารเทศบาลทุกเดือน
เทศบาลเมืองอ่างทอง (ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ประสานงานฯ ตารางที่ 4.3 (ต่อ))	-เทศบาลให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายของชุมชนโดยได้เชิญแกนนำชุมชน อสม.	-ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายทางเทศบาลจะคำนึงถึงความต้องการของประชาชน โดยให้แกนนำชุมชน อสม. สอบถามข้อมูลประชาชน	-มีการตั้งคณะทำงานส่งเสริมสุขภาพเพื่อติดตามประเมินผลการดำเนินงานและนำมาสรุปผลในที่ประชุม แล้ว
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการดำเนินงาน
แกนนำชุมชน 2 คน)	ชมรมออกกำลังกาย	แล้วนำมาเสนอในที่ประชุมซึ่ง	นำเสนอในที่ประชุม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการดำเนินงาน
	หน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการบริหารกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้เทศบาลยังได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาคเอกชน ประชาชน ทำให้การดำเนินงานมีความคล่องตัวมากขึ้น -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลอย่างสม่ำเสมอ มีความประทับใจการทำงานของเทศบาล สนับสนุนการดำเนินงานของเทศบาลและจัดกิจกรรมในชุมชนให้ตรงกับความต้องการประชาชนให้มากที่สุด	ทางกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้จัด และนำเสนอที่ประชุมผู้บริหาร นอกจากนี้การจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในชุมชนที่เสนอขอ โดยชุมชนมีการประชุมประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของชุมชน ให้มีการสนับสนุนที่ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมประชุมประชาคม และได้เสนอของบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมในชมรมผู้สูงอายุในชุมชน โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณต่อเนื่องมาหลายปี	ผู้บริหารเทศบาลพิจารณาทุกเดือน
เทศบาลเมืองสตูล (ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม แกนนำชุมชน 2 คน)	-ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย เทศบาลโดยกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นแกนในการจัดประชุมเชิญแกนนำชุมชน อสม. ชมรมออกกำลังกายเข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม ต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมในชุมชน -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาล โดยมีทุกชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ทั้ง 2 ท่านยังได้จัดกิจกรรมทางกายในชุมชนโดยของงบประมาณจากเทศบาลสนับสนุนสถานที่ใช้บ้านของตนเอง	-ในการจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ ทางเทศบาลได้มีการสอบถามความต้องการของประชาชนและชุมชน โดยการทำประชาคม แล้วนำมาเข้าสู่แผนเทศบัญญัติ และจัดสรรลงสู่พื้นที่และชุมชน -แกนนำทั้ง 2 ท่านได้เข้าร่วมการประชุมประชาคมเพื่อนำเสนอขอสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมในชุมชน	-มีการคณะกรรมการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน โดยมีการติดตามเป็นรายไตรมาส และมีการปรับแผนให้เข้ากับสถานการณ์และมีความถูกต้อง แล้วนำผลการติดตามเสนอผู้บริหารพิจารณา

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการดำเนินงาน
เทศบาลขนาดเล็ก			
เทศบาลตำบลน้ำปริก จังหวัดอำนาจเจริญ (ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม แกนนำชุมชน 2 คน)	-การดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายในพื้นที่ได้มีประชาชนและหน่วยงานในพื้นที่เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมตั้งแต่ประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็นในการจัดรูปแบบกิจกรรม การจัดทำโครงการ จนถึงติดตามผล เช่นการรณรงค์ให้ประชาชนปั่นจักรยานในวิถีชีวิตโดยประชาชนจัดสภาพหน้าบ้านหลังบ้านนำมอง นโยบายการใช้ถนน จัดสภาพเพื่อให้เหมาะกับการปั่นจักรยานในวิถีชีวิตของชุมชน -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลอย่างสม่ำเสมอ ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเนื่องจากเป็นชุมชนขนาดเล็ก	-นายกเทศมนตรีให้ ความสำคัญในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายโดยต้องคำนึงถึงความต้องการของประชาชนโดยให้ประชาชนเลือกชนิดของกิจกรรมเองตามที่ชอบ โดยนำเสนอในการประชุมประชาคมโดยนายกเทศมนตรีเป็นประธานเพื่อรับฟังความคิดเห็นของชุมชน ชมรม กลุ่มอาชีพต่าง ๆ -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมประชุมประชาคมซึ่งส่วนใหญ่นายกเทศมนตรีจะเป็นประธานเอง ซึ่งมีทั้งแกนนำชมรมกลุ่มอาชีพ และผู้สนใจเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้	-กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานติดตามกำกับโครงการต่าง ๆ โดยให้แกนนำโครงการต่าง ส่งรายงานรายไตรมาส นอกจากนี้นายกเทศมนตรีก็จะติดตามงานผ่านการประชุมประชาคมทุกเดือน
เทศบาลตำบลแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น (ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม แกนนำชุมชน 2 คน)	-เทศบาลสนับสนุนให้ชุมชนและอสม.มีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายโดยมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อีกทั้งยังจัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมกิจกรรมของแต่ละชุมชนเองโดยบริหารจัดการเอง เทศบาลเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณ สถานที่ -แกนนำทั้ง 2 ท่าน มีส่วนร่วมในจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาล ประชาสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังจัดทำโครงการ	-เทศบาลได้มีการจัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของชุมชนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อจัดทำโครงการและงบประมาณในเทศบาลฯ ประจําปี เพื่อสนับสนุนให้มีจัดกิจกรรมตามที่ชุมชนต้องการ -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมการประชุมประชาคมอย่างสม่ำเสมอทุกปี นำความต้องการของประชาชนมาจัดทำโครงการเพื่อเสนอของบประมาณจากเทศบาล	-กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานติดตามกำกับโครงการต่าง ๆ โดยมีการจัดประชุมติดตามงานเชิญแกนนำชุมชน ชมรม กลุ่มอาชีพ อสม. นำเสนอความก้าวหน้าของงาน นอกจากนี้นายกเทศมนตรีก็จะติดตามงานผ่านการประชุมประชาคม 2 ครั้งต่อปี

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่	การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน	การควบคุมกำกับการดำเนินงาน
	ส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชน โดย ขอการสนับสนุน งบประมาณจากเทศบาล		
เทศบาลตำบลท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรี (ผอ.กองการศึกษา, ผอ.กองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม แกนนำชุมชน 2 คน)	-เทศบาลให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และการส่งเสริมกิจกรรมทางกายก็ได้ดำเนินงานโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมเช่นกัน โดยได้เชิญแกนนำชุมชน อสม.หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละกิจกรรมเข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมและการแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลกิจกรรม -แกนนำทั้ง 2 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลอย่างสม่ำเสมอ ได้เสนอขอ งบประมาณในการสร้างลานออกกำลังกายในชุมชนโดยชุมชนมีการดูแลรักษากันเอง	-ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายทางเทศบาลจะรับฟังความคิดเห็นจากประธานชุมชน ชมรมต่าง ๆ และประชาชนจากช่องทางเวปไซด์ เพื่อการจัดโครงการ การจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ให้ตรงกับความต้องการ -แกนนำทั้ง 2 ท่านได้จัดการประชุมเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นนำเสนอความต้องการ แล้วประธานชุมชนนำผลสรุปความต้องการเสนอในที่ประชุมของเทศบาล	-มีการคณะทำงานติดตามประเมินผลการดำเนินงาน นิเทศติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานและชุมชนที่เสนอขอของงบประมาณ รายงานให้ผู้บริหารเทศบาลรับทราบ

ตอนที่ 4 การประเมินผลผลิต

การประเมินผลผลิตของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดการประเมิน 2 ประเด็น ได้แก่ (1) การดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย (2) ความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย สรุปผลการประเมินได้ ดังนี้

4.1 การดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย โดยใช้แนวทางการกระบวนการบริหารนำหลักการบริหารของรศ.ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ จากการประเมินผลพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 12 แห่งผ่านการประเมินตามเกณฑ์การบริหารจัดการดังกล่าวทั้งในส่วนของสิ่งนำเข้า กระบวนการบริหาร และผลลัพธ์ (ตามตารางที่ 4.4) (รายละเอียดในภาคผนวก ข.1)

4.2 ความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย จากการประเมินผลพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 12 มีผู้ให้ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่และการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 70 ซึ่งเทศบาลที่มีผู้ใช้บริการพึงพอใจมากที่สุดคือ เทศบาลนครพิษณุโลก เทศบาลเมืองอ่างทอง (คิดเป็นร้อยละ 100 ทั้ง 2 แห่ง) รองลงมาคือ เทศบาลนครนครสวรรค์ เทศบาลนครเชียงราย (คิดเป็นร้อยละ 90.0 ทั้ง 2 แห่ง) สำหรับเทศบาลที่มีผู้ใช้บริการน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลน้ำปึก จังหวัดอำนาจเจริญ (คิดเป็นร้อยละ 73.3) (ตามตารางที่ 4.5) (รายละเอียดในภาคผนวก ข.2)

ตารางที่ 4.5 การประเมินผลผลิตด้านความพึงพอใจการใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ความพึงพอใจ
เทศบาลขนาดใหญ่	
เทศบาลนครเชียงราย	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 90.0 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอมากที่สุด รองลงมาคือ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของชมรม กับ ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก พึงพอใจน้อยที่สุดคือ ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย (ค่าเฉลี่ย = 4.07 4.00 4.00 และ 3.17 ตามลำดับ)
เทศบาลนครพิษณุโลก	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 100.0 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอมากที่สุด รองลงมาความปลอดภัยของสถานที่ กับ ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก พึงพอใจน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก (ค่าเฉลี่ย = 4.47 4.33 4.33 และ 3.47 ตามลำดับ)
เทศบาลนครนครสวรรค์	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 90.0 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอมากที่สุด รองลงมาความปลอดภัยของสถานที่ พึงพอใจน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก (ค่าเฉลี่ย = 4.23 3.83 และ 3.20 ตามลำดับ)
เทศบาลนครภูเก็ต	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 86.7 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอมากที่สุด รองลงมาคือ การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก พึงพอใจน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก (ค่าเฉลี่ย = 4.53 4.10 และ 2.67 ตามลำดับ)
เทศบาลขนาดกลาง	
เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 80.0 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ มากที่สุด รองลงมาคือ ความปลอดภัยของสถานที่ พึงพอใจน้อยที่สุดคือ มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น (ค่าเฉลี่ย = 4.00 3.93 และ 3.00 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ความพึงพอใจ
เทศบาลเมืองชัยภูมิ	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 86.7 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในการมีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอมากที่สุด รองลงมาคือ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม พึงพอใจน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก (ค่าเฉลี่ย = 4.33 4.10 และ 3.27 ตามลำดับ)
เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 83.3 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอมากที่สุด รองลงมาคือ ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ พึงพอใจน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก (ค่าเฉลี่ย = 4.27 4.10 และ 2.90 ตามลำดับ)
เทศบาลเมืองอ่างทอง	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 100.0 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอมากที่สุด รองลงมาความปลอดภัยของสถานที่ กับความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก พึงพอใจน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก (ค่าเฉลี่ย = 4.47 4.33 4.33 และ 3.47 ตามลำดับ)
เทศบาลเมืองสตูล	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 96.7 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอมากที่สุด รองลงมาคือ ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย พึงพอใจน้อยที่สุดคือ ความปลอดภัยของสถานที่ การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ (ค่าเฉลี่ย = 4.47 4.20 3.77 3.77 และ 3.77 ตามลำดับ)
เทศบาลขนาดเล็ก	
เทศบาลตำบลน้ำปึก จังหวัดอำนาจเจริญ	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 73.3 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในความปลอดภัยของสถานที่มากที่สุด รองลงมาคือการจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก พึงพอใจน้อยที่สุดคือ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย = 4.53 4.37 และ 2.87 ตามลำดับ)
เทศบาลตำบลแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 83.3 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในความปลอดภัยของสถานที่มากที่สุด รองลงมาคือความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ พึงพอใจน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก (ค่าเฉลี่ย = 4.33 4.20 และ 3.00 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ความพึงพอใจ
เทศบาลตำบลท่าสาย จังหวัดเพชรบุรี	ความพึงพอใจในภาพรวม ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจร้อยละ 83.3 แยกเป็นรายข้อพบว่า พึงพอใจในสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ มากที่สุด รองลงมาคือ ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การ ออกกำลังกาย พึงพอใจน้อยที่สุดคือ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย = 4.23 3.63 และ 3.10 ตามลำดับ)

ตอนที่ 5 ปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการประชุมถอดบทเรียนการดำเนินงานของการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยมีการจัดประชุมกลุ่มย่อยแบ่งเป็นเทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล ณ The chill resort จังหวัดนครนายก ระหว่างวันที่ 13 - 15 กันยายน 2560 โดยให้เชิญเจ้าหน้าที่ที่ประสานงานการส่งเสริมกิจกรรมทางกายกับผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 12 แห่งได้ระดมความคิดเห็นจนได้ปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกาย ดังนี้

ปัจจัยส่งเสริมการดำเนินงาน

เทศบาลนคร

1. สร้างนโยบายสาธารณะ

- ผู้บริหารเทศบาลกำหนดนโยบายการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อขับเคลื่อนลง

สู่ชุมชน

- นโยบายระดับชาติ ระดับจังหวัด ผลักดันให้หน่วยงานในพื้นที่ดำเนินงาน

ส่งเสริมกิจกรรมทางกายลงสู่ชุมชน ประชาชน

2. งบประมาณที่เพียงพอและต่อเนื่องในการสนับสนุนกิจกรรม การจัดสถานที่ และ

วัสดุอุปกรณ์

3. ความพร้อมและความเข้มแข็งของชุมชน จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่าง

ต่อเนื่องและยั่งยืน

4. กระแสความนิยมของสังคมในการดูแลสุขภาพ มีผลต่อการยอมรับการมีกิจกรรม

ทางกายของประชาชน

เทศบาลเมือง

1. นโยบายผู้บริหารที่ให้ความสำคัญในการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกาย

2. ความเข้มแข็งของชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และการจัดตั้งชมรมออก

กำลังภายในชุมชน เพื่อให้ประชาชนบริหารจัดการและพึ่งตนเอง ทำให้เกิดกิจกรรมที่ยั่งยืน

3. ภาครัฐหรือข่ายสนับสนุนทั้งทางวิชาการ งบประมาณ และเข้าร่วมกิจกรรม
4. กลยุทธ์ในการดำเนินงานโดยใช้หลักการของ PIRAB ทำให้การดำเนินงานมีกรอบที่ชัดเจน
5. งบประมาณสนับสนุนการส่งเสริมกิจกรรมทางกายมีความเพียงพอ และต่อเนื่อง
6. ความเข้มแข็งของทีมงานเทศบาลมีความสำคัญในการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับชุมชน

เทศบาลตำบล

1. นโยบายผู้บริหารให้ความสำคัญในการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกาย และการเป็นแบบอย่างที่ดี
2. งบประมาณสนับสนุนการส่งเสริมกิจกรรมทางกายมีความเพียงพอ และต่อเนื่อง
3. ความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนทำให้เกิดความเนื่องในการดำเนินงานกิจกรรมทางกายในชุมชน
4. การร่วมกลุ่มของประชาชนในการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกาย เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนและกิจกรรมตรงกับความต้องการ
5. สถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย ทำให้ประชาชนมีกิจกรรมทางกายเพิ่มขึ้น

อุปสรรคการดำเนินงาน

เทศบาลนคร

1. การดำเนินงานยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ทำให้ประชาชนไม่ได้รับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายอย่างครอบคลุม
2. ผู้นำชุมชนหรือแกนนำในชุมชนไม่เข้มแข็ง ทำให้ไม่สามารถขับเคลื่อนกิจกรรมลงสู่ชุมชนได้ หรือทำได้อย่างไม่ต่อเนื่อง
3. สถานที่ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ ทำให้ขาดแรงจูงใจในการมีกิจกรรมทางกายของประชาชน
4. ความเชื่อทางศาสนา มีผลต่อการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

เทศบาลเมือง

1. งบประมาณสนับสนุนมีไม่เพียงพอและต่อเนื่อง การสร้างและปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก
2. บุคลากรไม่เพียงพอในการปฏิบัติงานส่งเสริมกิจกรรมทางกาย
3. ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ให้ความสำคัญต่อการออกกำลังกาย

4. ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญหรือสนับสนุนการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย เน้นให้ความสำคัญกับงานที่เป็นที่ต้องการของประชาชน
5. นโยบายไม่ได้คิดจากประชาชน จึงไม่เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานในพื้นที่
6. ประชาชนขาดความรู้เรื่องการมีกิจกรรมทางกายเนื่องจากเป็นเรื่องใหม่สำหรับประชาชนในพื้นที่
7. ขาดสถานที่ทำกิจกรรมทางกายในชุมชน ทำให้ประชาชนใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมอื่น ๆ

เทศบาลตำบล

1. ได้เครื่องออกกำลังกายจากส่วนกลาง แต่ไม่มีงบประมาณบำรุง หรือไม่ทราบวิธีการใช้วิธีการรักษา คนในพื้นที่ไม่ช่วยกันดูแลรักษาเครื่องออกกำลังกายและอุปกรณ์อื่น ๆ
2. ในชุมชนมีการสร้างที่จอดรถจักรยาน มีจุดพักนักปั่น แต่ไม่ได้ทำเส้นทางปั่นจักรยาน มีการสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ให้ใช้เส้นทางร่วมกัน
3. ด้วยบริบทของทั้งสองพื้นที่ คือท่าเกษตร การมีกิจกรรมทางกายในระดับหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมกิจกรรมทางกายจึงต้องควบคู่ไปกับการสอนยืดเหยียด เพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต
4. ขาดข้อมูลวิชาการ องค์ความรู้ การประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย
5. บุคลากรมีน้อย เนื่องจากโครงสร้างของเทศบาลตำบลมีจำนวนเจ้าหน้าที่จำกัด
6. งบประมาณที่เทศบาลได้รับมีจำกัด ทำให้การสนับสนุนงบประมาณด้านการส่งเสริมกิจกรรมทางกายมีข้อจำกัดเช่นกัน

ตอนที่ 6 การอภิปรายผล

การวิเคราะห์ผลการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรูปแบบการประเมิน CIPP Model ประกอบด้วย การประเมินสภาพแวดล้อม การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการ และการประเมินผลผลิต ผลการศึกษาพบว่า

การประเมินสภาพแวดล้อม

ในการประเมินผลสภาพแวดล้อมด้านความเข้าใจในความหมายและประโยชน์ของกิจกรรมทางกายเทศบาลส่วนใหญ่ที่ผู้บริหารและผู้ประสานงานทุกท่านมีความเข้าใจเนื่องจากกองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพได้ประสานงานมาประมาณ 3 ปี ในการลงพื้นที่เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับเทศบาล โดยเทศบาลจะจัดประชุมผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกองกิจกรรมทางกายจึงทำให้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางกายได้ดี สำหรับเทศบาลใหม่ที่เข้าร่วมโครงการและมีความเข้าใจดีเนื่องจากผู้บริหารสนับสนุนให้ดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายในพื้นที่จึงมีการประชุมโดยผู้ประสานงานที่เข้าร่วมประชุมปฏิบัติการที่กองกิจกรรมทางกายเป็นผู้จัดให้ความรู้เป็นผู้นำเสนอข้อมูลสำหรับเทศบาลทั้ง 4 แห่งผู้บริหารจากกอง/สำนักการศึกษาทั้ง 4 แห่งยังไม่มีความเข้าใจดีเนื่องจากไม่ได้เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานและยังไม่มีคำแนะนำในที่ประชุมผู้บริหารของเทศบาล จะเป็นการ

มอบอำนาจไปที่รองนายกเทศมนตรีและหน่วยงานหลักที่ได้มอบหมาย สำหรับเทศบาลเมืองชลบุรีเป็นช่วงที่นายกเทศมนตรีลาออก ผู้บริหารที่รักษาการยังไม่ตัดสินใจในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในขณะนี้ ในด้าน**ความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่** เทศบาลทั้ง 12 แห่งมีความพร้อมในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายเนื่องจากผู้บริหารให้การสนับสนุน มีการดำเนินงานส่งเสริมด้านนันทนาการ การส่งเสริมการออกกำลังกาย กีฬา การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นประจำต่อเนื่องทุกปี จึงทำให้มีเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการอยู่แล้วทั้งจากในสังกัดเทศบาล และเครือข่ายในพื้นที่ จึงทำให้เกิดความพร้อมในด้านนี้ สำหรับเทศบาลเมืองชลบุรียังไม่มีความพร้อมต้องรอการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีคนใหม่ตัดสินใจ ในด้าน**การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่** เทศบาลทั้ง 13 แห่งได้มีการนำเสนอข้อมูลพื้นฐานทั่วไปในเขตเทศบาลและวิถีชีวิตของประชาชนในการประกอบอาชีพ ประเพณี วัฒนธรรม สถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย ทาง Power point และเอกสาร ซึ่งได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้การวิเคราะห์รูปแบบการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของพื้นที่นั้น ๆ เพื่อให้ทางเทศบาลได้ปรับกิจกรรมให้เอื้อประโยชน์กับประชาชนตามวิถีชีวิตซึ่งสอดคล้องกับรัตนะ บัวสนธ์ (2561) ที่ได้อธิบายถึงรูปแบบการประเมิน CIPP Model ในการประเมินบริบทหรือสภาพแวดล้อม ซึ่งมีเทคนิควิธีการที่ใช้ในการประเมินบริบทควรใช้วิธีการเก็บรวบรวมสารสนเทศอย่างหลากหลายครอบคลุมสมาชิกที่เป็นประชากรเป้าหมายรวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น

การประเมินปัจจัยนำเข้า ในการประเมินความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรบุคคลงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ เทศบาลทั้ง 12 แห่ง มีความสามารถในการจัดสรรปัจจัยนำเข้าโดยมีแนวทางการจัดสรรแตกต่างกันตามระดับของเทศบาล ยกเว้นเทศบาลเมืองชลบุรีที่ยังไม่มีความพร้อมจึงได้พิจารณายกเลิกการพิจารณาเป็นองค์กรที่ดีซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินผลของวรเดช จันทรศร และไพโรจน์ ภัทรนรากุล (2541) ที่ได้ระบุว่าถ้าเราประเมินผลแล้วโครงการนั้นสำเร็จตามที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ก็ควรดำเนินการต่อไป แต่ถ้าประเมินผลแล้วโครงการนั้นมีปัญหาหรือมีผลกระทบเชิงลบมากกว่าเราก็ควรยกเลิกไป โดยพบว่าเทศบาลขนาดใหญ่จะมีความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายได้มากกว่าเทศบาลขนาดกลางและขนาดเล็กตามลำดับ ในการจัดสรรทรัพยากรบุคคลเทศบาลขนาดใหญ่มีโครงสร้างของหน่วยงานและอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในเทศบาลมากกว่าเทศบาลขนาดกลาง ขนาดเล็กที่สอดคล้องกับภารกิจที่ต้องดำเนินงานกับจำนวนประชากรที่มากกว่าตามระดับเมือง ยังสามารถจ้างนักวิทยาศาสตร์การกีฬามาปฏิบัติงานได้เนื่องจากมีสนามกีฬาขนาดใหญ่ และโรงเรียนในสังกัดที่ต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาแนะนำความรู้ ทักษะการออกกำลังกายแก่ประชาชนในพื้นที่ ส่วนเทศบาลเมืองขนาดกลางก็มีการจ้างเหมือนกันในกรณีมีสนามกีฬาขนาดใหญ่ที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งทั้ง 12 แห่งจะมีผู้ประสานงานอย่างน้อย 1 คน แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานจำนวนมากน้อยขึ้นอยู่กับขนาดของเทศบาลและกิจกรรมที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงาน บุคลากรในพื้นที่ที่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษาอยู่ จึงทำให้มีโอกาสในการประสานงานกับหน่วยงานและบุคลากรดังกล่าวมาร่วมกันทำงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายในพื้นที่ได้ง่ายกว่าเทศบาลในขนาดกลางและขนาดเล็ก ในกรณีของ

เทศบาลขนาดกลางที่เป็นศูนย์กลางของจังหวัดก็จะมีหน่วยงานด้านการกีฬา หรือสถาบันระดับอุดมศึกษา อยู่ก็สามารถประสานงานหาผู้มีความรู้ทักษะได้ง่าย สำหรับเทศบาลขนาดกลางอื่น ๆ และขนาดเล็กจะไม่มี หน่วยงานดังกล่าว แต่ใช้การประสานกับครูพลศึกษาในโรงเรียน หรือผู้ที่มีทักษะการกีฬาในพื้นที่มาช่วย ดำเนินงาน สำหรับการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่และแกนนำเทศบาลขนาดใหญ่และขนาดกลางที่มี สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะเชิญวิทยากรมาอบรมให้ สำหรับเทศบาลขนาดกลางอื่น ๆ และขนาดเล็กจะสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่และแกนนำได้เข้าร่วมการอบรมที่หน่วยงานอื่น ๆ ที่อยู่ในจังหวัดหรือ หน่วยงานส่วนกลาง จัดการอบรม ด้านการ**จัดสรรงบประมาณ** เทศบาลขนาดใหญ่ได้รับการจัดสรร งบประมาณมากกว่าหน่วยงานขนาดกลางและขนาดเล็กตามลำดับ เนื่องจากจำนวนประชากร จำนวน สถานประกอบการต่าง ๆ ที่มีมากน้อยตามลำดับ การจัดสรรสำหรับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายจึงมีมาก ตามลำดับไปด้วย การส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลทั้ง 12 แห่งครอบคลุมทุกกลุ่มวัย และ ครอบคลุมทั้งกิจกรรมการด้านกีฬา นันทนาการ การเดินทาง อาชีพ ทำให้การจัดสรรงบประมาณด้านนี้ยังมีจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาสถานที่ ถนน ทางเดิน สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการใช้ ชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ดังนั้นเทศบาลขนาดใหญ่ที่มีจำนวนประชากรมาก สถานที่สำหรับการ มีกิจกรรมทางกายมีขนาดใหญ่และหลายแห่ง การปรับปรุงถนน ทางเดิน การทำผังเมืองจึงต้องใช้ งบประมาณมากกว่าเทศบาลขนาดกลางและขนาดเล็กตามลำดับ นอกจากนี้เทศบาลขนาดใหญ่และขนาด กลางบางแห่งมีความสามารถในการหางบประมาณจากหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนมาลงทุน สร้างสถานที่ที่ต้องใช้งบประมาณลงทุนสูง เช่น สวนสาธารณะ สนามกีฬาขนาดใหญ่ เป็นต้น ด้าน**วัสดุ อุปกรณ์** เทศบาลขนาดใหญ่ได้รับการจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์สำหรับส่งเสริมกิจกรรมทางกายมากกว่า หน่วยงานขนาดกลางและขนาดเล็กตามลำดับ ขึ้นอยู่กับ จำนวนสถานที่ จำนวนชุมชน ชุมชน กลุ่มอาชีพ เทศบาลขนาดใหญ่จะมีจำนวนมากกว่าขนาดกลางและขนาดเล็ก แต่มีเทศบาลขนาดกลางบางแห่งที่มีการ จัดสรรจำนวนมากเช่นกันเนื่องจากความสนใจในการออกกำลังกายของประชาชนมีมากทำให้เกิดชมรม จำนวนมากและความต้องการต้องการวัสดุ อุปกรณ์ก็มากเช่นกัน การจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ยังต้องคำนึงถึงวิถี ชีวิตของประชาชนเนื่องจากประชาชนในเขตเมืองใหญ่จะมีการใช้พลังงานน้อยกว่าประชาชนในเมืองขนาด เล็ก เมืองขนาดเล็กประชาชนส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตร เมืองขนาดกลางจะทำเกษตรและงานออฟฟิศ ปรมาณครึ่ง ส่วนเมืองขนาดใหญ่ประชาชนส่วนใหญ่จะทำงานออฟฟิศและงานบริการ การจัดวัสดุ อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมทางกายที่เพิ่มความแข็งแรงของระบบไหลเวียนเลือดและหัวใจ ซึ่งต้องมีสถานที่ที่ กว้างขวางและอุปกรณ์การออกกำลังกายที่หลากหลาย สำหรับประชาชนที่ทำเกษตรในเมืองขนาดเล็กส่วน ใหญ่ใช้พลังงานเพียงพอดังนั้นการมีกิจกรรมทางกายจึงเป็นแบบผ่อนคลาย สนุกสนาน ซึ่งใช้สถานที่และ อุปกรณ์ไม่มาก หรือแค่คลายกล้ามเนื้อและพักผ่อนจึงทำให้จำนวนผู้ที่ต้องออกกำลังกายมีจำนวนมาก วัสดุ อุปกรณ์ก็น้อยลงตามด้วย สอดคล้องกับรัตนะ บัวสนธ์ (2561) ที่ได้อธิบายถึงรูปแบบการประเมิน CIPP Model ในการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อช่วยผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจเลือก กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้บรรลุ เป้าหมายตอบสนองความต้องการจำเป็นให้แก่ผู้รับประโยชน์ ก่อให้เกิดแผนงานที่ปฏิบัติได้จริงและใช้ งบประมาณได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ชมรมออกกำลังกายบางชมรมที่มีศักยภาพในการบริหารจัดการ

กันเองได้ทำให้การสนับสนุนลดน้อยลงหรือในชุมชนที่เข้มแข็งที่สามารถหารายได้เองได้ เช่นเทศบาลนครพิษณุโลก เทศบาลเมืองชัยภูมิ เทศบาลเมืองอ่างทอง จะจัดกิจกรรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายโดยใช้งบประมาณของชุมชนทำให้ลดภาระการพึ่งพาจากเทศบาลเกิดความยั่งยืนในการจัดกิจกรรมนั้น

การประเมินกระบวนการ ประกอบด้วยการมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่ การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน และการควบคุมกำกับกับการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า **ด้านการมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่** เทศบาลทั้ง 12 แห่งมีกระบวนการในการสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ประชาชน เนื่องจากผู้บริหารเจ้าหน้าที่ของเทศบาลให้ความสำคัญในการลงพื้นที่เพื่อสำรวจปัญหาร่วมกับประชาชน สนับสนุนแกนนำชุมชน แกนนำของชมรมต่าง ๆ และสนับสนุนงบประมาณหรือกิจกรรมตามที่หน่วยงานในพื้นที่ขอรับการสนับสนุน จึงทำให้เกิดการสร้างเครือข่ายสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานในทุกภาคส่วนของพื้นที่ ทำให้การดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายได้รับความร่วมมือจากแกนนำชุมชน อสม. แกนนำชมรมกิจกรรมทางกาย ชมรมผู้สูงอายุ ทำให้เกิดความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรมและการบำรุงรักษาสถานที่ที่เอื้อต่อกิจกรรมทางกาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชูศักดิ์ เทียงตรง (2518) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นที่ต่อทำให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไขปัญหของท้องถิ่นของตน ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการกระจายอำนาจ ขณะที่แต่ละท้องถิ่นมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน ประชาชนจึงเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นของตนเองมากที่สุด

ด้านการคำนึงถึงความต้องการของชุมชน เทศบาลทั้ง 12 แห่งมีการส่งเสริมกิจกรรมทางกายโดยการคำนึงถึงความต้องการของชุมชนเนื่องจากมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการจัดประชุมประชาคมเพื่อนำความต้องการของประชาชนในพื้นที่มาจัดทำแผนเทศบัญญัติงบประมาณประจำปี ซึ่งจำนวนครั้งในการจัดประชุมขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารเทศบาล นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้แกนนำชุมชนได้นำเสนอความต้องการและปัญหาของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งกลุ่ม ชมรมต่าง ๆ ผ่านทางหน่วยงานที่รับผิดชอบของเทศบาลเพื่อนำเสนอที่ประชุมผู้บริหารพิจารณา หรือแกนนำชุมชนนำเสนอในที่ประชุมใหญ่ของเทศบาลซึ่งขึ้นอยู่กับรูปแบบของเทศบาลในแต่ละแห่ง

ด้านการควบคุมกำกับกับการดำเนินงาน เทศบาลทั้ง 12 แห่งมีระบบการควบคุมกำกับกับการดำเนินงานแผนงาน/โครงการอยู่แล้ว ซึ่งประเด็นของการส่งเสริมกิจกรรมทางกายก็เป็นประเด็นหนึ่งที่ต้องนำเข้าสู่ระบบการประเมินในแต่ละเทศบาล ส่วนใหญ่ผู้บริหารจะมอบให้หน่วยงานหลักในการดำเนินงานเช่น กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หรือกองการศึกษาเป็นผู้ติดตามงานในชุมชน ชมรม หรือกลุ่มต่าง ๆ แล้วนำมารายงานให้ผู้บริหารได้พิจารณา

การประเมินผลผลิต ประกอบด้วย 2 ประเด็นคือ (1) การดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ (2) ความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย จากผลการศึกษาพบว่า **ด้านการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ** เทศบาลทั้ง 12 แห่งผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดทั้ง 12 แห่ง เนื่องจากเทศบาลทั้ง 12 แห่งมีความพร้อมและสมัคร

ใจเข้าร่วมโครงการของกองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ รวมทั้งผู้บริหารของเทศบาลให้การสนับสนุนและมีนโยบายในด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต นันทนาการ การออกกำลังกาย การกีฬาอย่างต่อเนื่องจึงทำให้มีความพร้อมในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในพื้นที่สอดคล้องกับ ปริญญา สร้อยทองและสมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2555) ได้ทำการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลที่ดีในประเทศไทย ซึ่งมีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนำรูปแบบไปปฏิบัติควรเป็นผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องของเทศบาล สำหรับการประเมินด้านความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย โดยตั้งเกณฑ์ผู้มารับบริการต้องมีความพึงพอใจร้อยละ 70 พบว่าเทศบาลทั้ง 12 แห่ง มีผู้รับบริการที่มีความพึงพอใจมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทั้ง 12 แห่ง คงเนื่องจากเทศบาลส่วนใหญ่มีความพร้อมในด้านสถานที่ที่มีขนาดใหญ่และมีกิจกรรมให้เล่นได้หลายกิจกรรมโดยเฉพาะเทศบาลขนาดใหญ่จะมีทั้งสนามกีฬา สวนสาธารณะขนาดใหญ่ เทศบาลขนาดกลางในกลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนใหญ่ก็มีสถานที่ที่ขนาดใหญ่เช่นกัน นอกจากนี้เทศบาลยังให้การสนับสนุนชมรม หรือกลุ่มต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องซึ่งบางชมรมมีอายุมากกว่า 50 ปี การจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องทำให้ผู้รับบริการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ และส่วนใหญ่ก็เข้าร่วมกิจกรรมกับเทศบาลเป็นประจำอย่างต่อเนื่องจนเกิดความพึงพอใจเช่นกัน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาการประเมินผลการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 13 แห่ง ตลอดจนศึกษาปัจจัยเสริมและอุปสรรคในการดำเนินงานการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยคัดเลือกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้เข้าร่วมโครงการ และสมัครใจในการนำร่องพัฒนาการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่ดีจำนวนศูนย์อนามัยละ 1 แห่ง (ยกเว้นเขตกรุงเทพมหานคร) จำนวน 12 แห่ง (สมัครใจ จำนวน 13 แห่ง โดยมี 1 ศูนย์อนามัยที่มีอปท.สมัครใจ 2 แห่ง)) มีผู้ให้ข้อมูล 646 คน

การรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสัมภาษณ์ การนำเสนอ ข้อมูลเอกสาร ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สภาพแวดล้อม และปัจจัยนำเข้าในช่วงการลงพื้นที่ครั้งแรก และรวบรวมข้อมูลการประเมินกระบวนการ และการประเมินผลผลิตจาก เอกสาร รายงาน ผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบสัมภาษณ์ การสังเกต รูปภาพ ในการลงพื้นที่ครั้งที่สอง

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้วิเคราะห์ข้อมูลตามการจัดหมวดหมู่และ สารของ ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ สำหรับการประเมินความพึงพอใจของการใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมี กิจกรรมทางกายและชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของประชาชนใช้สถิติโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

1.ผลการศึกษาในการประเมินการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีผลการศึกษาตามองค์ประกอบของ CIPP Model ดังนี้

การประเมินผลสภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการประเมิน ด้านความเข้าใจในความหมายและประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย ผู้บริหารและผู้ประสานงานทุกท่านมีความเข้าใจในความหมายและประโยชน์ของกิจกรรมทางกายจำนวน 9 แห่ง มีเทศบาล 4 แห่งที่ผู้บริหารบางท่านยังไม่มี ความเข้าใจ ซึ่งคณะผู้ศึกษาได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้บริหารจนเข้าใจและยินดีที่จะร่วมมือดำเนินงานกับกองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ ยกเว้นเทศบาลเมืองชลบุรีที่ยังไม่มีพร้อม ความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ เทศบาลจำนวน 12 แห่ง ให้ความร่วมมือใน

การดำเนินงานกับกองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพและมีความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายในพื้นที่ ยกเว้นเทศบาลเมืองชลบุรี การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลจำนวน 13 แห่ง ได้นำเสนอข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลทั้งเป็น power point และเอกสารที่แจกในที่ประชุม

การประเมินปัจจัยนำเข้า ผลการประเมินพบว่า **ทรัพยากรบุคคล** ผู้บริหารและผู้ประสานงานทุกท่านให้ความเห็นว่าเทศบาลมีความพร้อมในด้านทรัพยากรบุคคลในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายจำนวน 11 แห่ง มีเทศบาล 1 แห่งมีบุคลากรน้อยแต่ก็จะขอความร่วมมือหน่วยงานอื่น และเครือข่ายในชุมชนในการช่วยดำเนินงาน สำหรับที่เทศบาลเมืองชลบุรียังไม่พร้อม **งบประมาณ** เทศบาลจำนวน 12 แห่ง ให้ความเห็นว่ามีความพร้อมในการจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย สำหรับเทศบาลเมืองชลบุรียังไม่มีความพร้อม **วัสดุอุปกรณ์** เทศบาลจำนวน 12 แห่ง มีความพร้อมในการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายของประชาชนในพื้นที่ สำหรับเทศบาลเมืองชลบุรียังไม่มีความพร้อม เนื่องจากนายกเทศมนตรีได้ลาออก จึงได้พิจารณาตัดเทศบาลเมืองชลบุรีออกจากกลุ่มเป้าหมาย

การประเมินผลกระทบงาน ผลการประเมินพบว่า **การมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่** ผู้บริหารและผู้ประสานงานทุกท่านของเทศบาลทั้ง 12 แห่ง ได้มีการให้องค์กรประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานโดยเชิญแกนนำชุมชน ชมรมออกกำลังกาย กลุ่มส่งเสริมอาชีพ อสม.เข้าร่วมกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ สำหรับแกนนำชุมชน 2 ท่านของเทศบาลทั้ง 12 แห่ง มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาล นอกจากนี้ยังขอการสนับสนุนจากเทศบาลในการจัดกิจกรรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายในชุมชนด้วย โดยชุมชนเป็นผู้บริหารจัดการ **การคำนึงถึงความต้องการของชุมชน** ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลจำนวน 12 แห่ง ให้ความสำคัญถึงความต้องการของชุมชนโดยจัดประชุมประชาคมในแต่ละชุมชนเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแล้วนำมาจัดทำแผนงาน/โครงการในแผนเทศบัญญัติฯ สำหรับแกนนำชุมชน 2 ท่าน ทั้ง 12 แห่งได้มีการเข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจัดทำโครงการสำหรับของงบประมาณจากเทศบาล **การควบคุมกำกับการทำงาน** ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลจำนวน 12 แห่ง ได้มีการควบคุมกำกับการทำงานทุกแห่ง โดยส่วนใหญ่จะมอบให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินงานติดตามผลแล้วนำมารายงานให้ผู้บริหารได้รับทราบ มีเทศบาล 3 แห่งได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานติดตามและประเมินผลการดำเนินงานแล้วรายงานให้กับคณะผู้บริหารเทศบาล

การประเมินผลผลิต ผลการประเมินพบว่า **การดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 12 แห่งผ่านการประเมินตามเกณฑ์การบริหารจัดการดังกล่าวทั้งในส่วนของการนำเข้า กระบวนการบริหาร และผลลัพธ์ **ความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 12 มีผู้ให้ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 70

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมและอุปสรรคการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่ได้ประชุมถอดบทเรียน ดังนี้

ปัจจัยส่งเสริมการดำเนินงาน

1. สร้างนโยบายสาธารณะ
 - ผู้บริหารเทศบาลกำหนดนโยบายการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อขับเคลื่อนลงสู่ชุมชน
 - นโยบายระดับชาติ ระดับจังหวัด ผลักดันให้หน่วยงานในพื้นที่ดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายลงสู่ชุมชน ประชาชน
2. งบประมาณที่เพียงพอและต่อเนื่องในการสนับสนุนกิจกรรม การจัดสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์
3. ความพร้อมและความเข้มแข็งของชุมชน จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
4. กระแสความนิยมของสังคมในการดูแลสุขภาพ มีผลต่อการยอมรับการมีกิจกรรมทางกายของประชาชน
5. ภาศึเครือข่ายสนับสนุนทั้งทางวิชาการ งบประมาณ และเข้าร่วมกิจกรรม
6. กลยุทธ์ในการดำเนินงานโดยใช้หลักการของ PIRAB ทำให้การดำเนินงานมีกรอบที่ชัดเจน
7. ความเข้มแข็งของทีมงานเทศบาลมีความสำคัญในการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก รวมถึงการสร้างเชื่อมั่นกับชุมชน
8. การร่วมกลุ่มของประชาชนในการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกาย เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนและกิจกรรมตรงกับความต้องการ
9. สถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย ทำให้ประชาชนมีกิจกรรมทางกายเพิ่มขึ้น

อุปสรรคการดำเนินงาน

1. การดำเนินงานยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ทำให้ประชาชนไม่ได้รับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายอย่างครอบคลุม
2. ผู้นำชุมชนหรือแกนนำในชุมชนไม่เข้มแข็ง ทำให้ไม่สามารถขับเคลื่อนกิจกรรมลงสู่ชุมชนได้ หรือทำได้อย่างไม่ต่อเนื่อง
3. สถานที่ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ ทำให้ขาดแรงจูงใจในการมีกิจกรรมทางกายของประชาชน
4. ความเชื่อทางศาสนา มีผลต่อการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย
5. งบประมาณสนับสนุนมีไม่เพียงพอและต่อเนื่อง การสร้างและปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก
6. บุคลากรไม่เพียงพอในการปฏิบัติงานส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

7. ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ให้ความสำคัญต่อการออกกำลังกาย
8. ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญหรือสนับสนุนการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย เน้นให้ความสำคัญกับงานที่เป็นที่ต้องการของประชาชน
9. นโยบายไม่ได้คิดจากประชาชน จึงไม่เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานในพื้นที่
10. ประชาชนขาดความรู้เรื่องการมีกิจกรรมทางกายเนื่องจากเป็นเรื่องใหม่สำหรับประชาชนในพื้นที่
11. ได้เครื่องออกกำลังกายจากส่วนกลาง แต่ไม่มีงบประมาณบำรุง หรือไม่ทราบวิธีการใช้วิธีการรักษา คนในพื้นที่ไม่ช่วยกันดูแลรักษาเครื่องออกกำลังกายและอุปกรณ์อื่น ๆ
12. ในชุมชนมีการสร้างที่จอดรถจักรยาน มีจุดพักนักปั่น แต่ไม่ได้ทำเส้นทางปั่นจักรยาน มีการสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ให้ใช้เส้นทางร่วมกัน
13. ด้วยบริบทของทั้งสองพื้นที่ คือท่าเกษตร การมีกิจกรรมทางกายในระดับหนัก ดังนั้นการส่งเสริมกิจกรรมทางกายจึงต้องควบคู่ไปกับการสอนยืดเหยียด เพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต
14. ขาดข้อมูลวิชาการ องค์ความรู้ การประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย

ข้อเสนอแนะ

1. การประเมินผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมควรมีการประเมินอย่างน้อย 2 ครั้ง ครั้งแรกเป็นช่วงเริ่มต้นการดำเนินงานซึ่งแนวทางการประเมินควรเป็นการให้ข้อเสนอแนะหรือการปรึกษาหารือในการหาแนวทางที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่เพื่อให้เกิดความสำเร็จในเป้าหมายหรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และครั้งที่สองประเมินในช่วงปลายของโครงการ
2. ในการตรวจประเมินองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งควรศึกษาข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบส่วนท้องถิ่นและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีบริบท ทรัพยากร วัฒนธรรมที่แตกต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ ขององค์ประกอบส่วนท้องถิ่นจะมีอยู่ในเว็บไซต์อยู่แล้ว เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ร่วมกับกิจกรรมที่จะนำไปสนับสนุนเกิดข้อเสนอแนะที่เหมาะสมกับสภาพของแต่ละพื้นที่โดยไม่เป็นการเพิ่มภาระของหน่วยงาน ตรงความต้องการให้มากที่สุด
3. ควรมีการพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในกรมอนามัยทั้งในงานกิจกรรมทางกายหรืองานส่งเสริมสุขภาพด้านอื่น ๆ ให้มีความสามารถในการวิเคราะห์สภาพของชุมชนในแต่ละพื้นที่ เพื่อนำมาวางแผนในการส่งเสริมสุขภาพให้มีความเหมาะสมและตรงกับความต้องการของประชาชนแต่ละพื้นที่ และควรมีรูปแบบการประเมินผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่เช่นกัน
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย เช่น กรมอนามัย กรมควบคุมโรค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ กระทรวงสาธารณสุข กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสำนักงานคณะกรรมการ

สุขภาพ เป็นต้น ควรให้ความสำคัญต่อการสร้างเครือข่ายการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากมีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่จัดบริการสาธารณะด้านการออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีศักยภาพในการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายให้กับชุมชน ทั้งด้านโครงสร้างองค์กร การจัดหางบประมาณในการสร้าง ปรับปรุง และดูแลรักษาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย และจัดทำแผนงาน/โครงการ ที่มีขั้นตอนการประชุมประชาคม เพื่อนำความต้องการของประชาชนมาจัดทำโครงการ จึงทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย เช่น สำนักงานวิจัยระบบสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาโยบายระหว่างประเทศ กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ กรมอนามัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ เป็นต้น ควรสนับสนุนการศึกษาวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ในด้านกระบวนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย เพื่อยกระดับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในชุมชนให้มากขึ้น รวมถึงพัฒนากระบวนการและศักยภาพการทำงานระหว่างหน่วยงานการส่งเสริมกิจกรรมทางกายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายถึงประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงความสามารถในการวิเคราะห์สภาพของชุมชนในแต่ละพื้นที่ เพื่อนำมาวางแผน การจัดกิจกรรม ให้คำแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสร้างนวัตกรรมที่มีความเหมาะสมกับวิถีชีวิตและตรงกับความต้องการของประชาชนแต่ละพื้นที่

6. กรมอนามัยโดยกองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพจัดทำข้อมูลกิจกรรมทางกายในภาพรวมของประเทศเพื่อใช้ในการตัดสินใจวางแผน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสานงานกิจกรรมทางกายให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังรวมถึงข้อมูลในด้านของเครือข่ายที่ดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น รวมถึงมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชน ได้ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับการมีกิจกรรมทางกายทั้งในระดับบุคคลในแต่ละกลุ่มวัย ชุมชน และประเทศ โดยมีช่องทางในการสะท้อนกลับของปัญหา ความสงสัย หรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ต้องตอบให้กับประชาชนหรือหน่วยงานที่สนใจ

7. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญและสนับสนุนการส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับชุมชนเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน แกนนำชมรมกิจกรรมทางกาย กลุ่มส่งเสริมอาชีพ ให้มีความเข้มแข็ง และดูแลชุมชนของตนเองได้ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในชุมชนเอง เกิดการดำเนินงานที่ยั่งยืนและยังลดภาระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

8. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาผลลัพธ์ของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านอื่น ๆ ที่เป็นในเชิงสุขภาพหรือทางด้านสังคม เช่น ลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล คุณภาพชีวิต สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การเจ็บป่วยลดลง ความสุขจากการร่วมกลุ่มทำกิจกรรม เป็นต้น

9. ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดกลุ่มตัวอย่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระดับเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล แต่ยังคงต้องการบริหารส่วนตำบลซึ่งมีจำนวนมาก และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานคร และพัทยา) นอกจากนี้จากนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริม SMART CITY การศึกษารูปแบบการส่งเสริมกิจกรรมทางภายใน SMART CITY จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจทั้งในการออกแบบสถานที่ กิจกรรม และการสร้างนวัตกรรม

บรรณานุกรม

กระทรวงสาธารณสุข และมหาวิทยาลัยมหิดล. (มปป.). แผนยุทธศาสตร์สุขภาพดีวิถีชีวิตไทย พ.ศ. 2554 – 2563, นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.(2547). รายงานการประมวลผลข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการออกกำลังกายกับการลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลของประชาชนคนไทยในปี พ.ศ. 2546 วันที่ 30 กันยายน 2547 (เอกสารอัดสำเนา).

กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2561) คู่มือแนวทางการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. นนทบุรี: กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ กรมอนามัย.

กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ (2560). ข้อเสนอแนะการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย การลดพฤติกรรมเนือยนิ่ง และการนอนหลับ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เอ็นซี คอนเซ็ปต์ จำกัด.

กองออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ, (2556). รายงานการดำเนินโครงการส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. นนทบุรี: กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ กรมอนามัย.

กิตติศักดิ์ แพรพพรรัตน์. (2553). พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี. การค้นคว้าอิสระ วิศวกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

เกรียงไกร สันติวิริยกาญจน์. (2559). รูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดการศึกษาในจังหวัดหนองคาย. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีที่ 8 ฉบับพิเศษ หน้า 482 - 494.

โกวิทย์ พวงงาม. (2546). การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.

_____. (2554). รายงานการประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศเพื่อรับรางวัลพระปกเกล้าประจำปี 2554. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า.

- ขวัญชัย จันเพชร. (2557). การประเมินโครงการการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น (School Based Management for Local Development : SBMLD) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาลเมืองกำแพงเพชร. รายงานการประเมิน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาลเมืองกำแพงเพชร.
- คณะกรรมการพัฒนาร่างแผนแม่บทการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย (พ.ศ. 2561 - 2573). (2561). แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมกิจกรรมทางกาย (พ.ศ. 2561 - 2573). นนทบุรี: กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ กรมอนามัย.
- จอมขวัญ โยธาสุมทรและคณะ. (2560). การประเมินผลโครงการสนับสนุนการเข้าถึงบริการอนามัยโรงเรียนโดยความร่วมมือของท้องถิ่น. รายงานการประเมินโครงการ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) และ โครงการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายด้านสุขภาพ (HITAP).
- จำลอง โพธิ์บุญ. (2547). การบริหารโครงการสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชุติมา สัจจานันท์ และ บุญศรี พรหมมาพันธุ์. (2553). ติดตามประเมินผลโครงการอบรมและประกวดห้องสมุดมีชีวิต ครั้งที่ 2. รายงานการวิจัย สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ และ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชูศักดิ์ เทียงตรง. (2518). การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพินเนศพริ้นท์ติ้งเซ็นเตอร์จำกัด.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีทางการศึกษา ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ณรงค์ ศรีชัยบุญสูง. (2557). ตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชน. ดุษฎีนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- ณัฐธยาน์ จิตรม้นการ. (2556). การประเมินผลโครงการเติมฝันปันน้ำใจกับ BAM. ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ดรินธร ตรีณุมิตร. (2556). การประเมินผลโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาคของรองนายกรัฐมนตรี.” ภาคนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2538). หลักการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2543). องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธัญญา รุดธ. (2556). การศึกษาการประเมินผลโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรคโดยใช้ตัวแบบซีป (CIPP Model) : กรณีศึกษาเครือข่ายบริการสุขภาพ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธีระพงศ์ ธีรปัญญา (จันทนา). (2556). ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2545). รายงานผลการดำเนินงานโครงการนาร่องระดับชาติเรื่อง กระบวนการปฏิรูปเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้: การประเมินการประกัน. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. กรุงเทพมหานคร: วิ.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.
- นิตา ชูโต. (2536). การประเมินโครงการ. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสารการพิมพ์.
- ประทาน คงฤทธิศึกษากร. (2526). ทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น. ในเอกสารการศึกษา สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์. (หน้า 8-9) กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประเวศ สิงห์ภูกัน. (2542). ปัญหาหลักเกณฑ์ทางกฎหมายในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปริญญา สร้อยทองและสมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2555). การศึกษาแบบการบริหารจัดการเทศบาลที่ดีในประเทศไทย. รายงานการวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปิ่นนัท นอขุนทด. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สำนักวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ประยงค์ จันทเต็ง. (2540). ความคิดเห็นของปลัดการบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดราชบุรี. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พิสนุ พงศรี. (2553). เทคนิควิธีการประเมินโครงการ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: ด้านสุทธาการพิมพ์.

เยาวรัตน์ ปรปักษ์ขามและคณะ. (2549). การสำรวจสภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกาย ครั้งที่ 3 พ.ศ.2546 – 2547. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.

วรเดช จันทรศร และไพโรจน์ ภัทรนรากุล. (2541). การประเมินผลในระบบเปิด. กรุงเทพมหานคร: สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์ นิต้า)

วรรณภา ทองแดง. (2551). การประเมินผลโครงการอยู่ดีมีสุขในปิงบประมาณ 2550:ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จกับพื้นที่ที่ไม่ประสบความสำเร็จอำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วิศาล คันธารัตนกุล. (2546). การออกกำลังกายในวัยทำงาน. นนทบุรี : กองออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กรมอนามัย.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2546). การบริหารและการจัดการเทศบาลในยุคปฏิรูปการเมือง. กรุงเทพมหานคร : พี. เจ. เพลท โปรเซสเซอร์.

_____. (2548). การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร:โตมอน อินบิสสิเนต เวิร์ล.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (มปป.). โครงการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การพัฒนาและขยายอ้อยพันธุ์ดี. รายงานผลการดำเนินงานฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย.

สมคิด พรหมจ้อย. (2542). เทคนิคการประเมินโครงการ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สมคิด บางโม. (2546). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : จูนพัลลิกซิง.

สมชาย ลีทองอิน. (2545). ขยับกายสบายชีวี. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกิจการองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สมพงษ์ เกษมสิน. (2518). การบริหารบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

สมพิศ สุขแสน. (2545). เทคนิคการวางแผนและการประเมินผล: เอกสารประกอบการบรรยาย, อยุธยา: สถาบันราชภัฏอยุธยา.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544). วิธีวิทยาการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพิตร สมาชิกโต. (2525). เดินอย่างไรถึงจะสุขภาพดี. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการแห่งประเทศไทย. 5 (ธันวาคม 2525) : หน้า 175.

สุรพล กาญจนจิตรรา. (2527). การติดตามและการประเมินผลโครงการ.เอกสารประกอบการบรรยายในการสัมมนาเพิ่มพูนประสิทธิภาพนักวิชาการด้านการตรวจสอบและประเมินผล ศพธ. เขตต่าง ๆ ระหว่างวันที่ 21-25 พฤศจิกายน 2527.สหกรณ์ออมทรัพย์วิทยาลัยการปกครอง กรมการปกครอง.

สุวิมล ตีรกันันท์. (2550). การประเมินโครงการ: แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรา ปุราคม และคณะ. (2556). คู่มือการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับผู้สูงอายุไทย. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.

เอนก เหลาโชติ. (2547). การบริหารจัดการธุรกิจชุมชน : กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมตุ๊กตาราชบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Bly, J., R. Jones ; & J. Richardson. (1987). Impact of Worksite Health Promotion on HealthCare Cost Utilization: Evaluation of Johnson & Johnson Live for Life Program Journal of the American Medical Association 256: 3235-40.

Lindsay, G., Macmillan, A. and Woodward.(2011). A. Moving urban trips from cars to bicycles: impact on health and emissions. Australian and New Zealand Journal of Public Health, 35: 54-60.

Robbins, S. P. (1973). The Administration Process: Integrating Theory and Practice. Englewood Cliff, New Jersey: Pretice – Hall,

Rossi, P.H. & Freeman H.E. (1982). Evaluation: A systematica approach. Beverly Hill, California: Sage.

Royal Thai Government Gazette.(1999). Determining Plans and Process of Decentralization to Local Government Organization Act B.E. 2542 (1999) [Internet]. Bangkok; 1999 p. 48–66.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

รัตน์ะ บัวสนธิ์. (2561). รูปแบบการประเมิน CIPP และ CIPIEST มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและถูกต้องในการใช้. เข้าถึงได้จาก <http://www.rattanabb.com/html/CIPP.pdf>

สถาบันการจัดการระบบสุขภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2561). กิจกรรมทางกายกิจกรรมที่ดีเพื่อสุขภาพที่ดี. เข้าถึงได้จาก <https://pathailand.com/paper/8>.

Center for Chronic Disease Prevention (CDC). (2013). Comprehensive School Physical Activity Program. Retrieved from <https://www.cdc.gov/healthyschools/physicalactivity/cspap.htm>.

Department of Local Administration.(2018) National Local Authorities Record. Retrieved from <https://www.dla.go.th/work/abt/>.

Department Of Provincial Administration.(2018). Population and Housing Statistics – Population Age Classification. Record. Retrieved from https://www.dopa.go.th/main/web_index.

World Health Organization. (2010). Global Recommendations on physical activity for heath. Retrieved from http://www.who.int/dietphysicalactivity/factsheet_recommendations/en/.

World Health Organization. (2013). Global action plan for the prevention and control of NCD 2013-2020. Retrieved from http://www.who.int/nmh/events/ncd_action_plan/en/.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก เครื่องมือในการศึกษา

1. แบบสัมภาษณ์ประเมิน สภาพแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า (สัมภาษณ์ ผู้บริหาร(นายกเทศมนตรี) หรือผู้แทน ผู้อำนวยการกอง/สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการกองการศึกษา และผู้ประสานงานส่งเสริมกิจกรรมทางกาย
2. แบบสัมภาษณ์ประเมิน กระบวนการ (สัมภาษณ์ ผู้อำนวยการกอง/สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการกองการศึกษา ผู้ประสานงานส่งเสริมกิจกรรมทางกาย และแกนนำชุมชน
3. แบบบันทึกข้อมูลประเมินผลผลิต (การดำเนินงานตามรูปแบบการบริการจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ)
4. แบบสอบถามประเมินผลผลิต (ความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย)

1. แบบสัมภาษณ์ประเมิน สภาพแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า

แบบการสัมภาษณ์

วัตถุประสงค์

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ คือ เพื่อประเมินด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า

วิธีการดำเนินการ

1. ผู้สัมภาษณ์ได้แก่ ผู้ศึกษาและเจ้าหน้าที่กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ
2. ผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(นายกเทศมนตรีหรือผู้แทน) แห่งละ 1 คน
 - 2.2 ผู้อำนวยการกอง/สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม แห่งละ 1 คน
 - 2.3 ผู้อำนวยการกอง/สำนักการศึกษา แห่งละ 1 คน
 - 2.4 ผู้ประสานงานส่งเสริมกิจกรรมทางกาย แห่งละ 1 คน
3. ดำเนินการสัมภาษณ์ การจดบันทึกการสัมภาษณ์ และการใช้แถบบันทึกเสียง
4. ลำดับคำถาม มี ดังนี้

บันทึกผู้สัมภาษณ์

1. วันที่ เดือน.....พ.ศ. เวลา
2. สถานที่

ผู้ให้สัมภาษณ์

ด้านสภาพแวดล้อม

1.ท่านมีความเข้าใจในความหมายและประโยชน์ของกิจกรรมทางกายอย่างไร

- ความหมายกิจกรรมทางกาย.....

.....

- ประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย.....

.....

2.ท่านคิดว่าเทศบาลมีความพร้อมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายหรือไม่

☐ พร้อม

☐ ไม่พร้อม

เหตุผล

.....

3.เทศบาลได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่เพื่อใช้ในการกำหนดรูปแบบกิจกรรมการส่งเสริมกิจกรรม

☐ มี

☐ ไม่มี

ข้อมูลจาก.....

.....

ด้านปัจจัยนำเข้า

1.ท่านคิดว่าเทศบาลมีความพร้อมในด้านทรัพยากรบุคคลที่ดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายในพื้นที่หรือไม่

☐ พร้อม

☐ ไม่พร้อม

เหตุผล.....

.....

2. ท่านคิดว่าเทศบาลมีความพร้อมในการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายในพื้นที่หรือไม่

☐ พร้อม

☐ ไม่พร้อม

เหตุผล

.....

3. ท่านคิดว่าเทศบาลมีความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายในพื้นที่หรือไม่

☐ พร้อม

☐ ไม่พร้อม

เหตุผล

.....

2. แบบสัมภาษณ์ประเมิน กระบวนการ

แบบการสัมภาษณ์

วัตถุประสงค์

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ คือ เพื่อประเมินด้านกระบวนการ

วิธีการดำเนินการ

1. ผู้สัมภาษณ์ได้แก่ ผู้ศึกษาและเจ้าหน้าที่กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ
2. ผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ผู้อำนวยการกอง/สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม แห่งละ 1 คน
 - 2.2 ผู้อำนวยการกอง/สำนักการศึกษา แห่งละ 1 คน
 - 2.3 ผู้ประสานงานส่งเสริมกิจกรรมทางกาย แห่งละ 1 คน
 - 2.4 แกนนำชุมชน แห่งละ 2 คน
3. ดำเนินการสัมภาษณ์ การจดบันทึกการสัมภาษณ์ และการใช้แถบบันทึกเสียง
4. ลำดับคำถาม มี ดังนี้

บันทึกผู้สัมภาษณ์

1. วันที่ เดือน.....พ.ศ. เวลา
2. สถานที่

ผู้ให้สัมภาษณ์

ด้านกระบวนการ

1.เทศบาลมีการสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรและประชาชนในพื้นที่หรือไม่

☐ มี

☐ ไม่มี

อย่างไร.....

.....

.....

.....

ข้อมูลจาก.....

.....

.....

2.ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางกายให้กับประชาชนเทศบาลได้คำนึงถึงความต้องการของชุมชนในพื้นที่หรือไม่

☐ มี

☐ ไม่มี

ทำอย่างไร.....

.....

ข้อมูลจาก.....

.....

3.เทศบาลได้มีการควบคุมกำกับการดำเนินงานการส่งเสริมกิจกรรมทางกายหรือไม่

☐ มี

☐ ไม่มี

ทำอย่างไร.....

.....

ข้อมูลจาก.....

.....

3. แบบบันทึกข้อมูลประเมินผลผลิต (การดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ)

แบบบันทึกข้อมูล

ประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ชื่อหน่วยงาน.....

ที่อยู่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สิ่งนำเข้า

องค์ประกอบ	ข้อมูลการบริหาร	มี	ไม่มี	หมายเหตุ
1.บุคลากร	1.1 มีบุคลากรรับผิดชอบในการประสานงานส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพประจำอย่างน้อย 1 คน			
	1.2 มีบุคลากรที่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือพลศึกษา หรือมีประสบการณ์การทำงานด้านการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ			
	1.3 มีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในด้านการส่งเสริมกิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่อง (เป็นประจำทุกปี)			
2.งบประมาณ	2.1 มีการจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายทุกกลุ่มวัย และสถานที่ที่เอื้อต่อกิจกรรมทางกาย			
	2.2 มีการสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่องทุกปี			

องค์ประกอบ	ข้อมูลการบริหาร	มี	ไม่มี	หมายเหตุ
3.วัสดุสิ่งของ	3.1 มีการสนับสนุนตรงกับความต้องการของประชาชน			
	3.2 ชุมชนมีระบบการตรวจสอบดูแลรักษา เครื่องมือ/อุปกรณ์ สถานที่ โดยมีการบันทึกข้อมูลและมีเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาของแต่ละชุมชน			

กระบวนการบริหาร

องค์ประกอบ	ข้อมูลการบริหาร	มี	ไม่มี	หมายเหตุ
1.วางแผน	1.1 มีการวางแผนหรือจัดทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในแผนเทศบัญญัติงบประมาณประจำปี			
	1.2 มีการวางแผนหรือจัดทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในแผนสามปีหรือแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาล			
2.การจัดองค์กร	2.1 มีการมอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบการส่งเสริมกิจกรรมทางกายทั้งหน่วยงานหลักและสนับสนุน			
	2.2 มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานรับผิดชอบการส่งเสริมกิจกรรมทางกายอย่างชัดเจน			
3.การนำองค์กร	3.1 ผู้นำเป็นต้นแบบในการมีกิจกรรมทางกาย			
	3.2 มีระบบการขับเคลื่อนการส่งเสริมกิจกรรมทางกายลงสู่ชุมชน			

องค์ประกอบ	ข้อมูลการบริหาร	มี	ไม่มี	หมายเหตุ
	3.3 มีการประชาสัมพันธ์การส่งเสริมกิจกรรมทางกายสู่ชุมชน			
4.การควบคุม	4.1 มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมกิจกรรมทางกายอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง			
	4.2 มีการทบทวนการดำเนินงานโครงการส่งเสริมกิจกรรมทางกายที่ได้ดำเนินงานที่ผ่านมา			

ผลลัพธ์

องค์ประกอบ	ข้อมูลการบริหาร	มี	ไม่มี	หมายเหตุ
1.มีการจัดกิจกรรมครอบคลุมทุกกลุ่มวัย	1.1 มีความคลุมทุกกลุ่มวัย (ปฐมวัยจนถึงวัยสูงอายุ)			
	1.2 มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยเป็นเวลา 3 ปี			
2.สถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	2.1 มีสถานที่ หรือพื้นที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายของประชาชนทุกกลุ่มวัย			
	2.2 สถานที่มีความสะดวกในการเดินทางและปลอดภัย			

4. แบบสอบถามประเมินผลผลิต (ความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย)

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้รับบริการ
สถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย และเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

วัตถุประสงค์ เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการเข้าใช้สถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย (สวนสาธารณะ ลานกีฬา สนามกีฬา) และการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ☐ หรือเติมข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน)

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. อาชีพ ☐ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ☐ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ☐ รับจ้างทั่วไป
☐ นักเรียน/นักศึกษา ☐ พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ☐ เกษตรกรรม
☐ อื่น ๆ
4. การมาใช้บริการต่อสัปดาห์

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อสถานที่และการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย
(ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด)

ความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	พอใจมาก	ค่อนข้างพอใจ	เฉย ๆ	ไม่ค่อยพอใจ	ไม่พอใจ
1. มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ					
2. ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย					
3. การเดินทางมาสถานที่มีความสะดวก					
4. มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น					
5. ความปลอดภัยของสถานที่					
6 รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง					
7. การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก					
8. ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ					
9. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม					
10. ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ.....

ภาคผนวก ข ข้อมูลการประเมินผลผลิต

1. ผลสรุปการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

1. ผลสรุปการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ ผ.1 การบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย ในด้านสิ่งนำเข้า (Input) และการจัดการ (Process)

อปท.	สิ่งนำเข้า (Input)			การจัดการ (Process)			
	ทรัพยากรมนุษย์	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์	การวางแผน	การจัดองค์การ	การสั่งการ	การควบคุม
เมืองขนาดใหญ่							
1. เทศบาลนคร เชียงราย	-มีบุคลากรจากกองการแพทย์ -มีครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดเทศบาลทั้ง 8 แห่ง -นักวิทยาศาสตร์การกีฬาใน โรงเรียน 2 แห่ง -สนับสนุนให้บุคลากรได้มีการ พัฒนาต่อเนื่อง	-เทศบาล 46 ล้าน บาทและกองทุน หลักประกันสุขภาพ 5 ล้านบาท -กลุ่มสตรีและเด็ก ปฐมวัย 5 โครงการ วัย เรียนวัยรุ่น 14 โครงการ วัยทำงาน 4 โครงการ วัยสูงอายุ 5 โครงการ กลุ่มพิเศษ 2 โครงการ ด้าน สถานที่ 28 โครงการ วัฒนธรรม ท้องเที่ยว 9 โครงการ	-สนับสนุนอุปกรณ์ และสถานที่จำนวน 13 แห่ง - เครื่องออกกำลังกาย กลางแจ้ง - ชุมชนรับผิดชอบ ดูแลมีการบันทึก ข้อมูลอุปกรณ์ต่างๆ และมีผู้รับผิดชอบ ในการดูแลรักษา อุปกรณ์ต่างๆ	-มีนโยบายส่งเสริม กิจกรรมในแผน ยุทธศาสตร์ -โครงการในแผนเทศ บัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี -แผนพัฒนา 3 ปี	-กองแพทย์เป็นหลัก -กองช่าง -สำนักการศึกษา -ชมรม/เครือข่าย	-ผู้นำเป็นต้นแบบเข้าร่วม กิจกรรมปั่นจักรยาน -สั่งการผ่านประชุมคณะ บริหาร หนังสือราชการ ประสานงานเครือข่าย -ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียง ตามสาย วารสาร แผ่น ป้าย กิจกรรม	-ประชุมติดตามผล 3 ครั้งต่อปี - มีการทบทวน และ จัดทำแผนแก้ไข ถอดบทเรียนใน ชุมชน -ประเมินผลโครงการ จากงบกองทุน หลักประกันสุขภาพ ทุกปีงบประมาณ

อปท.	สิ่งนำนำเข้า (Input)			การจัดการ (Process)			
	ทรัพยากรมนุษย์	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์	การวางแผน	การจัดองค์การ	การสั่งการ	การควบคุม
2 . เทศบาลนครพิษณุโลก	-บุคลากรจากสำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักงานการศึกษา กองสวัสดิการสังคม -นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ปฏิบัติงานที่ศูนย์สุขภาพ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก -ครูพลศึกษาโรงเรียนในสังกัด -พัฒนาศักยภาพ แกนนำชุมชน แกนนำชมรมออกกำลังกาย	-เทศบาล 31 ล้านบาท -กองทุนหลักประกันสุขภาพ -กลุ่มสตรีและเด็ก -ปฐมวัย 2 โครงการ วัยเรียนวัยรุ่น 9 โครงการ วัยทำงาน 7 โครงการ วัยผู้สูงอายุ 4 โครงการ กลุ่มพิเศษ 1 โครงการ ด้านสถานที่ 9 โครงการ วัฒนธรรม ท้องเที่ยว 5 โครงการ	-สนับสนุนสถานที่และอุปกรณ์ให้กับชมรมและชุมชน เป็นประจำทุกปี -พัฒนาสถานที่เอื้อต่อกิจกรรมทางกาย	-มีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมในแผนยุทธศาสตร์ -โครงการในแผนเทศบาล -บัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี -แผนพัฒนา 3 ปี	-สำนักงานการศึกษาเป็นหลัก -สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม -สำนักการช่าง -กองสวัสดิการและสังคม	- นายกเทศมนตรีและผู้บริหารเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง -สั่งการผ่านประชุมคณะบริหาร หนังสือราชการ มอบหน่วยงานปฏิบัติลงชุมชน ประชุมประชาคม -ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย วารสาร แผ่นป้าย รถประชาสัมพันธ์ จัดอบรม/กิจกรรม	-ประชุมติดตามผลเดือนละ 1 ครั้ง -ประเมินผลโครงการจากงบกองทุนหลักประกันสุขภาพ ทุกปีงบประมาณ
3 . เทศบาลนครสวรรค	-บุคลากรที่จากสำนักงานการศึกษา สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักงานการช่าง -ครูพลศึกษาจากโรงเรียนเทศบาล -บุคลากรได้มีการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง	-เทศบาล 291 ล้านบาท -งบส่งเสริมกีฬา 55 ล้านบาท -กองทุนหลักประกันสุขภาพ -กลุ่มสตรีและเด็ก -ปฐมวัย 4 โครงการ วัยเรียนวัยรุ่น 15 โครงการ วัยทำงาน 8	-สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การออกกำลังกายและการประกอบอาชีพ -พัฒนา สถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-มีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมในแผนยุทธศาสตร์ -โครงการในแผนเทศบาล -บัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี -แผนพัฒนา 3 ปี	-สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก -สำนักการศึกษา -สำนักการช่าง -กองสวัสดิการและสังคม	-ผู้นำเป็นต้นแบบป็นจรรยาบรรณและการเดินอย่างต่อเนื่อง -สั่งการผ่านประชุมคณะบริหาร ประสานงาน เครือข่าย -ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย วารสาร แผ่นป้าย กิจกรรม	-ประชุมติดตามผล 3 ครั้ง ต่อปี -ถอดบทเรียน -ประเมินผลโครงการจากงบกองทุนหลักประกันสุขภาพ ทุกปีงบประมาณ

อปท.	สิ่งนำนำเข้า (Input)			การจัดการ (Process)			
	ทรัพยากรมนุษย์	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์	การวางแผน	การจัดองค์การ	การสั่งการ	การควบคุม
		โครงการ วิทยาลัยสูงอายุ 3 โครงการ กลุ่มพิเศษ 1 โครงการ ด้าน สถานที่ 21 โครงการ วัฒนธรรม ท่องเที่ยว 8 โครงการ					
4. เทศบาลนครภูเก็ต	-บุคลากรจากสำนักงานการศึกษา กองสวัสดิการสังคม กอง การแพทย์ และสำนักงานช่าง -หน่วยงานอื่น เช่น การกีฬา แห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยภูเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ภูเก็ต	-เทศบาล 25 ล้านบาท -จากกรมส่งเสริมการ ปกครองส่วนท้องถิ่น -กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา -กองทุนหลักประกัน สุขภาพ -กลุ่มสตรีและเด็ก ปฐมวัย 2 โครงการ วัยเรียนวัยรุ่น 4 โครงการ วัยทำงาน 3 โครงการ วิทยาลัยสูงอายุ 2 โครงการ ด้าน สถานที่ 12 โครงการ วัฒนธรรม ท่องเที่ยว 3 โครงการ	-จัดสรรวัสดุใช้ใน การออกกำลังกาย และใช้ส่งเสริม อาชีพในชุมชน -สนับสนุนลานกีฬา และอุปกรณ์แก่ หน่วยงานอื่นและ ชุมชน	-มีนโยบายส่งเสริม กิจกรรมในแผน ยุทธศาสตร์ -โครงการในแผนเทศ บัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี -แผนพัฒนา 3 ปี	-สำนักงานการศึกษาเป็น หลัก -กองแพทย์ -สำนักงานช่าง -กองสวัสดิการและ สังคม -เครือข่ายชมรมฯ	-ผู้นำเป็นต้นแบบ นำปิ่น จักรยาน แอโรบิก -สั่งการผ่านประชุมคณะ บริหาร ให้หน่วยงาน ประสานงานเครือข่าย -ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียง ตามสาย วารสาร รถ ประชาสัมพันธ์ แผ่นป้าย จัดกิจกรรม	-ประชุมติดตามผล เดือนละ 2 ครั้ง -สำหรับงบกองทุน หลักประกันสุขภาพ ติดตามทุก 2 เดือน

อปท.	สิ่งนำนำเข้า (Input)			การจัดการ (Process)			
	ทรัพยากรมนุษย์	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์	การวางแผน	การจัดองค์การ	การสั่งการ	การควบคุม
เมืองขนาดกลาง							
1.เทศบาลเมืองชัยภูมิ	- บุคลากรจบวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 2 คนรับผิดชอบ - กองการศึกษา กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองสวัสดิการสังคม กองวิชาการและแผนงาน - ครูพลศึกษาโรงเรียนสังกัดเทศบาล 4 แห่ง - พัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	- เทศบาล 4 ล้านบาท (ยังไม่รวมการบำรุงสถานที่) - กองทุนหลักประกันสุขภาพ - กลุ่มสตรีและเด็ก - ปฐมวัย 5 โครงการ - วัยเรียนวัยรุ่น 10 โครงการ - วัยทำงาน 6 โครงการ - วัยผู้สูงอายุ 4 โครงการ - กลุ่มพิเศษ 1 โครงการ - ด้านสถานที่ 14 โครงการ - วัฒนธรรม ท้องเที่ยว 9 โครงการ	- สนับสนุนสถานที่ 8 ชุมชน - สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ 9 ชุมชน (ชุมชนดูแลรักษา) - พัฒนาสวนสาธารณะ 3 แห่ง - สนามฟุตบอล - โรงยิม	- มีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมในแผนยุทธศาสตร์ - โครงการในแผนเทศบาล - บัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี - แผนพัฒนา 3 ปี	- กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก - กองการศึกษา - กองช่าง - กองสวัสดิการและสังคม	- ผู้นำเป็นต้นแบบ - ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย วารสาร รถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ - แผ่นป้าย ผ่านประธานชุมชน อสม. และแกนนำสุขภาพของชุมชน	- ประชุมติดตามผล ทุกเดือน - ประเมินผลโครงการจากงบกองทุนหลักประกันสุขภาพ - ทุกปีงบประมาณ
2.เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู	- บุคลากรจากกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองการศึกษา กองสวัสดิการสังคม และกองช่าง - หน่วยงานอื่นที่ให้ความร่วมมือ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี โรงเรียน และจาก	- ร้อยละ 40 จากงบประมาณกองทุนหลักประกันสุขภาพ-กลุ่มสตรีและเด็ก - ปฐมวัย 2 โครงการ - วัยเรียนวัยรุ่น 7	- สนับสนุนสถานที่ให้กับชมรม ชุมชน และหน่วยงาน - สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ (ชุมชนดูแลรักษา)	- มีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมในแผนยุทธศาสตร์ - โครงการในแผนเทศบาล - บัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี	- กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก - กองการศึกษา - กองช่าง - กองสวัสดิการและสังคม	- ผู้นำเป็นต้นแบบ - สั่งการผ่านประชุมคณะบริหาร ให้หน่วยงานประสานงานเครือข่าย - ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย วารสาร แผ่น	- ประชุมติดตามผล ปีละ 1 ครั้ง - ประเมินผลโครงการจากงบกองทุนหลักประกันสุขภาพ - ทุกปีงบประมาณ

อปท.	สิ่งนำนำเข้า (Input)			การจัดการ (Process)			
	ทรัพยากรมนุษย์	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์	การวางแผน	การจัดองค์การ	การสั่งการ	การควบคุม
	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดหนองบัวลำภู -พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่และแกนนำชมรมอย่างต่อเนื่อง	โครงการ วิทยุทำงาน 9 โครงการ วิทยุสูงอายุ 4 โครงการ กลุ่มพิเศษ 1 โครงการ ด้านสถานที่ 10 โครงการ วัฒนธรรม ท่องเที่ยว 3 โครงการ	-สร้างทางเพื่อความสะดวกในการทำนา ทำไร่ อื่น ๆ	-แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี		ป้าย จัดกิจกรรม	
3.เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว	-บุคลากรจากกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองการศึกษา กองสวัสดิการสังคม และกองช่าง –โรงเรียนในเขตเทศบาล -พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่และแกนนำการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง	-เทศบาล 10 ล้านบาท -จากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น -จากภาคเอกชน -กองทุนหลักประกันสุขภาพ -กลุ่มสตรีและเด็กปฐมวัย 4 โครงการ วัยเรียนวัยรุ่น 13 โครงการ วิทยุทำงาน 7 โครงการ วิทยุสูงอายุ 5 โครงการ กลุ่มพิเศษ 1 โครงการ ด้านสถานที่ 14 โครงการ วัฒนธรรม ท่องเที่ยว 7 โครงการ	-จัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ออกกำลังกาย และส่งเสริมอาชีพในชุมชนและหน่วยงาน -จัดสร้างสถานที่ออกกำลังกายในชุมชนและส่วนกลาง	-มีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมในแผนยุทธศาสตร์ -โครงการในแผนเทศบาล บัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี -แผนพัฒนา 3 ปี	-กองการศึกษาเป็นหลัก -กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม -กองช่าง -กองสวัสดิการและสังคม	-ผู้นำเป็นต้นแบบ -สั่งการผ่านประชุมคณะบริหาร ให้งานหน่วยงานประสานงานเครือข่าย -ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย วารสาร แผ่นป้าย จัดกิจกรรม	-ประชุมติดตามผลเดือนละ 1-2 ครั้ง -ประเมินผลโครงการจากงบกองทุนหลักประกันสุขภาพ ทุกปีงบประมาณ

อปท.	สิ่งนำนำเข้า (Input)			การจัดการ (Process)			
	ทรัพยากรมนุษย์	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์	การวางแผน	การจัดองค์การ	การสั่งการ	การควบคุม
4. เทศบาลเมือง อ่างทอง	-ผู้รับผิดชอบจากกอง สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับกองการศึกษา กองช่าง -พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ อย่างต่อเนื่อง	-เทศบาล 70 ล้าน บาท -กองทุนหลักประกัน สุขภาพ -กลุ่มสตรีและเด็ก ปฐมวัย 3 โครงการ วัยเรียนวัยรุ่น 16 โครงการ วัยทำงาน 9 โครงการ วัยผู้สูงอายุ 7 โครงการ กลุ่มพิเศษ 3 โครงการ ด้าน สถานที่ 13 โครงการ วัฒนธรรม ท้องเที่ยว 2 โครงการ	-จัดสรรวัสดุสิ่งของ ออกกำลังกายและ กีฬาให้กับชุมชน โรงเรียน ชมรม ต่างๆ -สร้างสถานที่ออกกำลังกาย ทางเดิน ทางปั่นจักรยานใน ชุมชนและ ส่วนกลาง	-มีนโยบายส่งเสริม กิจกรรมในแผน ยุทธศาสตร์ -โครงการในแผนเทศ บัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี -แผนพัฒนา 3 ปี	-กองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อมเป็นหลัก -กองการศึกษา -กองช่าง -กองสวัสดิการและ สังคม -อสม. รพ.อ่างทอง ชมรม เครือข่ายชุมชน	-ผู้นำเป็นต้นแบบ -สั่งการผ่านประชุมคณะ บริหาร ให้งาน ประสานงานเครือข่าย ประชุมประชาคม -ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียง รถประชาสัมพันธ์ วารสาร แผ่นป้าย รณรงค์ สร้างกระแส	-ประชุมติดตามผล ทุกเดือน -ประเมินผลโครงการ จากงบกองทุน หลักประกันสุขภาพ ทุกปีงบประมาณ
5.เทศบาลเมืองสตูล	-บุคลากรจากกองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม กองการศึกษา กองสวัสดิการและสังคม -นักวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 2 คน -ครูพลศึกษาจากสถานศึกษาใน สังกัด จำนวน 3 แห่ง -บุคลากรผู้รับผิดชอบงานได้รับ	-เทศบาล 7 ล้านบาท -กองทุนหลักประกัน สุขภาพ 3 ล้านบาท -งบพัฒนาจังหวัด -งบองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด -กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	-สถานที่เอื้อการมี กิจกรรมทางกาย สนามกีฬา สนามเด็ก เล่น ศูนย์ วิทยาศาสตร์การกีฬา ทางเดิน ทางปั่น จักรยาน -สนับสนุนวัสดุ	-มีนโยบายส่งเสริม กิจกรรมในแผน ยุทธศาสตร์ -โครงการในแผนเทศ บัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี -แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี	-กองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อมเป็นหลัก -กองการศึกษา -กองช่าง -กองสวัสดิการและ สังคม -กองวิชาการและ แผนงาน	-ผู้นำเป็นต้นแบบ -สั่งการผ่านประชุมคณะ บริหาร หนังสือราชการ ให้งาน ประสานงานเครือข่าย -ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียง ตามสาย วารสาร แผ่น ป้าย จัดกิจกรรม	-ประชุมติดตามผล ทุกไตรมาส -ประเมินผลโครงการ จากงบกองทุน หลักประกันสุขภาพ ทุกปีงบประมาณ

อปท.	สิ่งนำนำเข้า (Input)			การจัดการ (Process)			
	ทรัพยากรมนุษย์	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์	การวางแผน	การจัดองค์การ	การสั่งการ	การควบคุม
	การอบรมอย่างต่อเนื่อง	-กลุ่มสตรีและเด็ก ปฐมวัย 2 โครงการ วัยเรียนวัยรุ่น 9 โครงการ วัยทำงาน 7 โครงการ วัยผู้สูงอายุ 2 โครงการ กลุ่มพิเศษ 1 โครงการ ด้าน สถานที่ 16 โครงการ วัฒนธรรม ท้องเที่ยว 4 โครงการ	อุปกรณ์.ชุมชน ต่างๆ และเครื่อง การออกกำลังกาย ในชุมชน (ชุมชนดูแลรักษา)		-อสม. รพ.สตูล		
เมืองขนาดเล็ก							
1.เทศบาลตำบลน้ำ ปลีก	-บุคลากรจากกองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม กองการศึกษา กองช่าง กองคลังและสำนัก ปลัด -หน่วยงานอื่นที่ให้ความร่วมมือ จากโรงเรียน หน่วยงานราชการ และชมรมต่าง ๆ	-เทศบาล 5 ล้านบาท -กองทุนหลักประกัน สุขภาพ -กลุ่มสตรีและเด็ก ปฐมวัย 3 โครงการ วัยเรียนวัยรุ่น 8 โครงการ วัยทำงาน 11 โครงการ วัยผู้สูงอายุ 4 โครงการ ด้านสถานที่ 13 โครงการ	-สนับสนุนวัสดุ สิ่งของการออก กำลังกายและกีฬา และส่งเสริมอาชีพ ในชุมชน หน่วยงาน ต่าง ๆ -พัฒนาสถานที่ออก กำลังกาย ทางเดิน ทางปั่นจักรยาน	-มีนโยบายส่งเสริม กิจกรรมในแผน ยุทธศาสตร์ -โครงการในแผนเทศ บัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี --แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี	-กองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อมเป็นหลัก -สำนักงานปลัดฯ -กองช่าง	-ผู้นำเป็นต้นแบบ -สั่งการผ่านประชุมคณะ บริหาร หนังสือราชการ ประสานงานเครือข่าย ผ่านการประชุม ประชาคม	-ประชุมติดตามผล เดือนละ 1 ครั้ง -ประเมินผลโครงการ จากงบกองทุน หลักประกันสุขภาพ ทุกปีงบประมาณ

อปท.	สิ่งนำนำเข้า (Input)			การจัดการ (Process)			
	ทรัพยากรมนุษย์	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์	การวางแผน	การจัดองค์การ	การสั่งการ	การควบคุม
		วัฒนธรรม ท้องเที่ยว 5 โครงการ					
2.เทศบาลตำบลแว้งน้อย	-บุคลากรจากกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โรงเรียนเทศบาลตำบลแว้งน้อย กองคลัง กองช่าง และสำนักปลัดเทศบาล -หน่วยงานอื่น ๆ เช่นโรงเรียนในอำเภอ -พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่และแกนนำชมรมอย่างต่อเนื่อง	-เทศบาล 3 ล้านบาท -กองทุนหลักประกันสุขภาพ -กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น -เงินบริจาคเอกชน -กลุ่มสตรีและเด็กปฐมวัย 5 โครงการ วัยเรียนวัยรุ่น 11 โครงการ วัยทำงาน 14โครงการ วัยผู้สูงอายุ 4โครงการ ด้านสถานที่ 9 โครงการ วัฒนธรรม ท่องเที่ยว 4 โครงการ	-จัดสร้างสนามฟุตบอลในโรงเรียน ลานกีฬา ทางปั่น จักรยานในชุมชน สวนสาธารณะ -สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ให้กับชมรม -สร้างทางสำหรับปั่นทำนา ทำไร่	-มีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมในแผนยุทธศาสตร์ -โครงการในแผนเทศบาล บัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี --แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี	-กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก -กองการศึกษา -กองช่าง -เครือข่ายภาคประชาชน	-ผู้ดำเนินงานเป็นต้นแบบ เล่นฟุตบอล ปั่นจักรยาน แอโรบิก -สั่งการผ่านประชุมคณะบริหาร หนังสือราชการให้หน่วยงานประสานงานเครือข่าย -ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงรถประชาสัมพันธ์วารสาร แผ่นป้าย จัดกิจกรรม	-ประชุมติดตามผลเดือนละ 1 ครั้ง -ประเมินผลโครงการจากงบกองทุนหลักประกันสุขภาพ ทุกปีงบประมาณ
3.เทศบาลตำบลท่ายาง	-กองการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ -หน่วยงานอื่นที่มีส่วนร่วม เช่นโรงเรียน องค์การบริหารส่วนจังหวัด มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ชุมชน ชมรม	-เทศบาล 8 ล้านบาท -งบจากองค์กรบริหารส่วนจังหวัด -งบบริหารจัดการของแต่ละชมรมจัดหาเอง	-สนับสนุนสถานที่ให้กับชุมชนและใน ส่วนกลาง -จัดสรรเครื่องออกกำลังกาย อุปกรณ์	-มีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมในแผนยุทธศาสตร์ -โครงการในแผนเทศบาล บัญญัติงบประมาณ	-กองการศึกษาเป็นหลัก -กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม -กองช่าง -หน่วยงานราชการใน	-ผู้ดำเนินงานเป็นต้นแบบนำออกกำลังกาย -สั่งการผ่านประชุมคณะบริหาร ให้หน่วยงานประสานงานเครือข่าย	-จัดตั้งคณะทำงานติดตามประเมินผล นิเทศงานแล้ว รายงานต่อที่ประชุมคณะบริหาร

อปท.	สิ่งนำนำเข้า (Input)			การจัดการ (Process)			
	ทรัพยากรมนุษย์	งบประมาณ	วัสดุอุปกรณ์	การวางแผน	การจัดองค์การ	การสั่งการ	การควบคุม
	-พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่และแกนนำการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง	-กลุ่มสตรีและเด็กปฐมวัย 5 โครงการ วัยเรียนวัยรุ่น 9 โครงการ วัยทำงาน 12โครงการ วัยผู้สูงอายุ 5โครงการ กลุ่มพิเศษ 1 โครงการ ด้านสถานที่ 17 โครงการ วัฒนธรรม ท่องเที่ยว 7 โครงการ	กีฬา เครื่องเล่นสำหรับเด็กให้กับชุมชน	รายจ่ายประจำปี --แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี	เขตเทศบาล	-ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียง วารสาร แผ่นป้าย จัด กิจกรรม	-ประเมินความพึงพอใจแล้วรายงานผลต่อที่ประชุมคณะบริหาร

ตารางที่ ผ.2 แสดงผลลัพธ์จากการบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อปท.	การส่งเสริมกิจกรรมทางกายในประชาชนแต่ละกลุ่มวัย				การส่งเสริมกิจกรรมทางกายอื่น ๆ	สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย
	ปฐมวัย	วัยเรียนและวัยรุ่น	วัยทำงาน	วัยสูงอายุ		
เมืองขนาดใหญ่						
1. เทศบาลนคร เชียงราย	-เคลื่อนไหวกายประมาณ 160 นาทีต่อวัน -การเล่นกลางแจ้งในท้องเรียน งานศิลปะ ทำเกษตร ทำความสะอาดสถานที่ แข่งขันกีฬา -จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-นันทนาการ เล่นกีฬา ทำเกษตร พลศึกษา จำนวน 18 โครงการ --เดินเปลี่ยนคาบ/ทำความสะอาดโรงเรียน -จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย -นโยบายว่ายนน้ำเป็นทุกคน	-ชมรมออกกำลังกาย 6 ชมรม -กิจกรรมให้ความรู้กลุ่มสถานประกอบการ -จัดแข่งขันกีฬาในชุมชนและหน่วยงานต่างๆ	-จัดตั้งมหาลัยวัยที่สาม -ชมรม 4 ชมรม -จัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะชีวิตและสังคม	-งานเชียงรายดอกไม้งาม -ปั่นจักรยานเพื่อสุขภาพ -กิจกรรมผจญภัย -ล่องเรือ นั่งช้างชมไพร -เดินป่า มอเตอร์ไซด์วิบาก -ถนนวัฒนธรรม -เชียงราย ถนนคนเดิน	-พื้นที่สีเขียวมีเส้นทางปั่นจักรยานในเมือง -สวนสาธารณะ 17 แห่ง (มีสนามกีฬา) -ลานกีฬา/สถานที่จัดกิจกรรมในชุมชน 9 แห่ง สระว่ายน้ำในโรงเรียน 2 แห่ง
2. เทศบาลนคร พิชญ์โลก	-กิจกรรมในห้องเรียน -การเล่นที่แจ้ง ออกกำลังกาย การเล่นพื้นบ้าน -แข่งขันกีฬา ทำความสะอาดสถานที่ -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-พลศึกษา เล่นกีฬา ฟุตบอล อาชีพ ลูกเสือ-เนตรนารี เล่นดนตรี -เดินเปลี่ยนคาบ/ทำความสะอาดโรงเรียน -นโยบายปั่นจักรยานมาโรงเรียน.	-ชมรมออกกำลังกาย 21 ชมรม -กิจกรรมให้ความรู้กลุ่มสถานประกอบการ -จัดแข่งขันกีฬาและออกกำลังกายในชุมชน -หน่วยงาน	-ศูนย์สุขภาพผู้สูงอายุ 4 มุมเมือง -ชมรม 4 ชมรม -กิจกรรมส่งเสริมทักษะชีวิตและสังคม แข่งกีฬา	-วันสงกรานต์ ถนนกล้วยตาก -ส่งเสริมการใช้จักรยานในชีวิตประจำวัน -การแข่งขันเรือยาว -ถนนคนเดินพิชญ์โลก -ปั่นจักรยานเต็มอากาศ	-เส้นทางปั่นจักรยานในเมือง -สวนสาธารณะ 3 แห่ง -ลานกีฬา(แอโรบิค) 58 แห่ง -สนามเด็กเล่น 12 แห่ง -ลานออกกำลังกายในชุมชน 58 แห่ง -ฟิตเนส 1 แห่ง

อปท.	การส่งเสริมกิจกรรมทางกายในประชาชนแต่ละกลุ่มวัย				การส่งเสริมกิจกรรมทางกายอื่น ๆ	สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย
	ปฐมวัย	วัยเรียนและวัยรุ่น	วัยทำงาน	วัยสูงอายุ		
		-จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย			ในคูคลองสาธารณะ	
3. เทศบาลนครนครสวรรค์	-กิจกรรมในห้องเรียน การเล่นที่แจ้ง ออกกำลังกาย แข่งขันกีฬา ทำความสะอาดสถานที่ -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-พลศึกษา เล่นกีฬา ฟุตบอล อาชีพ เล่นดนตรี - ทำความสะอาดโรงเรียน -ส่งเสริมเป็นนักกีฬาอาชีพ -จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย -จัดถนนเด็กเดิน ส่งเสริมฝึกปั่นจักรยานถูกต้องตามกฎหมายจราจร -ชมรมออกกำลังกายในชุมชน	-ชมรมออกกำลังกาย 9 ชมรม --กิจกรรมให้ความรู้กลุ่มสถานประกอบการ -จัดกิจกรรมออกกำลังกาย แข่งขันกีฬาชุมชน หน่วยงาน	-ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ -ชมรม 6 ชมรม -จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้สูงอายุร่วมทำกิจกรรม	-มหกรรมกีฬาข้ามปี -ปั่นจักรยานการท่องเที่ยวและชีวิตประจำวัน -การแข่งขันเรือยาว -ถนนคนเดินเมืองสี่แคว	-สนามกีฬาจังหวัด อาคารในร่ม 5 อาคาร -สวนสาธารณะ 4 แห่ง -สนามกีฬา/ลานกีฬากลางแจ้ง 82 แห่ง -สนามเด็กเล่น 27 แห่ง

อปท.	การส่งเสริมกิจกรรมทางกายในประชาชนแต่ละกลุ่มวัย				การส่งเสริมกิจกรรมทางกายอื่น ๆ	สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย
	ปฐมวัย	วัยเรียนและวัยรุ่น	วัยทำงาน	วัยสูงอายุ		
4. เทศบาลนครภูเก็ต	-กิจกรรมในห้องเรียน -การเล่นกลางแจ้ง การเล่นพื้นบ้าน -ทำอาหาร/ทำความสะอาดสถานที่ -การแข่งขันกีฬา -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-พลศึกษา เล่นกีฬา ฟุตบอล อาชีพ ลูกเสือ-เนตรนารี -เล่นดนตรี การแข่งขันกีฬา -ฝึกความเป็นเลิศด้านกีฬา -จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย -อบรมกิจกรรมภาคฤดูร้อน -จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน -เข้าร่วมชมรมกีฬาของเทศบาลแนะนำการเล่นกีฬา	-ชมรมออกกำลังกาย 14 ชมรม -จัดแข่งขันกีฬาชุมชนสัมพันธ์ 21ชุมชน -แข่งขันกีฬาประเพณีภาครัฐ เอกชน 6 ชมรม	-ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ -ชมรม 4 ชมรม -กิจกรรมส่งเสริมทักษะชีวิตและสังคม -การแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุ	-เทศกาลตรุษจีน-ย้อนอดีตเมืองภูเก็ต -ปั่นจักรยานตามรอยอดีตล้าค่าจากยุคเก่าสู่ยุคใหม่ -การแข่งขันกีฬาตกปลา -ถนนคนเดินภูเก็ต -ตลาดใหญ่	-ศูนย์กีฬาเยาวชนเทศบาลนครภูเก็ต (บางสนามเปิด 24 ชม. ผู้เล่นเปิด-ปิดไฟเอง) -สวนสาธารณะ 3 แห่ง -ทางเดินในตัวเมืองกับสถาปัตยกรรม “ซิโน-โปรตุกีส” -ลานออกกำลังกายในชุมชน
เมืองขนาดกลาง						
1. เทศบาลเมืองชัยภูมิ	-กิจกรรมในห้องเรียน -การเล่นกลางแจ้ง การเล่นตามจินตนาการ -ทำความสะอาดสถานที่ -การแข่งขันกีฬา -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย -โครงการมหัศจรรย์พัน	-พลศึกษา ออกกำลังกาย ตอนเช้า การทำเกษตร การฝึกอาชีพ ทักษะการใช้ชีวิต -ทำความสะอาดห้องเรียน -จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-ชมรมออกกำลังกาย 4 ชมรม -นโยบายพนักงานเทศบาลออกกำลังกาย 9.00 น. ทุกวัน -จัดแข่งขันกีฬาชุมชนสัมพันธ์ -สนับสนุนชุมชนเข้มแข็งส่งเสริมกิจกรรมทางกาย	-โรงเรียนส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ -ชมรม 4 ชมรม -จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้สูงอายุร่วมทำกิจกรรม -การแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุ	-ประเพณีบุญเดือนหก -ศาลเจ้าพ่อพญาแล -ปั่นจักรยานเพื่อสุขภาพในหลายโอกาส	-ศูนย์เยาวชนเทศบาลเมืองชัยภูมิ -สวนสาธารณะ 3 แห่ง -ลานออกกำลังกายในชุมชน 7 แห่ง -สนามกีฬาจังหวัดชัยภูมิ -สถาบันการพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

อปท.	การส่งเสริมกิจกรรมทางกายในประชาชนแต่ละกลุ่มวัย				การส่งเสริมกิจกรรมทางกายอื่น ๆ	สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย
	ปฐมวัย	วัยเรียนและวัยรุ่น	วัยทำงาน	วัยสูงอายุ		
	วัน		ในชุมชนเอง			
2. เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู	-กิจกรรมในห้องเรียน การเล่นกลางแจ้ง การออกกำลังกาย -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-พลศึกษา แข่งขันกีฬา การทำเกษตร การฝึกอาชีพ -ทำความสะอาดห้องเรียน -จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-ชมรมออกกำลังกาย 5 ชมรม -ส่งเสริมออกกำลังกายและเล่นกีฬาของเทศบาลและชุมชน -สนับสนุนการเดินบาทโลบในชุมชน	-โรงเรียนผู้สูงอายุ -ชมรม 2 ชมรม --จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้สูงอายุร่วมทำกิจกรรม	-งานสักการะสมเด็จพระนเรศวรมหาราช -งานประเพณีบุญบั้งไฟ -สืบสานประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าว	-สนามกีฬาโรงเรียนเทศบาล 1 -สวนสาธารณะนเรศวรมหาราช -ลานออกกำลังกายในชุมชน ในเทศบาล -จัดทำผังเมืองในตลาด -ทางจักรยานในสวนสาธารณะ เชื่อมสถานที่ราชการ
3. เทศบาลเมืองสระแก้ว	-จัดกิจกรรมได้เคลื่อนไหว 160 นาทีต่อวัน ประกอบด้วยออกกำลังกาย ว่ายน้ำ เล่นกลางแจ้ง เล่นตามจินตนาการ ทำเกษตร -ทำอาหาร/ทำความสะอาดสถานที่ -การแข่งขันกีฬา -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-พลศึกษา เล่นกีฬา ฝึกอาชีพ ลูกเสือ-เนตรนารี การแข่งขันกีฬา ทักษะการใช้ชีวิต -เดินเปลี่ยนคาบเรียน / ทำความสะอาดโรงเรียน -นโยบายว่ายน้ำเป็นทุกคน -จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-ชมรมออกกำลังกาย 5 ชมรม -ส่งเสริมออกกำลังกายเล่นกีฬาของเทศบาลและชุมชน -สนับสนุนอุปกรณ์สถานที่ในชุมชน	-โรงเรียนผู้สูงอายุ หลักสูตร 2 ปี 6 เดือน -ชมรม 1 ชมรม -กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ	-จัดการแข่งขันจักรยานทางไกล	-สนามกีฬาและสวนสาธารณะบริเวณเทศบาล -เส้นทางปั่นจักรยาน -ลานออกกำลังกายในชุมชน โรงเรียนและวัด -เส้นทางปั่นจักรยาน -สนามกีฬาในโรงเรียนมัธยมฯ

อปท.	การส่งเสริมกิจกรรมทางกายในประชาชนแต่ละกลุ่มวัย				การส่งเสริมกิจกรรมทางกายอื่น ๆ	สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย
	ปฐมวัย	วัยเรียนและวัยรุ่น	วัยทำงาน	วัยสูงอายุ		
4. เทศบาลเมือง อ่างทอง	-กิจกรรมในห้องเรียน เล่นกลางแจ้ง ออกกำลังกาย -ฝึกทำอาหาร -ทำความสะอาดสถานที่ -แข่งขันกีฬา -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-พลศึกษา ฝึกมวยไทย -การเรียนนอกห้องเรียน -ฝึกดนตรีสากล/ไทย -ทำความสะอาดโรงเรียน -ส่งเสริมทักษะอาชีพ การทำเกษตร -จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย -จัดตั้งสภาเด็ก	-ชมรมออกกำลังกาย 4 ชมรม -ส่งเสริมการออกกำลังกาย เล่นกีฬาของเทศบาลและชุมชน -เดินออกกำลังกายในตลาดเทศบาล -ชุมชน อสม.มีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมกิจกรรมกับเทศบาล	-ศูนย์การเรียนรู้ผู้สูงอายุ -ชมรม 5 ชมรม -กิจกรรมส่งเสริมทักษะชีวิตและสังคม -นวัตกรรมตารางเก้าช่องรางวัลมาตรฐาน -มีส่วนร่วมกิจกรรมของเทศบาลอย่างเข้มแข็ง	-อ่างทองปิดเมืองปั่น ปั่น สุขใจในอ่างทอง -งานประเพณีวันสงกรานต์	-สวนสุขภาพและสวนน้ำเฉลิมพระเกียรติ -ลานกิจกรรมหน้าเทศบาล -สถานที่ออกกำลังกายในชุมชน 4 แห่ง
5. เทศบาลสตูล	-กิจกรรมในห้องเรียน เล่นกลางแจ้ง -ฝึกทำอาหาร ทำเกษตร ประดิษฐ์ของจากธรรมชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น -แข่งขันกีฬา -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-พลศึกษา ฝึกอาชีพ ทำเกษตร การแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ -ทำความสะอาดโรงเรียน -จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย -การแข่งขันกีฬานักเรียน -การอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน -เข้าร่วมชมรมออกกำลังกาย	-ชมรมออกกำลังกาย 18 ชมรม -ส่งเสริมออกกำลังกาย เล่นกีฬาของเทศบาลและชุมชน 17 ชุมชน -สนับสนุนอุปกรณ์และสถานที่ในชุมชน	-โรงเรียนผู้สูงอายุ -ชมรม 4 ชมรม -ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุทำกิจกรรมร่วมกัน ลดภาวะติดบ้าน	-งานสมิลงเกมส์ -กิจกรรมปั่นและเดินในโอกาสต่าง ๆ	-สนามกีฬารัฐกิจประการ -ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา -สวนสาธารณะเขาโต๊ะพญาวัง -Walk Way คลองม้าบัง -ทางเดินริมทะเลและทางปั่นจักรยาน -ลานกีฬาในชุมชน 9 แห่ง -ลานกีฬาบริเวณเทศบาลและโรงเรียน

อปท.	การส่งเสริมกิจกรรมทางกายในประชาชนแต่ละกลุ่มวัย				การส่งเสริมกิจกรรมทางกายอื่น ๆ	สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย
	ปฐมวัย	วัยเรียนและวัยรุ่น	วัยทำงาน	วัยสูงอายุ		
		ภายในชุมชน				
เมืองขนาดเล็ก						
1. เทศบาลตำบลน้ำปลิก	-กิจกรรมในห้องเรียน เล่นกลางแจ้ง การเล่นตามจินตนาการ -การทำความสะอาดสถานที่ -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-พลศึกษา ฝึกอาชีพ ทำเกษตร ออกกำลังกายตอนเช้า เดินเปลี่ยนคาบเรียน -ทำความสะอาดโรงเรียน -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย -เข้าร่วมชมรมออกกำลังกาย/กีฬาในโรงเรียน	-ชมรมออกกำลังกาย 4 ชมรม -ส่งเสริมออกกำลังกายเล่นกีฬาของเทศบาลและชุมชน	-โรงเรียนผู้สูงอายุ -ชมรม 3 ชมรม -ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุทำกิจกรรมร่วมกัน สร้างอาชีพให้กับผู้สูงอายุ	-การแข่งขันกีฬาชุมชนในงานบุญประเพณีบุญบ้าน -ประเพณีบุญบั้งไฟ	-สนามกีฬาในโรงเรียน -สวนสาธารณะและลานกีฬา -บริเวณสำนักงานเทศบาล -ผังเมืองในชุมชนเหมาะกับการเดินและปั่นจักรยาน
2. เทศบาลตำบลแว้งน้อย	-กิจกรรมในห้องเรียน เล่นกลางแจ้ง ออกกำลังกายฝึกทำอาหาร ทำการเกษตร -ทำความสะอาดโรงเรียน -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-พลศึกษา ทำเกษตร ออกกำลังกายตอนเช้า สนับสนุนการเล่นกีฬา การดนตรี -ทำความสะอาดโรงเรียน -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย -การแข่งขันกีฬานักเรียน/กีฬาเยาวชน -การอบรมการเล่นฟุตบอล	-ชมรมออกกำลังกาย 4 ชมรม -ส่งเสริมออกกำลังกายเล่นกีฬาของเทศบาลและชุมชน ฝึกอาชีพในชุมชน -สนับสนุนอุปกรณ์และสถานที่ในชุมชน	-ชมรม 2 ชมรม -ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุทำกิจกรรมร่วมกัน สร้างอาชีพให้กับผู้สูงอายุ	-ประเพณีบุญคุณลาน -โครงการลงแขกเกี่ยวข้าว -กิจกรรมปั่นและเดินในโอกาสต่าง ๆ	-สวนสาธารณะ 2 แห่ง -จัดผังในชุมชนให้มีทางเดินและปั่นจักรยาน -สถานที่ออกกำลังกายในโรงเรียนและสถานีดำรง

อปท.	การส่งเสริมกิจกรรมทางกายในประชาชนแต่ละกลุ่มวัย				การส่งเสริมกิจกรรมทางกายอื่น ๆ	สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย
	ปฐมวัย	วัยเรียนและวัยรุ่น	วัยทำงาน	วัยสูงอายุ		
3. เทศบาลตำบล ท่ายาง	-กิจกรรมในห้องเรียน/ เล่นกลางแจ้ง/เล่น ที่บ้าน -ฝึกทำอาหาร ทำ การเกษตร -กิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์สายใย ครอบครัว -จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการมีกิจกรรมทางกาย	-พลศึกษา ทำเกษตร ทำอาหาร การแข่งขันกีฬา การฝึกอาชีพ ศึกษา ธรรมชาติ -ทำความสะอาดโรงเรียน -จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อ การมีกิจกรรมทางกาย -การแข่งขันกีฬาเยาวชน -การอบรมเยาวชนภาคฤดู ร้อน -เข้าร่วมชมรมออกกำลังกาย ในชุมชน	-ชมรมออกกำลังกาย 10 ชมรม -ส่งเสริมออกกำลังกาย/ เล่นกีฬาของเทศบาลและ ชุมชน -สนับสนุนอุปกรณ์และ สถานที่ในชุมชน	-โรงเรียนผู้สูงอายุ -ชมรม 4 ชมรม -ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุทำ กิจกรรมร่วมกัน ลดภาวะ ติดบ้าน	-งาน “ท่ายางดีจังแบ่งปัน สุขvsตลาดต้องชม ท่า ยางน้ำข้ามภพ...ดีต่อใจ” -กิจกรรมปั่นเพื่อ สุขภาพ	-สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา -สวนสุขภาพตำบลท่ายาง -ลานกีฬาในชุมชน 19 แห่ง

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกาย

เทศบาลนครเชียงราย

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.3 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลนครเชียงราย

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ฯและการเข้าร่วมชมรมฯ	27	90.0
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	3	10.0
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ ผ.4 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลนครเชียงราย

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	4.07	.470	มาก
2.ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	3.17	.531	ปานกลาง
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	3.30	.535	ปานกลาง
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	3.33	.606	ปานกลาง
5. ความปลอดภัยของสถานที่	3.37	.669	ปานกลาง
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	3.70	.651	มาก
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	3.33	.547	ปานกลาง
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	3.33	.479	ปานกลาง
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	4.00	.788	มาก
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	4.00	.743	มาก
รวม	3.56		มาก

เทศบาลนครพิษณุโลก

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.5 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลนครพิษณุโลก

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ฯและการเข้าร่วมชมรมฯ	30	100.0
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	0	0.0
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ ผ.6 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลนครพิษณุโลก

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	4.47	.507	มากที่สุด
2.ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	4.27	.583	มากที่สุด
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	3.63	.669	มาก
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	3.63	.615	มาก
5. ความปลอดภัยของสถานที่	4.33	.606	มากที่สุด
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	4.33	.615	มากที่สุด
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	3.47	.730	มาก
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	3.90	.662	มาก
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	4.10	.607	มาก
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	3.50	.630	มาก
รวม	3.96		มาก

เทศบาลนครนครสวรรค์

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.7 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลนครนครสวรรค์

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ฯ และการเข้าร่วมชมรมฯ	27	90.0
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	3	10.0
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ ผ.8 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลนครนครสวรรค์

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	4.23	.679	มากที่สุด
2.ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	3.50	.509	มาก
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	3.60	.621	มาก
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	3.40	.498	ปานกลาง
5. ความปลอดภัยของสถานที่	3.83	.874	มาก
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	3.70	.988	มาก
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	3.20	.761	ปานกลาง
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	3.70	.596	มาก
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	3.67	.758	มาก
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	3.40	.724	ปานกลาง
รวม	3.63		มาก

เทศบาลนครภูเก็ต

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.9 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลนครภูเก็ต

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ฯ และการเข้าร่วมชมรมฯ	26	86.7
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	4	13.3
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ ผ.10 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลนครภูเก็ต

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	4.53	.507	มากที่สุด
2.ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	3.87	.681	มาก
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	4.10	.662	มาก
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	3.13	.571	ปานกลาง
5. ความปลอดภัยของสถานที่	3.90	.803	มาก
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	3.13	.571	ปานกลาง
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	2.67	.606	ปานกลาง
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	4.07	.740	มาก
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	3.97	.718	มาก
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	3.60	.814	มาก
รวม	3.69		มาก

เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.11 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ฯและการเข้าร่วมชมรมฯ	24	80.0
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	6	20.0
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ ผ.12 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	3.23	.728	ปานกลาง
2.ความเพียงพอ คุณภาพ พื้นสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	3.37	.809	ปานกลาง
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	3.27	.740	ปานกลาง
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	3.00	.587	ปานกลาง
5. ความปลอดภัยของสถานที่	3.93	.740	มาก
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	3.53	.629	มาก
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	3.37	.669	ปานกลาง
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	3.50	.731	มาก
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	3.90	.759	มาก
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	4.00	.695	มาก
รวม	3.51		มาก

เทศบาลเมืองชัยภูมิ

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.13 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองชัยภูมิ

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ฯและการเข้าร่วมชมรมฯ	26	86.7
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	4	13.3
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ ผ.14 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองชัยภูมิ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	4.33	.661	มาก
2.ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	3.53	.681	มาก
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	3.83	.791	มาก
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	3.73	.640	มาก
5. ความปลอดภัยของสถานที่	3.57	.626	มาก
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	3.63	.615	มาก
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	3.27	.785	ปานกลาง
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	3.47	.730	มาก
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	4.10	.715	มาก
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	3.50	.682	มาก
รวม	3.69		มาก

เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.15 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ฯ และการเข้าร่วมชมรมฯ	25	83.3
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	5	16.7
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ ผ.16 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	4.27	.450	มากที่สุด
2.ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	3.37	.615	ปานกลาง
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	3.93	.740	มาก
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	3.23	.679	ปานกลาง
5. ความปลอดภัยของสถานที่	4.03	.718	มาก
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	3.23	.430	ปานกลาง
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	2.90	.662	ปานกลาง
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	3.37	.615	ปานกลาง
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	3.70	.702	มาก
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	4.10	.803	มาก
รวม	3.61		มาก

เทศบาลเมืองอ่างทอง

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.17 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองอ่างทอง

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ฯ และการเข้าร่วมชมรมฯ	30	100.0
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	0	0
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ ผ.18 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองอ่างทอง

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	4.37	.615	มากที่สุด
2.ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	4.30	.466	มากที่สุด
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	4.20	.664	มาก
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	4.07	.691	มาก
5. ความปลอดภัยของสถานที่	4.00	.592	มาก
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	4.17	.592	มาก
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	3.87	.730	มาก
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	3.83	.791	มาก
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	4.10	.481	มาก
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	3.87	.434	มาก
รวม	4.08		มาก

เทศบาลเมืองสตูล

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.19 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองสตูล

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ฯ และการเข้าร่วมชมรมฯ	29	96.7
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	1	3.3
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ ผ.20 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลเมืองสตูล

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	4.27	.583	มากที่สุด
2.ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	4.20	.551	มาก
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	3.97	.765	มาก
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	3.87	.730	มาก
5. ความปลอดภัยของสถานที่	3.77	.626	มาก
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	4.10	.662	มาก
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	3.77	.774	มาก
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	3.83	.747	มาก
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	3.87	.629	มาก
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	3.77	.568	มาก
รวม	3.94		มาก

เทศบาลตำบลน้ำปลีก จังหวัดอำนาจเจริญ

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.21 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลน้ำปลีก จังหวัดอำนาจเจริญ

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ฯและการเข้าร่วมชมรมฯ	22	73.3
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	8	26.7
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายชื่อ

ตารางที่ ผ.22 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายชื่อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลน้ำปลีก จังหวัดอำนาจเจริญ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	3.50	.630	มาก
2.ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	3.10	.759	ปานกลาง
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	2.90	.845	ปานกลาง
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	2.90	.607	ปานกลาง
5. ความปลอดภัยของสถานที่	4.53	.507	มากที่สุด
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	3.17	.648	ปานกลาง
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	4.37	.615	มากที่สุด
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	3.03	.615	ปานกลาง
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	2.87	.681	ปานกลาง
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	4.17	.648	มาก
รวม	3.43		มาก

เทศบาลตำบลแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.23 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่ฯและการเข้าร่วมชมรมฯ	25	83.3
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	5	16.7
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ ผ.24 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	3.80	.664	มาก
2.ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	3.23	.817	ปานกลาง
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	3.70	.750	มาก
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	3.03	.765	ปานกลาง
5. ความปลอดภัยของสถานที่	4.33	.661	มากที่สุด
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	3.70	.750	มาก
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	3.00	.871	ปานกลาง
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	3.50	.731	มาก
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	3.97	.718	มาก
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	4.20	.551	มาก
รวม	3.65		มาก

เทศบาลตำบลท่าสาย จังหวัดเพชรบุรี

การประเมินความพึงพอใจในภาพรวม

ตารางที่ ผ.25 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลท่าสาย จังหวัดเพชรบุรี

ความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจในการใช้บริการสถานที่และการเข้าร่วมชมรมฯ	25	83.3
ไม่พึงพอใจในการประชุมฯ	5	16.7
รวม	30	1000.0

การประเมินความพึงพอใจแยกเป็นรายข้อ

ตารางที่ ผ.26 ค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจจำแนกรายข้อของประชาชนในการมาใช้บริการสถานที่ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายและการเข้าร่วมชมรมส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเทศบาลตำบลท่าสาย จังหวัดเพชรบุรี

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับ
1.มีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอ	4.23	.679	มากที่สุด
2.ความเพียงพอ คุณภาพ ทันสมัยอุปกรณ์การออกกำลังกาย	3.63	.615	มาก
3.การเดินทางมาสถานที่ที่มีความสะดวก	3.40	.724	ปานกลาง
4.มีการตกแต่งสถานที่สวยงาม ร่มรื่น	3.20	.484	ปานกลาง
5. ความปลอดภัยของสถานที่	3.40	.724	ปานกลาง
6.รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม ต่อเนื่อง	3.47	.629	มาก
7.การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสมาชิก	3.27	.583	ปานกลาง
8.ผู้นำ/แกนนำชมรมมีความสามารถ	3.37	.669	ปานกลาง
9.เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	3.10	.757	ปานกลาง
10.ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ	3.50	.573	มาก
รวม	3.46		มาก